

D24373

ဝတ်စုံအင်္ကျီ, ဝတ်စုံအင်္ကျီ

17/8/1999

ဦးကျော်စွာ

ဦးကျော်စွာ, ဝတ်စုံအင်္ကျီ

ဝတ်စုံအင်္ကျီ

(ပုံစံအင်္ကျီ)

↑
ဦးကျော်စွာ

បទសំភាសសន៍ជាមួយ នេត សាវ៉ាត នៅស្រុកអូរច្បារ ភូមិពាមដីច្បែក
ឃុំណាងយីលីក ស្រុកកោះញែក ខេត្តបន្ទាយក្រី
ដោយ តាំងថាន់ ពៅជារ៉ា, សឹម សុរិយ៉ា និង យិន នាន
ថ្ងៃទី១៧-១២-៩៩

- បារ៉ា: អញ្ជើញលោកអ័ណ្ណោះអីដែរ?
- សាវ៉ាត: នេត សាវ៉ាត ។
- បារ៉ា: នេត សាវ៉ាត?
- សាវ៉ាត: ឈ្មោះកំណើត ឈ្មោះកំណើតហេ?
- បារ៉ា: ឈ្មោះកំណើត?
- សាវ៉ាត: នេត ថា ។
- បារ៉ា: ហៅ នេត ថា អញ្ជើញ?
- សាវ៉ាត: បាទ! ឈ្មោះថ្មីទេ គេដាក់ នេត សាវ៉ាត ។
- បារ៉ា: ឈ្មោះថ្មីៗ ឥឡូវហ្នឹង?
- សាវ៉ាត: អត់ទេដូរសំគាន់ពីសម័យជំនាន់តស៊ូមក ។
- បារ៉ា: បាទ! គាន់ពីជំនាន់តស៊ូអីប្រើឈ្មោះ...?
- សាវ៉ាត: នេត សាវ៉ាត ។
- បារ៉ា: នេត សាវ៉ាត? ដល់ពេលឥឡូវប្រើឈ្មោះ នេត ថា ។
- សាវ៉ាត: អត់ទេ! ឥឡូវអត់ប្រើ នេត ថា ទេ នេត ថា គាន់ពីកើតមក ។
- បារ៉ា: គាន់ពីកើតមកគឺដាក់ នេត ថា? ហើយអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយអី?
- សាវ៉ាត: អាយុប្រហែល ៥៩៧ហើយ ។
- បារ៉ា: ៥៩?
- សាវ៉ាត: បាទ! ឆ្នាំម្សាញ់ ។
- បារ៉ា: ឆ្នាំម្សាញ់? អ័ស្រុកកំណើត?
- សាវ៉ាត: ស្រុកកំណើតបើរៀបរាប់វែងឆ្ងាយណាស់ វាវែងដែរ ។

ចារី: កន្លែងកើត?

សាវ័ត្រ: កន្លែងកើតវាឆ្ងាយដែរ ។

ចារី: នៅណាទៅអី?

សាវ័ត្រ: សុវណ្ណខែត ។

ចារី: កើតនៅសុវណ្ណខែត? ខេត្ត?

សាវ័ត្រ: បានបាក់ ភូមិណា! ភូមិបាក់ ។

ចារី: ភូមិបាក់? ឃុំអីតែដែរ?

សាវ័ត្រ: ឃុំណំណៅ ។ (ណំជាភាសារឿវថាទឹក, ណៅជាភាសារឿវថាស្តុយ) ។

ចារី: ណំណៅ? ទឹកស្តុយ?

សាវ័ត្រ: អត់ទេ!

ចារី: ហើយស្រុក?

សាវ័ត្រ: កេងកង ។

ចារី: កេងកង? ខេត្ត?

សាវ័ត្រ: សុវណ្ណខែត ។

ចារី: ខេត្តសុវណ្ណខែត? ប្រទេសអីទៅ?

សាវ័ត្រ: ប្រទេសឡាវ ។

ចារី: ប្រទេសឡាវ? អញ្ជើងអីមកនៅស្រុកខ្មែរតាំងពីឆ្នាំណា?

សាវ័ត្រ: មកនៅស្រុកខ្មែរ និយាយទៅតាំងពីអាយុ១០ឆ្នាំ ។

ចារី: អាយុ១០ឆ្នាំ មកនៅស្រុកខ្មែរ? អាយុ១០ឆ្នាំ ប្រហែលជានៅក្នុងឆ្នាំណាហ្ន៎? លោកអីចាំទេ?

សាវ័ត្រ: ឥឡូវ វាអាយុ ៥៧ ។

ចារី: អញ្ជើង! ពេលអីមកនៅស្រុកខ្មែរ មកនៅស្រុកខ្មែរមុនដំបូង មកនៅក្នុងស្រុកអី? ភូមិអី?

សាវ័ត្រ: ភូមិពាមដីមៀត ។

ចារី: មកពីស្រុកឡាវភ្លាម មកនៅស្រុកខ្មែរ គឺនៅភូមិពាមដីមៀតយើងហ្ន៎ឬអីហ្ន៎?

សាវ័ត្រ: បាទ!

ចារី: ហើយបន្ទាប់មកទៀតមានទៅនៅណា?

សារ៉ាត: បន្ទាប់មកណឹង ក៏វាមានសង្គ្រាម មានបញ្ហារឿងសង្គ្រាម តស៊ូសង្គ្រាម ។

ហារ៉ា: សង្គ្រាមជាមួយអ្នកណាដែរ?

សារ៉ាត: សង្គ្រាមចលនាតស៊ូ ។

ហារ៉ា: តស៊ូប្រឆាំងជាមួយអ្នកណាដែរ?

សារ៉ាត: កាលនោះតស៊ូប្រឆាំង លន់ ណុល ។

ហារ៉ា: លន់ ណុល? ហើយអ៊ីចូលរួមនឹងគេដែរ?

សារ៉ាត: បាទ! ជាមួយ ដាន ឃោន ជាមួយគ្នានោះដែរ ។

ហារ៉ា: ហើយអ៊ីអាចនិយាយរៀបរាប់ពីទំនាក់ទំនងអ៊ីជាមួយ ដាន ឃោន បានទេ?

សារ៉ាត: ថ្ងៃមិនបាន ។

ហារ៉ា: ត្រូវជាយ៉ាងម៉េច? ហើយស្គាល់គ្នាពីអង្គុល? ហើយធ្លាប់ធ្វើការអ្វីខ្លះជាមួយគ្នា?

សារ៉ាត: បាទអាណិតបើនិយាយទៅម្យ៉ាង ក៏ជាខ្សែសាច់ញាតិដែរ ។

ហារ៉ា: សាច់ញាតិយ៉ាងម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: សាច់ញាតិបងប្អូនដ៏ដូនអីទៅ វាឆ្ងាយគ្នាដែរណា ក៏ប៉ុន្តែបើនិយាយថា ខ្លះខាតអ្វី យើងពឹងពាក់ លើគ្នាបានណា! មកដល់សម័យ តាំងពី៦០ ច្បាយមកណឹង តាំងពីនយោបាយប្រទេសជាតិ យើងណឹងណា មានចលនាតស៊ូអាថ៌កំបាំង ក្នុងសុខុកុជាមួយគ្នាដែរ ។

ហារ៉ា: ដាន ឃោន ណឹង បានទៅតស៊ូទៅជាមួយអ៊ីដែរ?

សារ៉ាត: ទៅជាមួយគ្នា ។

ហារ៉ា: ហើយក្រោយមកទៀត?

សារ៉ាត: ហើយក្រៅពីនោះ ក៏ច្រើនដែរណា បើនិយាយវែងឆ្ងាយទៅវាទូទាំងស្រុកអ្នកភូមិ ពិសេសខេត្ត រតនគិរីណឹងទាំងអស់ កាលណឹងអញ្ចឹង ។ ដល់មកឆ្នាំ៦៨ហ្នឹង ក៏បែកបាក់ភូមិ ព្រាត់ប្រាស់ចូល ព្រៃ ។

ហារ៉ា: បែកបាក់ភូមិ ភូមិណា?

សារ៉ាត: ភូមិដ៏ម្ល៉ៅ ឃុំម្លើល បើនិយាយខេត្តរតនគិរីយើងហ្នឹង ស្រុកកោះព្រៃកយើង បែកបាក់ចូល ព្រៃ ទៅរស់នៅក្នុងព្រៃ អត់បាយក្រហាយទឹក មិនថាអត់ទាំងបាយ អត់ទាំងទឹកទៀត ។

ហារ៉ា: ហើយកាលតស៊ូ អ្នកណាជាមេនាំតស៊ូទៅ?

សារ៉ាត: ដំបូងណឹង ក៏ឃើញថារៀនណាមួយជាមួយខ្មែរយើង ក៏សហការណ៍គ្នាដែរកាលណោះដំបូងដូនត្រង់ សហការណ៍វែងក្រពត្តិអាមេរិកនោះ ហើយ លន់ ណុល ជាបរិវា ។

ចារ៉ា: ចុះក្រែងចេញតស៊ូៗ របៀបអញ្ជឹងហើ របៀបតស៊ូប្រឆាំងជាមួយ លន់ ណុល?

សារ៉ាត: ណឹងហើយ ប្រឆាំងជាមួយអាមេរិកដែលឈ្លានពានទឹកដី អញ្ជឹង ។

ចារ៉ា: តើអីអាចដឹងអ្នកណាដឹកនាំអីទេ ពេលចលនាតស៊ូណឹង?

សារ៉ាត: អាណឹងក៏វាដឹងខ្លះដែរ មិនថាមិនដឹងទេ ។

ចារ៉ា: បាទៗ! អាចរៀបរាប់បានទេ?

សារ៉ាត: អ្នកឃើញមុខណឹង ក៏ឃើញដែរ ប៉ុន្តែគេផ្លាស់ឈ្មោះថ្មី ។

ចារ៉ា: ឈ្មោះពីមុនឈ្មោះអី?

សារ៉ាត: ឈ្មោះ... តាមួយណឹង តាគុច ។

ចារ៉ា: តាគុច?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារ៉ា: អីធ្លាប់ស្គាល់មុខទេ? ធ្លាប់ជួបមុខទេ?

សារ៉ាត: ធ្លាប់រួមដំណើរគ្នាដែរ ។

ចារ៉ា: ហើយនរណាទៀត?

សារ៉ាត: តាគុច ប៉ុន្តែដំបូង ខ្ញុំភ្លេច អាណឹងវាឆ្លងហើយ ដំបូងគេឈ្មោះ តាកុណ ។

ចារ៉ា: តាកុណ?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារ៉ា: តាកុណ ហើយហៅម៉េចទៅ គុណ?

សារ៉ាត: គុណ ។

ចារ៉ា: មានឈ្មោះក្រៅទេ?

សារ៉ាត: ដឹង បើខ្ញុំធ្លាប់ហៅតែបង គុណៗ ។

ចារ៉ា: អូ តាកុណ!

សារ៉ាត: ចាប់ពេលនោះមក គាត់ផ្លាស់ ដល់សម័យរំដោះ៧០ ហ្នឹង ផ្លាស់មកជា គុច វិញ ។

ចារ៉ា: ឈ្មោះ គុច វិញ?

សារ៉ាត: បាទ

ចារី: ដាស់មក ធុច?

សាវ័ត: បាទ! ដាស់មក ធុច វិញ ។ ហើយមួយទៀតណឹង កាយ៉ា ។

ចារី: យ៉ា?

សាវ័ត: បាទ!

សុរិយ៉ា: យ៉ា មានឈ្មោះអីផ្សេងទេ?

សាវ័ត: កាយ៉ា នៅដល់៧០ហើយ គេដាស់ឈ្មោះមក តាយៀន ។

ចារី: តាយៀន?

សុរិយ៉ា: ចុះមានស្តីទៀតទេ?

ចារី: ក្រោយមកទៀត មានដាស់ឈ្មោះទៀតទេ?

សាវ័ត: ទេ! អត់ទេ ខាងក្រោយមកគេចាប់ ចាប់គាត់មកក្រចេះឆ្នាំ៧៧, ៧៨ ខ្ទង់៧៩ ។

ចារី: ចាប់ យ៉ា ណឹង?

សាវ័ត: ចាប់ យ៉ា ហើយត្រូវដាយកបួនខ្ញុំទៀត ។

សុរិយ៉ា: យ៉ា ណឹងត្រូវបួនថ្ងៃ?

សាវ័ត: បាទ!

ចារី: យ៉ា ណឹងត្រូវបួនថ្ងៃរបស់អី?

សាវ័ត: បាទ!

ចារី: អញ្ជឹងប្រពន្ធ យ៉ា ឈ្មោះអីអញ្ជឹង?

សាវ័ត: អាណឹង យ៉ា ណឹង ឈ្មោះកំណើត ជំមាំ ។

ចារី: យ៉ា ណឹងឈ្មោះកំណើត?

សាវ័ត: អត់ទេ! ប្រពន្ធ ។

ចារី: ប្រពន្ធ? អូ!

សាវ័ត: ជំមាំ ។

សុរិយ៉ា: ជំមាំ!

សាវ័ត: នេត ជំមាំ ទីពកណាអ្នកណា ។

ចារី: ជំមាំ? ហើយពេលចាប់ទៅ ឥឡូវប្រពន្ធនៅរស់ទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ! ស្លាប់អស់ហើយ កាល៧០ណឹង ខ្ញុំជាប់ដែរ ។ ៧៥ ជាប់នៅភ្នំពេញជាប់នៅ ក្រចេះ គាត់មកកាន់ភូមិភាគឥសាន ។

ហារី: អញ្ជឹងត្រឡប់មករឿងទំនាក់ទំនងអី និង ឆាន ឈាន វិញ?

សារ៉ាត: មកដល់នេះមានអ្នកស្គាល់ឈ្មោះ ហើយ តាយ៉ែម ក៏ស្គាល់ដែរ ។

ហារី: អញ្ជឹងអីនិយាយតទៅទៀតពីរឿងអីស្គាល់ ឆាន ឈាន ហ្នឹង? ដល់ពេលក្រោយមកម៉េច ទៅ?

សារ៉ាត: ដល់ឈ្មោះ ក៏រួមចលនាគ្នាចូលព្រៃទាំងអស់ណា តស៊ូមករំដោះជាតិស្រុកហើយ ក៏គាត់ធ្វើការ នៅ ... គាត់ឈរជើងនៅក្រចេះណា ។

ហារី: គាត់ឈរជើងនៅក្រចេះឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ឆ្នាំ តាំងពី ៧១, ៧២ មក ។

ហារី: ៧១, ៧២ ឆាន ឈាន ឈរជើងនៅក្រចេះ?

សារ៉ាត: បាទ ។

ហារី: មានតំណែងជាស្តីដែរ?

សារ៉ាត: តំណែងខាងពាណិជ្ជកម្ម សេដ្ឋកិច្ចពាណិជ្ជកម្ម ប៉ុន្តែតំណែងរបស់គេ វាកម្មាភិបាលដែរនោះ

ហារី: ហើយក្រោយមកទៀត?

សារ៉ាត: ហើយ... គាត់ក៏នៅតែ នៅធ្វើការខាងពាណិជ្ជកម្មជាប់នៅណឹងហើយ ។

ហារី: ជាប់រហូតហ្នឹងហើ?

សារ៉ាត: ជាប់រហូត ។

ហារី: ដល់ឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ដល់ឆ្នាំ៧៧ហើយណឹង មហិកយើង ឆ្នាំ៧៧ណឹង ត្រូវគេធ្វើ ចាប់គាត់ ។

ហារី: នៅក្នុងចន្លោះដែលគាត់ធ្វើការពី៧២ ដល់ ៧៧ ធ្វើការជាពាណិជ្ជកម្មហ្នឹង តើគាត់ កិច្ចការគាត់ ធ្វើអីខ្លះ? អីមានដឹងទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់ដឹង ខ្ញុំដឹងតែថាធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។

ហារី: ចុះអីដឹងថាធ្វើពាណិជ្ជកម្មតាមរយៈអីដែរទៅ ប្រាកដដឹង?

សារ៉ាត: ពាណិជ្ជកម្មណឹងវា....

ហារី: ហេតុអីបានដឹងថា ឆាន ឈាន ហ្នឹងធ្វើការខាងពាណិជ្ជកម្ម? ហេតុអីបានដឹង?

សារ៉ាត: អូ! ដឹងហើយ ព្រោះការចាត់តាំងវាអញ្ចឹង បាទ! តំបន់ចាត់តាំង ទទួលការងារពាណិជ្ជកម្មមក ពីមជ្ឈិមកណា មជ្ឈិមដ្ឋល់អោយគាត់ គាត់ណឹងដឹកពីភ្នំពេញមកដល់ក្រចេះ គាត់មាន ភារកិច្ចទាក់ទងជាមួយមជ្ឈិម ខាងមជ្ឈិម ។

សុរិយ៉ា: អំឡើយគាត់ដឹកហ្នឹង? ឃើញគាត់ដឹកឥដ្ឋវ៉ាន ដឹកអី យកមកចែកប្រជាជន?

សារ៉ាត: និយាយមិនឃើញម៉េច! សួរក្មួយទាំងអស់ទៅ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងបានយើងដឹងខាងពាណិជ្ជកម្ម?

សារ៉ាត: បាទ! អាណឹងជាក់ស្តែងអញ្ចឹង ការចាត់តាំងក៏អញ្ចឹងដែរ ។

ហារ៉ា: នៅក្នុងចន្លោះដែល....

សារ៉ាត: សួរប្រជាជនទាំងអស់ទៅ ។

ហារ៉ា: បាទ! ក្នុងពីចន្លោះ៧២ ដល់ ៧៧ ណឹង អ្វីធ្វើអីដែរ?

សារ៉ាត: ខ្ញុំ?

ហារ៉ា: បាទ!

សារ៉ាត: ខ្ញុំធ្វើសេដ្ឋកិច្ចដែរ ។

ហារ៉ា: សេដ្ឋកិច្ចជាមួយអ្នកណា?

សារ៉ាត: សេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងតំបន់ ។

ហារ៉ា: នៅក្នុងតំបន់?

សារ៉ាត: ជាមួយ ខាំ ភូន ។

ហារ៉ា: តំបន់អីគេ?

សារ៉ាត: តំបន់១០៥ ។

ហារ៉ា: តំបន់១០៥? សេដ្ឋកិច្ចណឹងម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: ទទួលខាងស្រូវអង្ករ គោ ក្របី ពី ៧០មក ។

ហារ៉ា: ហី អ្វីមានឋានៈអីដែរ សេដ្ឋកិច្ចណឹង ជាប្រធានក្រុម ឬប្រធានអី?

សារ៉ាត: អី ជាប្រធាន គ្រប់គ្រងមួយអង្គភាពអញ្ចឹងណា ។

ហារ៉ា: គ្រប់គ្រងមួយអង្គភាព?

សារ៉ាត: បាទ! អង្គភាព ២០, ៣០ ទាក់ ប៉ុណ្ណឹងទេ ។

ហារ៉ា: អង្គភាពអីគេទៅអី?

សារ៉ាត: អង្គភាពសេដ្ឋកិច្ច ទទួលបានការកិច្ច ស្រូវ អង្ករ គោ ក្របី មាន់ ទា ណីងណា មិនមែនគណៈតំបន់ ទេ មិនមែនទេ បំរើការងារសេដ្ឋកិច្ចតាមដោយផ្នែកណីងណា ។

ចារ៉ា: ហើយកិច្ចការសេដ្ឋកិច្ចណីងគេបែងចែកម៉េចទៅ? ឥឡូវខ្ញុំខាហរណ៍ថា អ្វីធ្វើខាងសេដ្ឋកិច្ច ចុះការទាក់ទងរវាងអីទៅលើ ទៅអី ទាក់ទងម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: ខ្ញុំទាក់ទងជាមួយតា ខាំ ភូន ។

ចារ៉ា: អញ្ជើង?

សារ៉ាត: បាទ! តា ខាំ ភូន ណីង គេគណៈតំបន់ ៗ គេទទួលផ្នែកខាងសេដ្ឋកិច្ចអញ្ជើងណា ស្តីនៅលើ គេទាំងអស់ ពាណិជ្ជកម្មនៅលើគេ ស្តីនៅលើគេទាំងអស់ គណៈតំបន់ណីងបាទ ។

ចារ៉ា: រាល់កិច្ចការ ខាំ ភូន ត្រូវធ្វើអី ទាក់ទងមកខាងអង្គភាព អីអញ្ជើងទៅ ទាក់ទងរបៀប ម៉េច?

សារ៉ាត: អាណីង បើគាត់មានដែនការណ៍អ្វីៗណីងណា ដូចជាខាហរណ៍ គេមកស្នើអង្ករ ស្នើអី ។

ចារ៉ា: អ្នកណាគេមកស្នើ ខាហរណ៍?

សារ៉ាត: ខាហរណ៍ថា កងទ័ព ឬក៏ខាងប្រជាជន ត្រូវការស្តី ស្រូវពូជ ស្រូវធារមានស្តីៗទាក់ទងខ្ញុំ ។

ចារ៉ា: ហើយអ្វីធ្វើម៉េចទៀត?

សារ៉ាត: ខ្ញុំ ក៏បញ្ចេញអោយគេ ។

សុរិយ៉ា: គេសរសេរសំបុត្រមក ឬក៏អោយនិរសាមកប្រាប់ ឬមួយក៏ម៉េច?

សារ៉ាត: និរសាក៏មាន សំបុត្រក៏មាន ។

សុរិយ៉ា: មិនដែលមកប្រាប់ផ្ទាល់ទេហើ?

សារ៉ាត: មកចុះផ្ទាល់ក៏ចុះដែរ ។

ចារ៉ា: ពេលរត់សំបុត្រមកអញ្ជើង អ្នកណាគេអ្នករត់សំបុត្រ? មានចុះហត្ថលេខា មានចុះអីដែរ សំបុត្រ?

សារ៉ាត: អី សម័យណីង ក៏តាមណីងដែរណា តាមទម្លាប់របស់គេអញ្ជើងដែរ ។

ចារ៉ា: ទម្លាប់គេធ្វើម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: គេសរសេរសំបុត្រមកថា ឥឡូវអង្គភាព យោធានេះគេទៅស្នើអង្ករណា សុំសមមិត្តជួយដោះ ស្រាយផងណា ។

ចារ៉ា: អញ្ជើងអីអាចខាហរណ៍សំបុត្រណាមួយដែលអ្វីបានឃើញហើយចាំដល់រាល់ថ្ងៃទេសំបុត្រដែល គេថាស្នើសុំយ៉ាងម៉េចៗ អីខាហរណ៍សំបុត្រណាមួយច្បាស់បានទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ សំបុត្រធ្វើតាមធម្មតា ។

ចារ៉ា: ធម្មតា ប៉ុន្តែចង់អញ្ជូន ចង់និយាយថា ខ្លឹមសារសំបុត្រណឹង អ្វីមានចាំ អ្វីលើកខ្ទេចហរណ៍សំបុត្រណាមួយដែលអ្វីចាំច្បាស់ ខ្ទេចហរណ៍ថា គេស្នើសុំអង្គរម៉េចៗណឹងណា សំបុត្ររបស់អ្នកណាមួយបានទេ? មានចាំទេ ?

សារ៉ាត: កាលនោះវាក៏មានដែរ វាថាសិយអីនោះឯង គាត់ស្នើ ខ្ទេចហរណ៍ទៅណា គាត់ខាងយោធា ខាងអង្គរ សូម មេត្តាស្រាយជួយផង ជួនណាមានអង្គការណាមួយទៀត តាសុភា តាអីអញ្ជឹងណា អាណឹងខាងយោធាទេ។

ចារ៉ា: គេសរសេរសំបុត្រមកទេអញ្ជឹង?

សារ៉ាត: គេសរសេរសំបុត្រមក ។

ចារ៉ា: សំបុត្រណឹងដាក់ក្នុងស្រោមបិទជិត ហ្នឹកាន់?

សារ៉ាត: អត់ទេ ប៉ុន្តែបិទៗ ជួនកាលបិទជិតទៅ ជួនណាក៏បិទធម្មតាទៅ ក៏វាមិនឆ្ងាយគ្នាវាជិតៗគ្នាក្នុងម៉ារឡុងណឹង ។

ចារ៉ា: ដល់ពេលគេសរសេរមក អ្នកដែលស្នើណឹងគេមានចុះឈ្មោះ? ចុះហត្ថលេខា ចុះអីដែរ?

សារ៉ាត: បាទ! ចុះដែរ ។

ចារ៉ា: ដល់ពេលអ្វីឃើញទៅ.... ។

សារ៉ាត: បើសិនជា ខាំ កូន គេក៏ចុះហត្ថលេខា ខាំ កូន ។

ចារ៉ា: អ្វីបើកអោយគេទៅ?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារ៉ា: ហើយអ្វីមានដឹងអីទៀត ពី ដាន ឈាន ណឹងទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ដឹងតែគេធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។

ចារ៉ា: អ្វីដឹងចាប់ពីឆ្នាំណាមក អ្វីដឹងថាគាត់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម?

សារ៉ាត: អាណឹងរៀបចំពីឆ្នាំណាទេ រៀបចំពី៧០ (... គាត់និយាយភាសាឡាវ) ពី៧១, ៧២មក ។

ចារ៉ា: ពី៧២, ៧២ ដល់ឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: បានគាត់ គេៗចាប់គាត់ ពី៧១, ៧២ មកទល់នឹង៧៧

ចារ៉ា: កាលចាប់ ដាន ឈាន អ្វីមានដឹងរឿងវាខ្លះទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ក៏គេចាប់ពួកខ្ញុំមុន ដាក់ក្នុងគុក ដាក់៨០ នាក់ ។

ចារឹក៖ ដាក់គុកណា?

សារ៉ាត៖ ដាក់គុកនៅភ្នំក្រោល ។

ចារឹក៖ នៅភ្នំក្រោល?

សារ៉ាត៖ គុកណឹងមិនមែនដូះគេធ្វើហា... ដូះ២ជាន់ៗ ដូះ សាលារៀន ទាហានកម្មាភិបាល ពេលណា
កម្មាភិបាលកោះអញ្ជើញមកប៉ុន្មានៗ គេមករៀននៅនេះ ។ ក្រោយមកធ្វើជាគុកបណ្តោយ
ពួកខ្ញុំ អាជាន់ទីក្រោម អាជាន់ពីលើប៉ុន្មាននាក់ ទាំងឪពុកគាត់ណឹង អ្នកដែលគេហៅថ្នាក់លើ
ពីពួកខ្ញុំគេដាក់ពីលើ ពួកគេដោះខ្លោះ ពួកគេមច្រូចៗដាក់កន្លែង ។

ចារឹក៖ ពេលចាប់ ដាក់ខ្លោះទេ?

សារ៉ាត៖ ពួកនៅលើដាក់ខ្លោះ ពួកខ្ញុំអត់ដាក់ទេមានតែចងស្លាបសេក ចងជើង ។

ចារឹក៖ នៅលើដាក់ខ្លោះពេលហ្នឹង អ្នកសួរអីបានអីដឹងដាក់ខ្លោះ?

សារ៉ាត៖ ពួកសួរគេសាស្ត្រខ្លោះ ។

ចារឹក៖ ខ្លោះធ្វើអី តាមអ្នកសួរ?

សារ៉ាត៖ ធ្វើពីលើ ។

ចារឹក៖ លើធ្វើខ្លោះយ៉ាងម៉េចទៅ?

សារ៉ាត៖ លើអញ្ជើងគេលាក់ ហើយសឹកជើង ហើយដាក់ពីលើវែងកែវកែវកាលដួបៗ រួចហើយគេធ្វើស្បៀត

ចារឹក៖ ពួកថ្នាក់លើត្រឹមណា ដែលគេយកដាក់គុកនៅជាន់លើហ្នឹង? ចាប់ពីកិរិតណា?

សារ៉ាត៖ ចាប់ពីជួរស្រុកពីដើមគេ ហៅលេខស្រុក ។

ចារឹក៖ ពេលដាក់អីមានដឹងណាទៅលើខ្លោះទេ?

សារ៉ាត៖ ដឹងខ្លះៗ ឈ្មោះ វ៉ា, ថា, កាចាន់ ពីណាទៀត.....

ចារឹក៖ ចុះ ដាន ឈាន ហ្នឹងអីមានដឹងទៅលើ?

សារ៉ាត៖ ដាន ឈាន ហ្នឹងពេលចាប់ពួកខ្ញុំ គាត់ក៏ចូលមកមានមេក្រុមចម្បងគាត់ចូលមកប្រកាស ។

ចារឹក៖ ដាន ឈាន ហ្នឹងអ្នកប្រកាស?

សារ៉ាត៖ ដាន ឈាន ហ្នឹងអ្នកប្រកាស ។

ចារឹក៖ ប្រកាសនៅកន្លែងណា?

សារ៉ាត៖ ប្រកាសនៅជាន់ក្រោម កន្លែងពួកខ្ញុំ ។

ចារឹក៖ ថាយ៉ាងម៉េចខ្លោះ?

សារ៉ាត: ប្រកាសហ្នឹង គាត់ថា និយាយតាមពាក្យគាត់ណា សូមគោរពបងប្អូនជនរួមជាតិ ជាទីគោរព ជាទីស្នេហា ខ្ញុំសូមប្រកាសជូនអោយបងប្អូនបានជ្រួតជ្រាបទាំងអស់ បញ្ហាបងប្អូនក៏មូលហេតុ មកពីអាខាំកូន ខ្លាចបងប្អូនភិតភ័យ បានជាឃាត់ខ្លួន ហើយគាត់តាំងនាមជាគណៈតំបន់ ។

បារ៉ា: អញ្ជឹងមានន័យថា ដាន ឃោន ហ្នឹងជាអ្នកចាប់ប្រជាជនយកទៅដាក់ត្រង់ហ្នឹង?

សារ៉ាត: អត់ទេ គេអ្នកចាប់ ប៉ុន្តែ ។

បារ៉ា: ប៉ុន្តែម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: គាត់ជាអ្នកប្រកាស ។

បារ៉ា: ប្រកាសដើម្បីអីទៅ?

សារ៉ាត: ដើម្បីកុំអោយយើងភិតភ័យ ។

បារ៉ា: កុំអោយអ្នកដែលជាប់យុទ្ធិភិតភ័យ ?

សារ៉ាត: បាទ ! ខ្លាចរត់គាត់សត្វពាសអញ្ជឹងទៅណា កាលប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមកណឹងគុណខ្ញុំមីនៅដូះ ខាងកើត វានៅក្រមុំដែរនៅនារី ពួកអានេះក៏បញ្ជូនទៅបត់ជើង ។

បារ៉ា: បញ្ជូនអ្នកណាទៅ?

សារ៉ាត: គុណខ្ញុំចង់បត់ជើង ដូច្នោះគេក៏បើកទូរអោយចេញទៅបត់ជើង តែគេតាមជាប់ដែរគេការពារ ជាប់ ដូច្នោះមីនេះវានិយាយហើយដឹងវានិយាយថាម៉េចទេ វាថានិយាយពីរឿងអី ដាន ឃោន វាហៅអីៗ អាការពារចាំបាច់ហៅថា អីធ្វើអីអាក្យត់ វាថាញ៉ែណា អានេះបានដឹងថាពេលមក ដល់គេអង្គុយជិតគ្នាគេខ្សឹបទៅមើលឥឡូវ តាជួន គេចាប់បាត់ទៅហើយ ។

បារ៉ា: តាជួន ជាអ្នកណា?

សារ៉ាត: តាជួន ហ្នឹងគឺ ដាន ឃោន ។

បារ៉ា: មានដឹងអីទៀតទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ។

បារ៉ា: ចុះគុណអីអាចដឹងរឿងហ្នឹងទេ?

សារ៉ាត: វាអត់ដឹងអីទេ ។

បារ៉ា: អីដឹងតាមរយៈអញ្ជឹងតាមរយៈគុណមកវិញនិយាយ?

សារ៉ាត: បាទ! ណឹងហើយ ដល់វាចេញបានជាន់កន្លះខែ ក៏គេដោះលែងពួកខ្ញុំ ។

បារ៉ា: ទៅនៅកុកហ្នឹងបានជាន់កន្លះខែ?

សារ៉ាតៈ ជាន់កន្លះខែ នៅក្នុងចំណងក្នុងតុក ។

ហារ៉ា ចង់រហូត?

សារ៉ាតៈ បាទចង់រហូត ដល់លែងមកវិញបានដឹងថាគ្រោះថ្នាក់ ។

ហារ៉ា ដឹងម៉េចទៅ?

សារ៉ាតៈ ដឹងពិតថាគេចាប់ ដាន ឈាន មែន ។

ហារ៉ា ដឹងតាមរយៈអ្នកណា?

សារ៉ាតៈ ដឹងតាមគេឯងនៅហ្នឹងណា វាមិនអាចសម្ងាត់បានទេ ។

ហារ៉ា គេនិយាយតៗគ្នា?

សារ៉ាតៈ និយាយតៗគ្នា ថា ដាន ឈាន ក្បត់ ។

ហារ៉ា គេចោទថាក្បត់អញ្ចឹង? ចុះបើតាមអ៊ីស្កាល់ អ៊ីដឹងថាគេអំពើទាំងប៉ុន្មានដែល ដាន ឈាន ធ្វើ ជាអំពើក្បត់ ដូចដែលពួក ប៉ូល ពត ចោទប្រកាន់ដែរឬអត់?

សារ៉ាតៈ អត់ដឹងដែរ និយាយអោយត្រង់ បើអត់ឃើញគេទេ បើឱ្យប្រឡងវិញនាយអាយ ក្រោយមកដូច អត់ឮ ។

ហារ៉ា ពេលទៅដល់តុក ដឹងថាគេចាប់តែម្តង?

សារ៉ាតៈ បាទ!

ហារ៉ា ចាប់ហើយគេចោទ...?

សារ៉ាតៈ ទេគ្រាន់តែពង្រឹងទេ មិនឃើញនឹងភ្នែកទេ ។

ហារ៉ា ខ្ញុំចង់សួរអ៊ី កាលពីពេលគេមកចាប់អ៊ី តើនរណាមកចាប់?

សារ៉ាតៈ ដំបូងគេដាក់សំបុត្រមកអោយទៅប្រជុំ ។

ហារ៉ា អ៊ីមានបានឃើញសំបុត្រហ្នឹងទេ?

សារ៉ាតៈ សំបុត្រហ្នឹងរបស់ តាឡាវ៉ាន់ ហៅ តាហាម ។

ហារ៉ា សរសេរមកអ៊ីឃើញផ្ទាល់ភ្នែកតែម្តង?

សារ៉ាតៈ ផ្ទាល់ភ្នែកហើយ សរសេរមកដាក់ថា ឥឡូវមេរ័ត ២អញ្ជើញខ្ញុំអោយទៅប្រជុំនៅ ក-១៧ ។

ហារ៉ា នៅ ក-១៧?

សារ៉ាតៈ បាទ! ខ្ញុំនឹកភ័យក្នុងចិត្តបន្តិចដែរ វាប្លែកព្រោះកាលមុនអត់បានទៅប្រជុំនៅណាទេ ។

ហារ៉ា រាល់ដងទៅប្រជុំនៅឯណា?

សារ៉ាត: ប្រជុំនៅក្រៅ នៅមន្ទីរពេទ្យ អង្គភាពពេទ្យ ដល់មានការប្រែប្រួលទៅតាមតំបន់ ទៅប្រជុំនៅ ក- ១៧ ខ្ញុំធ្លាក់ទឹកចិត្តកុក ។

ហារ៉ា: គ្រាន់តែឃើញសំបុត្រហ្នឹង ?

សារ៉ាត: ពេលឃើញសំបុត្រ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹកឃើញថា មិនក្បត់អ្នកណាទេ ខ្ញុំគ្មានទស្សនៈក្បត់ ហើយខ្ញុំទៅ ។

ហារ៉ា: អីទៅ? ទៅរបៀបម៉េច?

សារ៉ាត: គេយកឡានមក មកយក ដំបូងគេអោយមើល ទទួលខុសត្រូវ មើលគេធ្វើក្បួនដាក់ម៉ាស៊ីនទឹក ណា ដូច្នោះខ្ញុំក៏ប្រាប់អីៗ ឥឡូវថា អីមើលគេធ្វើការ ធ្វើក្បួនធ្វើអីខ្ញុំមានការអោយទៅប្រជុំ នៅ ក-១៧ ។

ហារ៉ា: អីហ្នឹងឈ្មោះអី?

សារ៉ាត: ឈ្មោះ សំ មេជាន់ តាតំដាអត់អីទៅក៏ទៅចុះ ហើយខ្ញុំដើរទៅផ្ទះខ្ញុំ ទៅដល់ផ្ទះខ្ញុំក៏ចង អង្រឹងដេកខោអាវអាថ្នីអត់ស្លៀកទេ ស្លៀកអាណូម អាចាស់បន្តិចណឹងណាតិយកអាថ្នីនៅ ក្នុង ថង់មកស្លៀកពាក់ក៏អត់ទេ ដល់នេះក៏ចងអង្រឹងដេកដូរដាក់ដៃអញ្ជឹងស្រាប់មួយភ្លែតមោឡានគេ មករឹង ។

ហារ៉ា: ឡានម៉ាកអីដែរអី អាចចាំបានទេ?

សារ៉ាត: ឡានហ្នឹងតាតំកាត់ៗ ចិន ដល់ម្នាក់ណឹង អ្នកបញ្ជាគេ ភ្លេចហើយ ។

ហារ៉ា: មានចាំឈ្មោះទេ?

សារ៉ាត: ឈ្មោះ ភាគ ។

ហារ៉ា: មាននាទីជាស្តីភាគ?

សារ៉ាត: ភាគធ្វើការជាមួយគ្នាទេណឹង ធ្វើប្រធានដែរគ្រប់គ្រងអង្គភាព

ហារ៉ា: អ្នកដែលយកឡានមកអកអីណឹង?

សារ៉ាត: បាទ នៅក្នុងអង្គភាពហ្នឹងតាតំធ្វើជាប្រធានក្រុមខ្ញុំសមាជិក ប្រធានគ្រប់គ្រងអង្គភាពពេទ្យតំបន់ ប៉ុន្តែមិនមែនគណៈតំបន់ទេ គណៈតំបន់គេផ្សេង ប៉ុន្តែតាតំជាប្រធានគ្រប់គ្រងអង្គភាពមន្ទីរពេទ្យ ដល់ឡានមកដល់មុខផ្ទះឡានឈប់ អីអើយចុះមកទៅ ខ្ញុំក៏ចុះមកជិះឡាន ជិះឡាន ទៅមុខទៅយក ម្នាក់ទៀត តាតំហ្នឹងជាអនុបស់ តាដាត ឈ្មោះ ថ្មីឡៃ ទៅទាំងប្តីទាំងប្រពន្ធ អាប្តីដាក់ជាន់លើ ប្រពន្ធដាក់ក្រោម ។

ហារ៉ា: អីទៅម្នាក់ឯងទេ អត់បានកូនចៅទៅទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ខ្ញុំទៅតែឯង ។

ចារ៉ា: អ្វីចាំទេ ពេលមកហៅនៅថ្ងៃណា ខែណា ឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: មកហៅឆ្នាំ១៩៧៧ ថ្ងៃ១ ខែ១១ ថ្ងៃគេចាប់ កាលណាឡានគេបើករូបចូលទៅហៅទៅ ក-១៧ អាតែកុងឡានវ៉ាមិនដឹងស្មានថា ដឹកពួកខ្ញុំធ្លាប់ទៅធ្វើការ ក៏មានខ្ទមតូចមួយ ខ្ទម សំលាប់ អាហម គេអ្នកធ្វើការប្រធានតំបន់វ៉ាក៏បត់ឡានចូលទៅ ស្រាប់តែដាន ឈានគេឈរ នៅហ្នឹង គេបត់ដៃ ។

ចារ៉ា: ឈរនៅកន្លែងណា?

សារ៉ាត: ឈរនៅខ្ទមមិនមែនទេ ព្រោះពីខ្ទមទៅចំងាយប្រហែលបង្គោលឈើណឹងដែរ ប្រហែលជា ៥០ ម៉ែត្រ ដល់គេស៊ីញ្ញ័រដៃគេទប់ឡាន ឡានវ៉ាប្រុងបត់មកខាងនេះ ចូលដុះហម កន្លែងធ្លាប់ ធ្វើការ ព្រោះវាធ្លាប់ដឹកមកធ្វើការរហូតមកអញ្ជើងពេលមុនៗ ដល់អញ្ជើងទៅគេស្រែកស៊ីញ្ញ័រដៃ ឲ្យឡានបត់ទៅខាង ខាងសាលាកុក ។

ចារ៉ា: ដាន ឈាន អ្នកធ្វើដៃបត់ទៅសាលាកុក?

សារ៉ាត: បាទ! ដាន ឈាន ឈរទីនោះគេទុកឡានឈប់អញ្ជើងហើយគេស៊ីញ្ញ័រដៃអោយចូលទៅតាម ណោះ ដល់ចូលដល់ខាងនោះក៏ដុះថ្មនោះវាធំទូលាយដល់ឡាន ឈប់ ឈប់ត្រង់ណឹង ម្នាក់ជិះនៅ កាប៊ីនវ៉ាមិនខានចុះផុត ស្រាប់តែអាយុកន្លងពេលវាបញ្ជាចុះមក វាដាក់សំដីរាងធ្ងន់បន្តិច ប៉ុន្តែ អត់ភ័យទេក្នុងខ្លួនអត់ទេ ។

ចារ៉ា: មួយដែលបញ្ជាណឹងកន្លងពេលលេខប៉ុន្មាន?

សារ៉ាត: អាណឹងកន្លងពេលលេខប៉ុន្មាន... គេហៅកន្លងពេល ភាសាន ខ្ញុំថាកុំអាលអោយអ្នកនៅកាប៊ីន ចុះសិន គេបិទទ្វារចាំខ្ញុំចុះ ដល់គេណឹងចេញទៅខ្ញុំគេបិទទ្វារចូលមកខ្ញុំក៏ជាន់អាទ្វារឡាន ចុះទៅ ឃើញតា សុភា ចេញភ្នែកមក គាត់អត់មានសំដីតូចអីទេ ។

ចារ៉ា: តាសុភា មានឋានៈជាស្តីដែរ?

សារ៉ាត: តាសុភា កាលណាឋានៈកងអនុសេនាធំដែរនៅក្នុងជួរតំបន់ខ្ញុំក៏ចូលទៅអាម្នាក់ណឹងក៏សុំចាប់ ។

ចារ៉ា: ម្នាក់ណាអី?

សារ៉ាត: អាម្នាក់ណឹងស្លាប់ហើយឈ្មោះ ធាន សុំចាប់ ។

ចារ៉ា: មាននាទីជាស្តីដែរ?

សារ៉ាត: ជាទាហាន ប៉ុន្តែ សុភា ណឹងអត់រាល់ស្តីទេ គាត់ថាចូលមកគាត់បត់ដៃអោយចូល អាចាប់វា នៅខាងក្នុងឥឡូវសុំចាប់, ចាប់ក៏ចាប់ទៅ ខ្ញុំអង្គុយអោយចង ។

ចារ៉ា: យកអីចង?

សារ៉ាត: យកខ្សែអង្រឹង ដោះយកនាឡិកា ម៉ាកម៉ូឌីយ៉ា ប៉ុន្តែ ដាន ឃោន អត់ចូលទេគោលការណ៍ ខាលតែថ្ងៃប្រកាសទេបានចូល ។

បារ៉ា: ពេលចាប់អីហើយយកទៅណាទៀត? ពេលចាប់ចងហើយ?

សារ៉ាត: ពេលចងហើយគេអោយទៅនៅកៀនម្ខាងចងជាប់ អង្គុយតំរៀបគ្នាជារង់ ។

បារ៉ា: ចងជាប់នឹងស្តី?

សារ៉ាត: ចងជាប់ជាមួយគុ គេដាក់បៀតជញ្ជាំង ដល់ថ្ងៃក្រោយបានយកប្រពន្ធខ្ញុំទៅដោយប្រាប់ថាឥឡូវ យើងទៅបុណ្យ ។

បារ៉ា: រំលងប៉ុន្មានថ្ងៃអីមានចាំទេ?

សារ៉ាត: ថ្ងៃនេះខ្ញុំ ថ្ងៃស្អែក ប្រាប់ថាធ្វើបុណ្យ ធ្វើស្តី ដឹកទាំងឡាន ។

បារ៉ា: ដឹកទាំងអ្វីស្រីទៀត?

សារ៉ាត: ណឹងហើយ ថ្ងៃក្រោយមកដឹកគាត់ទៀត ។

បារ៉ា: តែអ្វីស្រីទេ មានកូនចៅដែរ?

សារ៉ាត: មាន ទៅទាំងអស់ មីបងគេនោះចង ខ្ញុំចងមែកចងមីបង.....(ចប់ ៗ)

បារ៉ា: អញ្ជើញមាំក្រុមគ្រួសារ អីមានប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

សារ៉ាត: ក្រុមគ្រួសារខ្ញុំមាន ខ្ញុំ ម្តាយគេ, វុធ, វ៉ាត, ហៀង, វាន, ជាតិ ដឹកយកទៅមន្ទីរពេទ្យយក ទៅចាប់ ។

បារ៉ា: អញ្ជើញ ៧នាក់ ហើយចងប៉ុន្មាននាក់?

សារ៉ាត: ៣នាក់ ។

បារ៉ា: ដាក់នៅកន្លែងណា?

សារ៉ាត: ដាក់នៅជាន់ក្រោមទាំងអស់គ្នា ។

បារ៉ា: បន្ទាប់មកទៀត?

សារ៉ាត: បួនម្នាក់ ហើយបងមាំក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ ។

បារ៉ា: បងរបស់អី?

សារ៉ាត: បាទ! បងបង្កើត ។

បារ៉ា: ហើយអ្នកណាទៀត?

សារ៉ាត: ហើយក្រៅពីនោះ ក៏មានដែរ បងជីដូនមួយ ហើយនិងអ្នកដទៃខ្លះ ៨០ នាក់ ។

ចារឹក: ក្នុងមួយបន្ទប់ក្រោម?

សារីត: បាទ ជាន់ក្រោម ព្រោះជាន់ក្រោម អត់ធ្វើបន្ទប់ទេ ទូលាយទាំងអស់ ។

ចារឹក: អ៊ីមានដឹងថា អ្នកទាំងអស់នោះមានកំហុសអីបានគេចាប់?

សារីត: គេចោទថា ខ្សែរយៈវៀតណាម ហើយ ខាំ កូន ក្បត់ព្រោះ កូន ក៏ខ្សែរយៈវៀត ណាម ដល់ ពួកខ្ញុំទៀត ។

ចារឹក: អញ្ជឹងមានន័យថា អ្វីធ្វើការនៅពីក្រោម ខាំ កូន ហើយពេលដែលគេចោទ ខាំ កូនជាវៀត ណាម គេចាប់ក្រុមខ្សែ ខាំ កូន ទៀត សាច់រឿងអញ្ជឹង?

សារីត: បាទសាច់រឿង វាអញ្ជឹង ។

ចារឹក: ពេលរស់នៅក្នុងកុកចង់រហូតអត់អោយចេញទៅណាទេ?

សារីត: ចង់រហូតអោយដែរទៅបត់ជើង ប៉ុន្តែគេបណ្តើរអញ្ជឹងហើយស្រាយជើង អោយដើរទៅបត់ជើង ហើយគេបណ្តើរយើងទៅហើយកាំភ្លើងគេ ។

ចារឹក: អ្នកបណ្តើរស្ងៀមពាក់យ៉ាងម៉េចដែរ?

សារីត: ស្ងៀមពាក់ខ្មៅ ទាហានកងពល ។

ចារឹក: មានកាំភ្លើងទៀត?

សារីត: មានគ្រប់ដៃ គេប្រកាន់អញ្ជឹងហើយណា គេការពារអ្នកទោស បើទឹកមិនដឹងប៉ុន្មានថ្ងៃទេបាន ខ្ញុំ បានឆ្លុះទឹក ។

ចារឹក: អ៊ីមានចាំទេ ប៉ុន្មានថ្ងៃបានឆ្លុះទឹកម្តង?

សារីត: ខ្ញុំភ្លេចដែរ ជាងមួយអាទិត្យមិនដឹង ១០ ថ្ងៃមិនដឹងបានៗឆ្លុះទឹក ។

ចារឹក: ទឹកភ្លៀងឆ្លុះយ៉ាងម៉េច?

សារីត: គេធ្វើទំនប់រៀងល្អកប់បន្តិចដែរ ស្រាយតែជើងបណ្តើរទៅហើយគេក៏ដើរទៅ ។

ចារឹក: ចុះដៃនៅជាប់ទេ ពេលឆ្លុះទឹក?

សារីត: អត់ទេ ដល់កន្លែងទឹកស្រាយដែរ គេអង្គុយជុំវិញការពារយើង ពេលឆ្លុះទឹករួចរាល់ហើយ ស្ងៀមពាក់ហើយចង់ទៀតបានបណ្តើរមកកុក ។

ចារឹក: ចុះដល់ពេលហូបចុកធ្វើម៉េចទៅ?

សារីត: អើយពេលហូបចុកដាំបាយអោយហូបដែរ ពេលមួយខែហូបបន្លែល្អៅ ។

ចារឹក: មានដាក់សាច់អីដែរ?

សារ៉ាត: ដាក់ដែរ ឃើញមួយបានមាន ២-៣ដុំ ។

ហារ៉ា: ចុះអីមានដឹងថា នៅជិតអំណើ ៨០ នាក់ណឹង មានបាត់មនុស្សខ្លះទេ? ឬក៏គេអាចយកទៅណាផ្សេងទៀតទេ?

សារ៉ាត: មានយកទៅ ពេលគេជំល្ងស ប៉ុន្តែភាគតិចគេជំល្ងសទៅលិច ។

ហារ៉ា: ទៅលិចទៅខាងណា?

សារ៉ាត: ទៅខាងក្រចេះ នោះភាគច្រើនត្រឹមណោះ គេដឹកពីនោះមកដាក់ត្រឹមណោះ ដាក់ពួកខ្ញុំគេហៅថា ដាក់ការដ្ឋាន ។

ហារ៉ា: ដាក់ការដ្ឋានអី?

សារ៉ាត: ការដ្ឋានណាស់យីលីក ។

ហារ៉ា: កាលជំនាន់នោះគេហៅ ណាស់យីលីក តែម្តង?

សារ៉ាត: បាទ អាណឹងវាប្រវត្តិគ្រពាំង គ្រពាំងហ្នឹងវាមានដើមដង្កិតដុះនៅក្នុងគ្រពាំង បានឡារមានពាក្យថា ណាស់យីលីក ។

ហារ៉ា: ណាស់ ភាសាឡាវ?

សារ៉ាត: ណាស់ គឺគ្រពាំង ។

ហារ៉ា: ជាភាសាឡាវណាស់?

សារ៉ាត: បាទ! ជាភាសាឡាវ ដង្កិតហ្នឹងភាសាឡាវគេថា កុកណាស់យីលីក ខ្មែរថា ដើមដង្កិតកាលមុនវាដុះណែនគ្រពាំងណឹង ឥឡូវមិនសូវសំបូរប៉ុន្មានដែរ ។

ហារ៉ា: ដល់ពេលអញ្ចឹងគេដាក់ឈ្មោះណាស់ណាស់យីលីកទេ? រហូតដល់សព្វថ្ងៃ?

សារ៉ាត: បាទរហូតដល់សព្វថ្ងៃ ។ មកដាក់ត្រង់នេះរហូត ។

ហារ៉ា: ចុះដល់អញ្ចឹងខាងជាន់លើអី យ៉ាងម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: ជាន់លើពួង ដឹកទៅលិច ប៉ុន្តែអាណឹងមិនដឹងដឹកទៅណា អត់ដឹងទេ ប៉ុន្តែយើងឮល្ងៀងៗមក ថាមិនរស់ទេ មិនដឹកទៅលិច ដឹងដល់លិច ឬមិនដល់ ។

ហារ៉ា: ពេលដែលអ៊ីដូប ដាន ឈាន ដែលគាត់និយាយមេក្រូ បន្ទាប់ពីណឹងមកយ៉ាងម៉េចទៀតទៅអី?

សារ៉ាត: អត់មានស្តីទេ ដូបតែមួយថ្ងៃ ។

ហារ៉ា: ដូបតែមួយថ្ងៃ មុនដំបូងដែល ដាន ឈាន មកប្រកាសណឹង?

សារ៉ាតៈ បាទ ហើយក៏ចេញទៅ ។

ហារ៉ា គាត់ដើរចេញទៅ?

សារ៉ាតៈ ដើរចេញទៅ ។

ហារ៉ា មិនមែនបានន័យថា គេចាប់ទេ?

សារ៉ាតៈ អត់ទេ អត់ចាប់ ទៅកន្លែងណឹងទេ ខ្ញុំព្រម ចាប់នៅឯណោះ ពួកពួកទៅខាងភ្នំពេញបន្តិច ។

ហារ៉ា ពួកយ៉ាងម៉េចដែរ?

សារ៉ាតៈ អត់ដឹងដែរ ភ្នែកមិនឃើញ ។

ហារ៉ា កាលពីគាត់ប្រកាសមេក្រុមអីមានដឹងថា គាត់មានតំណែងស្តីដែរ បានជាមានសិទ្ធិប្រកាសមេក្រុម?

សារ៉ាតៈ គាត់ជា ជំនួសគណៈតំបន់ ។

ហារ៉ា ជំនួសគណៈតំបន់ណឹងឈ្មោះអី?

សារ៉ាតៈ ខាំ កូន ណឹងក្បត់ហើយ គាត់ជំនួស ជំនួសតា ហាម សារិន ។

ហារ៉ា អីមានដឹងពីទំនាក់ទំនងរវាង ខាំ កូន ជាមួយ ហាម, ឈ្មោះ ឡាន មានដឹងទំនាក់ទំនងគ្នាយ៉ាងម៉េចទេ? មនុស្ស២នាក់ហ្នឹង?

សារ៉ាតៈ អូ អាណឹង បើនិយាយប្រវត្តិពីដើមគេហ្នឹងស្ថិតក្នាមែនទែន ។

ហារ៉ា ស្ថិតយ៉ាងម៉េច?

សារ៉ាតៈ ធ្វើការងារជាមួយគ្នាដូចជាបងប្អូន ។

ហារ៉ា ចុះក្រោយមកយ៉ាងម៉េចទៅ?

សារ៉ាតៈ ទុកចិត្តថ្ងៃមកសំបើមមែនទែនណាស់ នេះមិនមែនស្តាប់គេនិយាយទេណា គឺឃើញធ្លាប់រួមប្រាស្រ័យគ្នាធ្វើការងារក្នុងជួរកម្មាភិបាលទុកចិត្តលើ ២នាក់ហ្នឹងទុកចិត្តក្នាមែនទែនតែម្តង ។

ហារ៉ា រហូតដល់ឆ្នាំណា?

សារ៉ាតៈ រហូតដល់ឆ្នាំ៧៧ ។

ហារ៉ា ដែលនៅជិតស្ថិតនឹងគ្នា?

សារ៉ាតៈ ឆ្នាំ៧៧ អាណឹងបានព្រំណឹងថា គេវ៉ៃគ្នានៅភ្នំពេញគេសំលាប់គ្នានៅភ្នំពេញ អា កូន នឹងអា ហាម ។

ហារ៉ា ឈ្មោះ ឡានណឹង? ពួកតាមអ្នកណា អីដឹងតាមអ្នកណា?

សារ៉ាតៈ ឈ្មោះ ឡាន ពួកគេនិយាយមិនដឹងពីណាៗនិយាយ ។

ហារី: ពួចាវៃគ្នា? វៃគ្នាដល់ថ្នាក់ណាទៅ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយ គេថាចាប់ **ខាំ ភូន** ព្រោះ **ខាំ ភូន** ក្បត់ ។

ហារី: គេណឹងអីសំដៅលើអ្នកណាគេ?

សារ៉ាត: ពួគេនិយាយទូទៅ គេនិយាយពាសវាលពាសកាលទៅណា ។

ហារី: ថាម៉េច?

សារ៉ាត: គេចាប់ **ខាំ ភូន** នាំយកទៅភ្នំពេញ ប៉ុន្តែទៅភ្នំពេញអត់ទៅដល់កន្លែងទី៣ទេ នៅពាណិជ្ជកម្ម
ខាង ១០៥ មន្ទីរពាណិជ្ជកម្ម ១០៥នេះតាមដំណឹងគេនិយាយណា មិនមែនឃើញនឹងភ្នែកទេ
ដល់នេះទៅក៏នាំគ្នាដេកថ្ងៃ **ខាំ ភូន** ក៏យកដែកវៃឡាំងសាប់ ហើយយកកាំភ្លើងខ្លី **ឡាំង**
បាញ់ថែមទៀត គាត់បាញ់ខ្លួនគាត់ទៀតសាប់ជាមួយគ្នា អញ្ជើងណា ប៉ុន្តែការពិតមិនដឹងមែន ឬ
មិនមែន ខ្ញុំក៏អត់ដឹងដែរណា ។

ហារី: អ្វីគ្រាន់តែដឹងតាមគេតាមឯងមក?

សារ៉ាត: ដឹងតាមគេតាមឯងណឹងណា ។

ហារី: ហើយក្រោយមក អ្វីមានដឹងដំណឹង **ដាន ឈាន** យ៉ាងម៉េចទេ?

សារ៉ាត: អត់មានដឹងទេ ។

ហារី: ចុះចំពោះអីដ្ឋាល់ ដែលគេដោះលែងពីកុកនៅភ្នំក្រាល ពេលក្រោយមកទៀត?

សារ៉ាត: គេដោះលែង ហើយគេដឹកឡានយកមកដាក់នេះ ។

ហារី: ដឹកឡានដដែល?

សារ៉ាត: បាទ! ទាំងអស់គ្នា ឡានចិន ដឹកដាក់ត្រង់នេះ ហើយក៏គេអោយច្រូតស្រូវអី ដាំចេក ដាំអីទៅ
បាន១ឆ្នាំ រៀតណាម ចូលរំដោះ ។

ហារី: មកនៅណាណាស់យីលីក បានតែមួយឆ្នាំ?

សារ៉ាត: បានតែ១ឆ្នាំ រៀតណាមចូលមកដល់ ប៉ុន្តែចូលមកខែច្រូតអញ្ជើង ។

ហារី: មកខែច្រូត?

សារ៉ាត: បាទ! ដល់ខែច្រូតណឹងត្រូវរត់ រៀតណាមចូលមករំដោះទៀត នាំគ្នារត់ទៅភាសខ្លួនដល់អូរ
ទី៣ឡាំង ម្តងនេះវិទ្យុក្រេប្រកាសថា រំដោះភ្នំពេញហើយបកមកវិញ ។

ហារី: នៅពេលដែលគេដឹកអីមកដាក់ណាណាស់យីលីកណឹង គេមាននិយាយប្រាប់ថាម៉េចទេ? នរណា
ដឹកមកអី?

សារ៉ាត: តា សុភា គាត់ខាងឧបាស ។

ចារ៉ា: ដឹកមកហើយ គាត់និយាយថាម៉េចតា សុភា?

សារ៉ាត: ដឹកមកហើយ គាត់ក៏ប្រកាសថា ឥឡូវអត់អោយមានសិទ្ធិដើរហើរទៅខាងកោះព្រែកមានសិទ្ធិដើរហើរទៅខាងទន្លេ ។

ចារ៉ា: ខាងទន្លេខាងអី?

សារ៉ាត: ទឹកដីយើងដែរ ទន្លេហ្នឹងជិតទេណា ។

ចារ៉ា: ទន្លេហ្នឹងទន្លេអី?

សារ៉ាត: ទន្លេស្រែពក រកស៊ីរកចុកអីណឹងទៅ អោយបងប្អូនកែប្រែទំកសាងខ្លួន ។

ចារ៉ា: មានរឿងរ៉ាវអីផ្សេងកើតឡើងទៀតទេ ពេលដែលអ៊ីមករស់នៅណាណាស់យីលីក?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់មានទេ ។

ចារ៉ា: មានដែលមានរឿងរ៉ាវថា មានជនក្បត់អី ដុតស្រូវដុតអីណា?

សារ៉ាត: អត់មានទេ អាណឹងរ៉ាវរឿង រឿងដុតស្រូវណឹងមកពីរៀតណាម គេរំលឹកចូលមកអាទិត អាពត វាចាញ់ហើយវាវត់ចោលដុតចោល កុំអោយពិណាបានស៊ី គោលការណ៍វាអញ្ជើងណា ម៉ុំ អត់បានដុតទេ បងមកវិញបានខ្ញុំបែយកស្រូវ ទៅនៅជិតកោះព្រែក ។

ចារ៉ា: ខ្ញុំសុំបកមកសួរកន្លែងភ្នំក្រោល តើនៅភ្នំក្រោលមានមន្ទីរអីខ្លះរបស់ពួក ប៉ុល ពត អ៊ីមានដឹងទេ?

សារ៉ាត: ដឹង មន្ទីរ ក-១៧ ជាកន្លែងរបស់ ឡាន, មន្ទីរ ក-១១ កន្លែងរបស់ សុភា, មន្ទីរ ក-២០ នៅស្រែសង្កម អាហ្នឹងតាមីនៅ មន្ទីរកន្លែងខ្ញុំ មន្ទីរ ក-២១ជុំវិញភ្នំក្រោល ។

ចារ៉ា: ពូមានអាចដឹងទេថា ហេតុអីបានជាគេដាក់ ក-១១, ក-១៧, ក-២១? ចង់សំដៅលើអី?

សារ៉ាត: អាណឹងវាមិនដឹងដែរ ឲ្យចំណាំលេខមន្ទីរ ។

ចារ៉ា: អត់មានន័យអីផ្សេងទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ។

ចារ៉ា: ជួនកាលវាមានដល់ ម-ប ?

សារ៉ាត: ដូចជា រ-៣, ស្រុកប៉ុន្មានគេផ្លាស់ទាំងអស់ រ-៣, រ-៤, រ-២ ស្រុកពេជ្រចិត្តា, កែវសីម៉ា, អូរាំងធ្លាប់ពីកំណើតមកណា គេផ្លាស់ទាំងអស់ ។

ចារ៉ា: ចុះអ៊ីមានដឹងទេស្រុក រ-៣ សំរាប់ស្រុកអីពីដើម? រ-៣ ជំនាន់ ប៉ុល ពត ត្រូវអីពីដើម?

សារ៉ាត: ចង់ភ្លេចខ្លះ ពេជ្រចិន្តា ។

បារ៉ា: ចុះ ១-១?

សារ៉ាត: ១-១ កោះញែក ។

បារ៉ា: ១-២?

សារ៉ាត: ១-២ វាភ្លេចដែរក្លាយ វាយូរហើយ ។

ឆាន: ចុះ ១-៤ អី?

សារ៉ាត: កែវសីមា ។

បារ៉ា: អញ្ជើញសម័យ ប៉ុល ពត នៅតែក្នុងរង្វង់ខេត្តមណ្ឌលគិរីណឹងទេ?

សារ៉ាត: បាទ!

បារ៉ា: អត់មានទៅកន្លែងណាផ្សេងទេ?

សារ៉ាត: ទៅដែរ ទៅភ្នំពេញម្តង ។

បារ៉ា: ទៅភ្នំពេញធ្វើអីអី?

សារ៉ាត: ទៅដេកពេទ្យ ។

បារ៉ា: អីឈឺអីកាលណឹង?

សារ៉ាត: វាឈឺ បើតាមពេទ្យគឺរក ។

បារ៉ា: ការព្យាបាលរបស់ពេទ្យយ៉ាងម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: បានគួរខ្លះ ប៉ុន្តែ ចេះតែច្នៃអញ្ជើញទៅទ្រង់ ក្នុងស្តារ ជួន ជឿន ទេ? ជួន ជឿន ខ្មែរក្រហម ចូលខ្មែរក្រហម ។

បារ៉ា: ចុះនៅភ្នំក្រោល អ៊ីមានឃើញសភាពការណ៍អីផ្សេងទៀតទេ?

សារ៉ាត: ក្រោយៗមានដែរ ចាប់បួនថ្ងៃខ្ញុំចាប់យកទៅដាក់ភ្នំក្រោល ហើយមានច្រើនទៅទៀត ។

បារ៉ា: គេយកទៅដាក់ភ្នំក្រោលណឹង?

សារ៉ាត: បើមិនយកទៅដាក់នៅហ្នឹងដាក់នៅឯណា ចាប់ហើយយកទៅភ្នំមសម្លាប់ចោល ។

បារ៉ា: ហី រាល់ថ្ងៃមានដំណឹងអីដែរឬទេ?

សារ៉ាត: អត់ អាបួនថ្ងៃទាំងប្តី ទាំងប្រពន្ធ ទាំងកូន ទាំងចៅបាត់រហូត អាបួនខ្ញុំក៏អញ្ជើញដែរ បួនខាងខ្ញុំណា បាត់រហូត ។

ហារី: អ៊ីចឹងចាំបានទេ ថាតើម៉ាជំនាន់ដែលគេចាប់អីយកទៅដាក់នៅភ្នំក្រោល តើបងប្អូនអីប៉ុន្មាននាក់ ដែលគេចាប់ទៅ? ហើយប៉ុន្មាននាក់រស់ និងប៉ុន្មាននាក់ដែលបាត់ ឬ ក៏ស្លាប់?

សារ៉ាត: ចាំបាន បើខាងប្អូនថ្ងៃខ្ញុំកូន ២ ឪពុកម្តាយ បើខាងខ្ញុំគេចាប់នៅក្រចេះ ដំបូងចាប់តែប្តីទេ ភា យ៉ា កាត់ធ្វើប្រធានភូមិភាគឥសាន ប្រពន្ធមកម៉ាហឹកនេះ គឺថាសម័យរៀនណាមចូលមកហើយ បែកភូមិ មិនដឹងជាគេយកទៅសំលាប់នៅកន្លែងណា ចំណែកប្អូនស្រី និងកូនពីរនាក់ កូនប្រុស ទាំងពីរ ។

ហារី: ឥឡូវអត់ដឹងដំណឹង?

សារ៉ាត: ដឹងដំណឹងគឺថា គេស្លាប់ ។

ហារី: ហើយបាត់អ្នកណាទៀត?

សារ៉ាត: បងប្អូនខ្ញុំតែប៉ុណ្ណឹង ប៉ុន្តែខាងណោះមានព្រោះខេត្តគេផ្សេង ។

ហារី: ខេត្តគេផ្សេងតែបងប្អូនអីដែរ?

សារ៉ាត: បាទ

ហារី: ប៉ុន្មាននាក់ទៀតទៅ?

សារ៉ាត: បងប្អូនខ្ញុំខាងភូមិស៊ីដាណឹងវា កូនបងពីរនាក់ អាម៉ាហឹក រៀនណាមរំដោះហើយ ទ័ពវាចូលមក ឆ្លុះម្តងៗចាប់សំលាប់ កូនកាត់២នាក់ ។

តា: ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែជាប់នៅណឹងត្រូវគេសម្លាប់ ឬមួយក៏នៅមានរស់ខ្លះ អ្នកដែលអ៊ី និយាយអម្បាញ់មិញ មាននៅរស់ខ្លះ?

សារ៉ាត: គេដាក់ជាប់នៅភ្នំក្រោល ។

តា: នៅរស់ ឬស្លាប់ទាំងអស់?

សារ៉ាត: បងប្អូនខ្ញុំអាស្រ័យៗ អារសៗ ។

តា: មាននៅរស់ប៉ុន្មាននាក់? ឈ្មោះអីខ្លះ?

សារ៉ាត: មានតែបងប្អូន ។

តា: អ្នកជាប់នៅភ្នំក្រោល ហើយនៅរស់មកវិញមានអ្នកណាខ្លះ?

សារ៉ាត: ច្រើនដែរណឹងណា (សើច) និយាយម៉ាក្រុមគ្រួសារខ្ញុំទាំងអស់តែម្តង ហើយនិងបងខ្ញុំម៉ាក្រុម គ្រួសារកាត់ទាំងអស់ ហើយប្អូនខ្ញុំតែម្នាក់វាទេ នៅដល់សព្វថ្ងៃ ហើយបាត់ប្អូនថ្ងៃ ប៉ុន្តែប្អូនថ្ងៃ គេចាប់ក្រោយទេ អត់បានចាប់ម៉ាស្រីករខ្ញុំទេ ។

ហ៊ាវ: អ្វីអាចដឹងពីគោលការណ៍គេចាប់យ៉ាងម៉េចទៅ? គោលការណ៍ចាប់មនុស្ស? របស់ពួកខ្មែរ ក្រហម?

ស៊ាវាត: គោលការណ៍គេចាប់គេថា តា ខាំ កូន ក្បត់ ពួកខ្ញុំនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់គាត់ជាខ្សែសាច់ ញាតិ បងប្អូនគាត់ខ្លះអញ្ជឹងណា ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏ជាខ្សែសាច់ញាតិខាងខ្ញុំដែរ ខាងប្រពន្ធគាត់ទេ ។

ហ៊ាវ: ប្រពន្ធ ខាំ កូន ឈ្មោះអីដែរអី?

ស៊ាវាត: ប្រពន្ធតា ខាំ កូន ឈ្មោះ ឡាប់ អាណឹងដែរទ្រាំនឹងគេសម្លាប់មិនប្រពន្ធខ្ញុំបង្កើត ហើយកូនគាត់ ម្នាក់ទៀត ។

ហ៊ាវ: ឈ្មោះអី?

ស៊ាវាត: ឈ្មោះ ខាំ ។

ហ៊ាវ: អ្វីមានដឹងទេថា ពេលគេមកចាប់ណឹងចាប់អីទៅជាប់ខ្សែខាង ខាំ កូន ហើយអ្នកណាគេបញ្ជាមក ចាប់?

ស៊ាវាត: អានេះវាមានអ្នកធំគេដែរ មកពីអ្នកធំគេបញ្ជាបន្តបន្ទាប់មកណាកាលណឹងមានតា សារុន ។

ហ៊ាវ: តា សារុន គាត់មានតំណែងអីទៅ?

ស៊ាវាត: ប្រធានខេត្ត ។

ហ៊ាវ: ប្រធានខេត្ត ជំនាន់ណឹងគេហៅអីទៅ?

ស៊ាវាត: ប្រធានតំបន់ គេហៅលេខតំបន់ ក៏ស្លាប់ទៅតាឡាំងហើយណា ស្លាប់តាកូន ទៅមានតែតា សារុន ទេ ។

ហ៊ាវ: តា សារុន លេខតំបន់អី?

ស៊ាវាត: តំបន់១០៥ ។

ហ៊ាវ: ហើយគាត់មានសិទ្ធិត្រឹមណា លេខតំបន់១០៥?

ស៊ាវាត: សិទ្ធិគេវាទូទាំងខេត្តហើយណា បើយើងថាឥឡូវចៅហ្វាយខេត្ត ។

ហ៊ាវ: ហើយគាត់ធ្វើអីស្រេចតែចិត្តគាត់ ឬក៏អាចមានទទួលបានការពីថ្នាក់លើ អីទៀត ដូចជាមជ្ឈឹម អី?

ស៊ាវាត: អត់ដឹងដែរ (សើច) ។

ហ៊ាវ: តូចមានដែលពួកក្រុមជ្ឈឹមទេ?

ស៊ាវាត: បីមិនព្រ ។

ហាវ៉ា: មជ្ឈិមណីន៍គេចង់សំដៅថាម៉េច?

សារ៉ាត: ពីសម័យណីន៍គេហៅមជ្ឈិមៗ គណៈមជ្ឈិមៗ ។

ហាវ៉ា: នៅពេលដែលអំពូក្សមជ្ឈិម អ៊ីមានអារម្មណ៍យ៉ាងម៉េចទៅ? មានអារម្មណ៍ថាធំ ឬយ៉ាងណា?

សារ៉ាត: មជ្ឈិមវាធំដូចគា ហ៊ិន សែន សព្វថ្ងៃហើយណា ។

ហាវ៉ា: អូ! អោយតែពួកក្សមជ្ឈិមគឺធំតែម្តង?

សារ៉ាត: ធំហើយ អូនមិនយល់ទេ សម័យកុម្មុយនិស្ត ព្រោះថាទៅឡាវ គេហៅមជ្ឈិម ។

ហាវ៉ា: អ៊ីមានអ៊ីបន្តែមទៀតទេ ដែលអ៊ីអត់បាននិយាយ? ក្រែងលចាំរឿងរ៉ាវអីផ្សេងទៀត?

សារ៉ាត: អត់មានទេ ។

ឆាត: អញ្ជឹងខ្ញុំសូមសួរបន្តិច ព្រោះកន្លងមកខ្ញុំមិនទាន់ស្តាប់ឮរឿងថា អ៊ីធ្វើខាងសេដ្ឋកិច្ចពីឆ្នាំណាទៅឆ្នាំណា? កាលពីកាន់ខាងសេដ្ឋកិច្ច ?

សារ៉ាត: តាំងពី៧០ មកដល់ ៧៥ ពី ៧៥មក គេសារខ្ញុំមកដាក់សេដ្ឋកិច្ចពេទ្យក្របខ័ណ្ឌវាតូចទេ កាលនោះសេដ្ឋកិច្ច តំបន់វាទូទាំងខេត្ត ដូចជាបុគ្គលិកបំរើការងារទេ មិនមែនខ្ញុំជាគណៈទេ បុគ្គលិកសំរាប់ខាងស្រូវអង្ករ គោ ក្របី ទៅណា ក្រោយមកនៅខាងពេទ្យ ឆ្នាំ១៩៧៥មក ។

ឆាត: រហូតមកដល់ធ្វើប្រធានឃុំ នៅឆ្នាំណាដែរ?

សារ៉ាត: ធ្វើប្រធានឃុំពីឆ្នាំ១៩៨៧ ។

ឆាត: មុន៨៧ អ៊ីធ្វើអី?

សារ៉ាត: អត់មានធ្វើអីទេ ។

ស៊ុនឃឹះ: អ៊ីថា យ៉ាណីន៍ អ៊ីនិយាយកាលពីឈ្មោះ ដុច ឈ្មោះអីកាលពីនាំប្រជាជនតស៊ូដំបូង វែវជាមួយលន់ ណុល អ៊ីនិយាយដំបូង ចាប់ពីឆ្នាំណាមកដែលមានគេមកនាំតស៊ូ?

សារ៉ាត: អូ អាណីន៍វាពីឆ្នាំ១៩៦៨ ។

ស៊ុនឃឹះ: ដំបូងគេមកឈោសនាមកអីតាមរយៈអ្នកណា?

សារ៉ាត: តាមរយៈតា ឡាន ។

ស៊ុនឃឹះ: តា ឡាន ឈ្មោះមួយទៀតហៅថាអី?

សារ៉ាត: ហម ។

ស៊ុនឃឹះ: តែប៉ុណ្ណឹង អត់មានអីក្រៅពីណីន៍ទេ?

សារ៉ាត: បាទ

ស៊ុយ៉ារ៉ា: តា ឡាន មកតែម្នាក់ឯង ឬមាននរណាទៀត?

សារ៉ាត: បើនិយាយទៅវាច្រើន (សើច) អង្គរក្សរបស់គេដែរនោះ ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: អូ មានអង្គរក្សតា ឡាន ទៀត? តា ឡាន ណឹងផ្សេងទេ ?

សារ៉ាត: និយាយតាមឃើញ តា នី ពីដើម ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: គេហៅតា នី ដែរ? តា នី ផ្សេងទៀត?

សារ៉ាត: តា នី ពុកអាស៊ីទេ មកពីកំពង់ចាម ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: តា នី មកពីកំពង់ចាម ប៉ុន្តែតា ឡាន មកមុន?

សារ៉ាត: អត់ទេ តា នី ហើយចាស់ខ្ញុំមុនគេ រឿងនយោបាយគេពីដើម ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: បន្ទាប់មកតា ឡាន?

សារ៉ាត: តា ឡាន ទើបតែក្រោយទេ ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: អញ្ចឹង តា នី មកឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ឆ្នាំ៦០ ប្រាំ ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: ៦០ ប្រាំណាស់ មិនដឹងហុកម៉ានទេ ប៉ុន្តែ ៦៨ តា ឡាន មក?

សារ៉ាត: តា ឡាន ជាមួយ តា នី ហើយ ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: អូ ជាមួយគ្នាតែម្តង ?

សារ៉ាត: ជាមួយគ្នា ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: តា ឡាន មកពីខាងណាមក?

សារ៉ាត: តា ឡាន ភូមិកំណើតគាត់នៅទីនេះហើយ ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: តា ឡាន ភូមិកំណើតនៅនេះតែម្តង?

សារ៉ាត: បាទ ស្រុកកំណើតគាត់នៅនេះហើយតា ឡាន ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: តា នី នៅកំពង់ចាម?

សារ៉ាត: បាទ!

ស៊ុយ៉ារ៉ា: តា ឡាន មានសំបុរ រាងពេយ៉ាងម៉េចដែរ?

សារ៉ាត: រាងខ្មៅបន្តិចដែរគាត់ ។

ស៊ុយ៉ារ៉ា: ខ្មៅ មាឌធំទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់ស្ងប់ទេ រាងស្អើង ។

ស៊ុយ៉ា: ខ្ពស់ ឬទាប?

សារ៉ាត: ខ្ពស់ សំបុរខ្មៅជាន់ខ្ញុំ ។

ស៊ុយ៉ា: អញ្ជឹងខ្មៅស្រៃអែមរាងស្អើង ដូចអ្វីអញ្ជឹង?

សារ៉ាត: បាទ!

ស៊ុយ៉ា: កំពស់ប្រហែលអ្វីដែរ?

សារ៉ាត: បាទ ខ្ពស់ជាន់ខ្ញុំបន្តិច ។

ស៊ុយ៉ា: ប្រហែល ១,៦៥ ម៉ែត្រ?

សារ៉ាត: ប្រហែលប៉ុណ្ណឹង ខ្ញុំ ១,៥០ ម៉ែត្រ ។

ស៊ុយ៉ា: គាត់ច្រើនកាត់សក់ខ្លី ឬវែង?

សារ៉ាត: សក់ខ្លី ។

ស៊ុយ៉ា: ចុះ ភា នី យ៉ាងម៉េចដែររាងពេ?

សារ៉ាត: ភា នី ស ធាត់មិនធាត់ ស្អមមិនស្អមល្មម ។

ស៊ុយ៉ា: ចុះកំពស់ណាដែរ?

សារ៉ាត: ខ្ពស់ជាន់ភា ឡាន ។

ស៊ុយ៉ា: ខ្ពស់ជាន់ភា ឡាន អញ្ជឹងប្រហែលជា ១,៧០ ម៉ែត្រ?

សារ៉ាត: ប្រហែល ១,៧០ ម៉ែត្រ គាត់នោះរៀនណាមចេះប្រិល ។

ស៊ុយ៉ា: អញ្ជឹងពីរនាក់ណឹង ភា ឡាន នៅនេះទេ ហើយភា នី មកពីណោះមក មានដឹងថា មូលហេតុអ្វី បានភា នី មកទេ?

សារ៉ាត: គេដឹកនាំចលនាភស្តី ។

ស៊ុយ៉ា: ចុះអ្វីកាលណឹងគាត់ទំនាក់ទំនងយ៉ាងម៉េចបានពួងអ្វី? អ្វីដឹងតាមរយៈណាដែរ?

សារ៉ាត: គាត់មកតាមរយៈភា ខាំ ភូន ។

ស៊ុយ៉ា: គាត់មកតាមរយៈភា ខាំ ភូន?

សារ៉ាត: អើ ។

ស៊ុយ៉ា: គាត់ណឹងមកទំនាក់ទំនងជាមួយភា ខាំ ភូន ដែរអញ្ជឹង....?

សារ៉ាត: ភា ខាំ ភូន ភា សារុន ភាស្តី គេចេះតែក្តោបក្តាប់ទៅតៗទៅ ។

សុរិយ៉ា: បើអ្វីមានទំនាក់ទំនងជាមួយ តា ទាំ ភូន ក៏ដឹងព្រឹត្តិណ្ណទេ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយៗ គាត់ចេះតែកាប់យើងទៅកាប់ប្រជាជនទៅ ។

សុរិយ៉ា: កាលណឹងគាត់និយាយថាម៉េចបានជាអ៊ីយល់ព្រមចូលរួមជាមួយខុបមាថាគេបបួលអ៊ីរកស៊ីអញ្ចឹង ទាល់អ៊ីចំណេញបានអ៊ីចូលរួមជាមួយ តើគេនិយាយយ៉ាងម៉េចបានជាអ៊ីសុខចិត្តចូលរួមជាមួយ តស៊ូជាមួយគេ?

សារ៉ាត: គេថាឥឡូវចក្រពត្តិឈ្នានពានប្រទេសជាតិយើងនិយាយត្រឹមកម្ពុជាណាដើម្បី សេរីភាពគេហ៊ាន អញ្ចឹង ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងទៅអ៊ីក៏ចូលជាមួយទៅ?

សារ៉ាត: ខ-ខ ថាវ៉ៃចក្រពត្តិឈ្នានពាន ខ-២ ទាមទារសិទ្ធិសេរីភាព ។

សុរិយ៉ា: ម៉េចបានដឹងថា ចក្រពត្តិពិតជាឈ្នានពានមែន ពិតជាធ្វើបាបប្រជាជនខ្មែរយើងមែន ដឹង ពួកគាមរយៈអី? អ៊ីឃើញផ្ទាល់ភ្នែក ឬក៏ពួកគេថា ហើយជឿចូលតែម្តង ឬមួយអ៊ីឃើញមាន សកម្មភាពអី ពួកណឹងធ្វើអីប្រជាជនយើងខ្លះបានអ៊ីជឿ?

សារ៉ាត: អាណឹងថាទាំងគេ ទាំងឯងទៅណា (សើច) ខ្ញុំម្នាក់ក៏មិនមែនដែរ វាជាចលនាទៅ ។

សុរិយ៉ា: ចលនាចេះតែជឿទៅ? ប៉ុន្តែអត់មានឃើញអាមេរិកាំងមក ចក្រពត្តិមកធ្វើអីៗប្រជាជនអត់ ឃើញទេ? អត់ដែលបានឃើញទេ?

សារ៉ាត: អត់ឃើញទេ អត់ដែលបានឃើញអាមេរិកាំងទេ ខ្ញុំ ។

សុរិយ៉ា: ចុះអ្វីមានដែលបានឮសូរអីក្នុងក្បាលអីទេ អត់ទេ?

សារ៉ាត: អាក្នុងក្បាលកាលណឹងមិនទាន់ឮទេ ។

សុរិយ៉ា: មិនទាន់ឮទេ ៦៨អីណឹង?

សារ៉ាត: អត់ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹង ឡាន ដី មកទំនាក់ទំនងជាមួយ តា ភូន អីអញ្ចឹងទៅអីនៅជាមួយ តា ភូនដែរ ក៏ចាប់ ធ្វើមចូលរួមជាមួយគេទៅ កាលគេមកណឹងអីធ្វើជាប្រជាជនធម្មតា ឬក៏អីជាប្រធានភូមិ ប្រធាន ឃុំ?

សារ៉ាត: ជាប្រជាជនធម្មតា ។

សុរិយ៉ា: ហើយតា ដាន ឈាន អីណឹង?

សារ៉ាត: តាណឹងក៏ធម្មតាដែរ ធ្វើស្រែ ធ្វើចំការស៊ី ទាក់ដី រកត្រី រកសាច់ ។

ស្រីយ៉ា: អញ្ជឹងដល់ពេលឆ្នាំ៦៨ ចាប់ផ្ដើមតស៊ូនៅក្នុងភូមិមួយ ឬមួយក៏ចេញទៅណាមួយក្រៅពីភូមិដែរ?

ស្រីវ៉ាត: ដំបូងវាក្នុងភូមិ ។

ស្រីយ៉ា: ចុះ៦៩?

ស្រីវ៉ាត: ៦៨តស៊ូនៅក្នុងភូមិ តស៊ូវាចាប់ចងក្រង ចាប់ចងមិនបានរត់ប្រាត់ប្រាស់ចូលព្រៃហើយ ។

ស្រីយ៉ា: គេតាមចាប់?

ស្រីវ៉ាត: ណឹងហើយ មិនចាប់យ៉ាងម៉េច ប៉ូលីសទាហាន ។

ស្រីយ៉ា: ទាហាន លន់ ណុល?

ស្រីវ៉ាត: អើ ទាហាន លន់ ណុល ។

ស្រីយ៉ា: តាមចាប់ក៏រត់ចូលក្នុងព្រៃទៅ?

ស្រីវ៉ាត: បាញ់ម្នាក់ចោលនៅកៀនបន្ទាយ ដាញក្រអោះនេះ.....

ស្រីយ៉ា: រត់ចូលព្រៃ ព្រៃខាងណា?

ស្រីវ៉ាត: ព្រៃខាងអូលាវ អូតាង ។

ស្រីយ៉ា: អូលាវ អូតាង នៅក្នុងខេត្តណា?

ស្រីវ៉ាត: ខេត្តរតនគិរី ក៏ត្រូវដែរ ។

ស្រីយ៉ា: អញ្ជឹងពួកណឹងអត់មាននិយាយអីច្រើន ប៉ុន្តែអ្វីស្គាល់តាមគេទេ តាមរយៈទំ ភូន អីណឹង ក៏ចូល រួមជាមួយគេនៅឆ្នាំណា?

ស្រីវ៉ាត: ជាមួយភូមិគាត់ចូល ។

ស្រីយ៉ា: ទាំងអស់តែម្ដង?

ស្រីវ៉ាត: ទាំងអស់ម៉ាក្នុងដីមៀត ។

ស្រីយ៉ា: ឆ្នាំណាបានចាប់ផ្ដើមរត់ចូលព្រៃ គេតាមបាញ់តាមអីអញ្ជឹង ឆ្នាំណាបានរត់ចូលព្រៃ?

ស្រីវ៉ាត: ៦៨ ចោលដុះសំបែង គោក្របី ទ្រព្យសម្បត្តិអីទាំងអស់ ។

ស្រីយ៉ា: អញ្ជឹងចាប់ផ្ដើមភ្លាមរត់ចូលព្រៃភ្លាម?

ស្រីវ៉ាត: អូអាណឹង តាំងពី៦១, ៦២មក ។

ស្រីយ៉ា: ចូលតាំងពី៦១, ៦២ មកវិញគេមកធ្វើនយោបាយ?

ស្រីវ៉ាត: បាទគេធ្វើនយោបាយ ។

ស្រីយ៉ា: មកដើរប្រាប់ដើរអីណឹង?

សារ៉ាត: បាទ

ស៊ុនយ៉ា: ដើរច្រាប់តាមរយៈនរណាគេ? គេមកច្រាប់ប្រធានភូមិ ឬមកច្រាប់អី ឬហៅទៅប្រជុំ?

សារ៉ាត: អត់ទេ កាលណោះតាមពួកគា ខាំ ភូន គេធ្វើសម្ងាត់ណា ភូមិ ឃុំ មានទៅដឹងអី បើភូមិ ឃុំដឹងនោះ គេចាប់បាត់ទៅហើយ ដោយសារគេចាប់ណឹងហើយបានមានចលនារត់ ។

ស៊ុនយ៉ា: ខាំភូន សនគី ខាំភូនមិនមែនស៊ុម ខាំភូនផ្សេងនោះទេ? ចុះដល់ពេលរត់ចូល រត់ចូលឆ្នាំ៦៨ ចាប់ផ្ដើមឆ្នាំ ៦៨ចាប់ផ្ដើមរត់ចូលព្រៃ? ចូលព្រៃខាង?

សារ៉ាត: បាទ ចូលព្រៃអូលាវ អូតាង ខេត្តរតនគិរី ។

ស៊ុនយ៉ា: ស្រុកណា?

សារ៉ាត: ស្រុកបខាំ ។

ស៊ុនយ៉ា: រតនគិរីមានស្រុកបខាំដែរ?

សារ៉ាត: មារីរតនគិរីរត់ទាំងអស់ ។

ស៊ុនយ៉ា: ជិះទៅខាងលាវ ឬជិតទៅខាងរៀតណាម?

សារ៉ាត: ជិះខាងរៀតណាម ប្រជាជនរៀតណាមក៏នៅអញ្ជឹងទៅប្រជាជនកម្ពុជាក៏នៅអញ្ជឹងទៅ ទៅលាវ មិននាំយំទេឆ្ងាយណាស់ ។

ស៊ុនយ៉ា: គ្នាប្រហែលប៉ុន្មានពាន់នាក់ដែលពេលរត់ទៅណឹង?

សារ៉ាត: មិនដឹងប៉ុន្មានដែរខ្ញុំ អត់ដល់មួយពាន់ទេ បើខាងរតនគិរីរាប់ពាន់ សម័យណឹង ។

ស៊ុនយ៉ា: ខាងយើងប្រហែល១០០០នាក់?

សារ៉ាត: អត់ដល់ទេ ពីភូមិអត់ដល់ទេ ភូមិកំព្រើល និងភូមិពាមដីមៀត ។

ស៊ុនយ៉ា: ភូមិពាមដីមៀត និងភូមិកំព្រើលរត់ទៅជាមួយគ្នា អញ្ជឹងទៅមាននរណាតាមទេ មានប៉ូលីស ខាងលន់ ណុល តាមទេ តាមទៅធ្វើបាបទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ តែរត់ជុំភូមិហើយអត់តាមទេ ប៉ុន្តែក្រោយមកគេចេញទៅល្បាតបន្តិចទៅបាញ់ស្លាប់ ម្នាក់នៅអូតាង ។

ស៊ុនយ៉ា: ឈ្មោះអីស្លាប់ណឹង?

សារ៉ាត: ណុយៗ ។

ស៊ុនយ៉ា: ណុយ អ្នកតស៊ូដែរ?

សារ៉ាត: បាទ ប្រជាជនមិនថាគេថាឯងតស៊ូដែរ ប្រជាជនគេអោយធ្វើចំរូងដើម្បីដាក់ដូរដាក់អី ។

សុរិយ៉ា: នៅរហូតដល់៧៥តែម្តង ឬមួយមានប៉ះទង្គិចជាមួយទ័ព លន់ ណុល ខ្មាំងក្នុងនេត្រណា ដែរ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ដល់ណឹងក៏នៅក្នុងព្រៃ ២ឆ្នាំ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ជឹង ២ឆ្នាំ ពី ៦៨ ដល់ ៧០ ?

សារ៉ាត: សម័យ លន់ ណុល ធ្វើរដ្ឋប្រហារអញ្ជឹង ។

សុរិយ៉ា: មិញ ៦៨ មិនទាន់ លន់ ណុល ទេណា ៦៨ សីហនុ នៅឡើយ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ចាំខ្ញុំនិយាយណា៧០ លន់ ណុល ធ្វើរដ្ឋប្រហារ រដ្ឋប្រហាររំលំសម្តេចឪពុកនោះកង ទ័ពវៀតណាមហូរចូលតែម្តងសហការណ៍កម្ពុជា ។

សុរិយ៉ា: ពេល៧០ណឹង អីនៅជាមួយអ្នកតស៊ូ នៅកន្លែងរត់ទៅនៅឡើយ មិនទាន់មកចូលភូមិវិញទេ?

សារ៉ាត: ៧០ល្មម រដ្ឋប្រហារព្រឹប ឥសានគេរំដោះបាន ៥ខេត្ត ។

សុរិយ៉ា: អ្នកណាគេរំដោះបាន ?

សារ៉ាត: កងទ័ពវៀតណាមជាមួយកងទ័ពកម្ពុជា គេសហការណ៍គ្នារំដោះយកបានពួកខ្ញុំចូលមកនៅឃើញ ទេ ។

សុរិយ៉ា: ចូលមកនៅបាន?

សារ៉ាត: បានឆ្នាំ១៩៧០ ពីលន់ ណុល រត់មកនៅកោះព្រែក ខ្ញុំក៏ទៅនៅស្រែសង្កមឆ្នាំ១៩៧៩ អាក្រមិ ចាស់នេះអត់បានមកនៅទេ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ជឹងកាលមុនលន់ ណុល ធ្វើរដ្ឋប្រហារ ឆ្នាំ៦៨ ណឹងអីរត់ទៅដល់ឆ្នាំ៧០ លន់ ណុល ធ្វើរដ្ឋ ប្រហារ?

សារ៉ាត: អានេះចលនាតស៊ូពីលុនខាំ ទៅតំបន់ ទៅរកចាប់ទៅរកចង បន្ទាប់ពី លន់ ណុល ។

សុរិយ៉ា: កាលណោះ លន់ ណុល នៅជាមួយ សីហនុ នៅឡើយទេ ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយ ពីណាធ្វើខ្មែរក្រហមត្រូវចាប់ ។

សុរិយ៉ា: ចុះដល់ពេល លន់ ណុល ធ្វើរដ្ឋប្រហារ?

សារ៉ាត: ដល់ចាប់រត់ចូលព្រៃណា ដល់ចូលព្រៃ ដល់៧០លន់ ណុល ធ្វើរដ្ឋប្រហារវៀតណាមជាមួយ កម្ពុជា ខ្មែរក្រហមជាមួយវៀតណាមវិ លន់ ណុល ដណ្តើមបាន៥ខេត្តនៅភូមិ ភាគឥសាន មណ្ឌលគិរី, រតនគិរី ក្រចេះ, ស្ទឹងត្រែង, ព្រះវិហារ ៧០ ដូច្នោះ ពួកខ្ញុំចូលមកបានហើយ ។

សុរិយ៉ា: ពេលណាប្រឆាំងជាមួយ លន់ ណុល វិញ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយ មកនៅឯកោះព្រែករហូតចាប់ពី៧០ មកទល់ ៧៧ បានគេចាប់ខ្ញុំមកដាក់ការដ្ឋាន

នេះ រៀនណាមចូលមកម្តងនេះ ប៉ុល ពតជាមួយរៀនណា វែក្នារៀនទៅដល់អ្នកទាំងឡាយ គេ
ប្រកាស ថាឥឡូវដោះកម្ពុជា ភ្នំពេញបានហើយណា ។

សុរិយ៉ា: ប៉ុល ពត ទាស់ជាមួយរៀនណាម្នាក់ណា? ក្រែងឆ្នាំ៧០ រៀនណាម ជួយប៉ុល ពត វែក្នារៀន
៥ខេត្ត នៅឥសាន ដល់ពេលឆ្នាំ៧៧ ទាស់គ្នា ប៉ុល ពត ជាមួយរៀនណាមទាស់គ្នា រឿងអី?

សារ៉ាត: មិនដឹងរឿងអី ឃើញគេចូលមកវែក្នារៀន ។

សុរិយ៉ា: ទាស់គ្នាធ្វើម៉េចទៅ អាពតដេញរៀនណាមចេញ?

សារ៉ាត: មិនដឹងរឿងអី ឃើញតែមកបាញ់ ប៉ុល ពតៗ ។

សុរិយ៉ា: ឆ្នាំ៧៧?

សារ៉ាត: ហ្នឹងហើយមករកបាញ់ ប៉ុល ពតៗ ។

សុរិយ៉ា: ចុះអីពួកសួរឈ្មោះ ធុច ដែរ? ធុច ហ្នឹងជានរណា?

សារ៉ាត: ធុច ហ្នឹង ប៉ុន្តែឃើញមុខគ្នាណា ។

សុរិយ៉ា: គាត់ធ្វើការអីដែរ ធុច ណឹង?

សារ៉ាត: គាត់ធ្វើជាប្រធានភូមិភាគ ។

សុរិយ៉ា: ឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ឆ្នាំក្រោយ៧០ ប៉ុន្តែមក ប៉ុន្តែ៧០ ណឹងខ្ញុំឃើញ ក្រោយ៧០ អត់ឃើញទេ ។

សុរិយ៉ា: ប៉ុន្តែដឹងថាឆ្នាំ៧០ ធ្វើប្រធានភូមិភាគ ?

សារ៉ាត: កាលណាមិនទាន់ធ្វើទេ ក្រោយ៧០ មកបានធ្វើប្រធានភូមិភាគ ។

សុរិយ៉ា: តែមិនដឹងឆ្នាំណា? ដឹងតែក្រោយ៧០?

សារ៉ាត: បាទ!

សុរិយ៉ា: គាត់មកក្រោយ យ៉ា ឬ មុន យ៉ា?

សារ៉ាត: គាត់មកក្រោយ យ៉ា ទេ ។

សុរិយ៉ា: អូ ធុច មិញ ធ្វើប្រធានភូមិភាគទុក្ខរទេ?

សារ៉ាត: ទុក្ខរ ។

សុរិយ៉ា: មិនមែនឥសានទេ?

សារ៉ាត: មិនមែនទេ ។

ឆាត: មានឈ្មោះអីផ្សេងទៀតទេ ធុច ហ្នឹង?

សារ៉ាត: ដំបូងឈ្មោះកុណ កាលបានជួបមុខគ្នា ដល់យូរមករំដោះ៧០អត់ជួបមុខទេ ឮថាគេហៅ គុច ។

សុរិយ៉ា: មនុស្សផ្សេងគ្នាហើយ?

សារ៉ាត: អត់ទេតែមួយ តាគុច ជាមួយគ្នា តាឈាន ស្គាល់គ្នានឹងធ្លាប់ធ្វើដំណើរជាមួយគ្នារហូត

តាត: បើតាមខ្ញុំឮឈ្មោះ គុច ហ្នឹង គេច្រើនហៅតាត កុយ ជួន?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរ ។

តាត: អញ្ជឹងអត់ដឹងទេ?

សារ៉ាត: បាទ!

សុរិយ៉ា: យ៉ា ឡើងមកសាននៅឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ខ្ញុំឃើញនៅឆ្នាំ៦៧ ។

សុរិយ៉ា: ៦៧ ក្នុងនាទីជាស្តី?

សារ៉ាត: អត់មាននាទីអីទេកាលណឹង ។

សុរិយ៉ា: ៦៧ អត់មាននាទីជាស្តីទៀត អត់មានធ្វើអីសោះ?

សារ៉ាត: កាលនោះគ្មានការចាត់តាំងអីទេ តែគ្រាន់ក្តោបក្តាប់ភូមិ ឃុំឃោសនាអប់រំ ។

សុរិយ៉ា: អត់មានតួនាទីអីសោះ?

សារ៉ាត: អត់មានទេ ។

សុរិយ៉ា: អត់មានឬ ក៏អីអត់ដឹង?

សារ៉ាត: អត់ដឹងទេ ពីណាដឹងទេ ។

សុរិយ៉ា: គ្រាន់តែដឹងថា ធ្វើធំដែរ ព្រោះឃើញឃោសនាហៅប្រជុំអីដែរ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយ ហៅប្រជុំគ្នាគេណឹងណា ។

សុរិយ៉ា: មានស្គាល់ឈ្មោះអីផ្សេងទៀតទេ ឈ្មោះ យ៉ា ណឹងមានហៅឈ្មោះអីផ្សេងទៀតទេ?

សារ៉ាត: ឈ្មោះ ។

សុរិយ៉ា: ហើយអីទៀត?

សារ៉ាត: តែប៉ុណ្ណឹង ។

សុរិយ៉ា: អីដែលឮស្គាល់ម្នាក់ឈ្មោះ នៃ សារ៉ាន់ អីធ្លាប់ឮទេ?

សារ៉ាត: ជនជាតិអី?

សុរិយ៉ា: នៃ សារ៉ាន់ ហ្នឹង ខ្មែរធម្មតា អីឮ យ៉ា ហ្នឹងបាត់ខ្លួនពីឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ៧៧

ស៊ុយ៉ា: បាត់នៅឯណា?

សារ៉ាត: ៧៦ នៅក្រចេះ ។

ស៊ុយ៉ា: បាត់ណឹង ដោយសារអីទៅ ។

សារ៉ាត: គេថាក្បត់គេ ។

ស៊ុយ៉ា: ក្បត់គេចាប់ ខាងណាចាប់?

សារ៉ាត: ប៉ុល ពត

ស៊ុយ៉ា: មកពីថ្នាក់ស្រុក ថ្នាក់តំបន់ ឬថ្នាក់មជ្ឈមិច្ឆាចាប់?

សារ៉ាត: អត់ដឹងតែមកពីគេពីភ្នំពេញចាប់ទៅ ។

ស៊ុយ៉ា: អីដឹងតាមរយៈអីដែរ? បានដឹងថាគេចាប់គាត់ដោយសារគាត់បាត់ខ្លួនឥឡូវនេះអត់ឃើញ ឬក៏មានគេឃើញមកប្រាប់អី ឬក៏មើលដែរ?

សារ៉ាត: អូអាណឹងវាពួវាដឹង ។

ស៊ុយ៉ា: ចេះតែពួញ?

សារ៉ាត: បាទ

ស៊ុយ៉ា: ប៉ុន្តែអត់ដឹងអ្នកណាខ្លះនិយាយ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយ ដើរមកប្រាប់យើងទៅ ។

ស៊ុយ៉ា: មិនដឹងនរណាខ្លះទេ ភ្លេចមុខអស់ហើយគ្រាន់តែពួញ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយគ្រាន់តែពួញ ប៉ុន្តែគេក៏អូ កាលណឹងគឺថាកាលណាការបិទក៏គេដេញទៅហើយគ្មានស្នាត់ទេ មកតែកងតាយី តាស្ទីចេះតែពួញអស់ ។

ស៊ុយ៉ា: អីអត់មានដឹងថា យ៉ា បានកាន់ទាទីជាអីខ្លះអត់ទេ? គ្រាន់តែនឹកឃើញថា បានមកប្រជុំមកអីអញ្ចឹង?

សារ៉ាត: កាលដំបូង ។

ស៊ុយ៉ា: ណឹងហើយ!

សារ៉ាត: បាទ

ស៊ុយ៉ា: ចុះពេលក្រោយមកទៀត?

សារ៉ាត: ពេលក្រោយណឹង ហើយបានដឹងថា គាត់រំដោះ ៧៥ គាត់ប្រធានមន្ទីរក្រុមភាគសីសាន ។

សុរិយ៉ា: អត់ដឹងថា គេយក យ៉ា ហ្នឹងទៅណាៗអីអត់ដឹងទេ?

សារ៉ាត: អត់ដឹងទេ ព្រោះគេចាប់នៅក្រចេះ ប៉ុន្តែបួនខ្ញុំវាធ្វើសំបុកប្រាប់ខ្ញុំដែរថា ចង់កាត់មកនៅខាង
មណ្ឌលភិរិ កាលនោះពិណហ៊ាននិយាយ ខ្ញុំក៏មិនហ៊ានកំរើកមាត់ដែរ ។

សុរិយ៉ា: អ៊ីមិញថា យ៉ា ជាប្តីថ្មីដឹងមិញ?

សារ៉ាត: បាទ កាត់យកបួនខ្ញុំ ។

សុរិយ៉ា: ប៉ុន្តែអ៊ីអត់ដឹងច្បាស់ថា កាត់ធ្វើអីៗ?

សារ៉ាត: ដឹងច្បាស់ថា កាត់ធ្វើប្រធានភូមិភាគឥសាន ។

សុរិយ៉ា: ឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ឆ្នាំ៧៥ ។

សុរិយ៉ា: ធ្វើដល់ឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ដល់៧៦ ។

សុរិយ៉ា: ធ្វើដល់៧៦, ៧៧ គេចាប់ទៅ?

សារ៉ាត: ខ្លង៧៦ គេចាប់ទៅ ។

សុរិយ៉ា: អ៊ីអត់មានប្រតិកម្មអីពេលគេចាប់ទៅ បួនអ៊ីអត់មានយំស្រែកអីទេ?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរ គេនៅក្រចេះឯណោះ គ្រាន់តែឮដំណឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកពីដេកពេទ្យនៅភ្នំពេញ ៧៥ ខ្ញុំ
មកលេងផ្ទះកាត់ណឹងដែរ នៅក្រចេះនោះណា មកឃើញទាំងប្តី ទាំងប្រពន្ធ ទាំងកូនកាត់ទាំង
អស់ ហើយបែកគ្នាទាំងពី៧៥ អត់ដែលជួបមុខទេណា ។

សុរិយ៉ា: ផ្ទះកាត់នៅក្រចេះកាលពីជំនាន់ ប៉ុល ពត?

សារ៉ាត: អើ ។

សុរិយ៉ា: នៅម៉ូណា?

សារ៉ាត: ជិតវត្ត ប៉ុន្តែមិនមែនផ្ទះកាត់ផ្ទាល់ទេ កំណើតទេ ។

សុរិយ៉ា: នៅជិតវត្តអី?

សារ៉ាត: ជិតវត្តជិតប្រសារ ។

សុរិយ៉ា: វត្តជិតប្រសារ គេហៅវត្តជិតប្រសារ?

សារ៉ាត: បាទផ្សារគេលក់ដូរ ។

សុរិយ៉ា: អូ វត្តជិតផ្សារ ?

សារ៉ាត: បាទ!

ស៊ុនយ៉ា: ដូរក្រចេះណឹងតែម្តង?

សារ៉ាត: ដូរក្រចេះ ។

ស៊ុនយ៉ា: ឈ្មោះវត្តអីទៅ?

សារ៉ាត: អត់ដឹងវត្តអីដែរ ។

ស៊ុនយ៉ា: ដូរណឹងនៅដល់ឥឡូវទេ បើតាមមើល?

សារ៉ាត: អត់ដឹងតាំងពីនោះមក ខ្ញុំមិនដែលទៅ ។

ស៊ុនយ៉ា: ដូរក្បឿង ឬ ក៏ដូរថ្ម?

សារ៉ាត: ដូរថ្ម តាំងពី ៧៥ ខ្ញុំមិនដែលទៅអើតដូរនោះទេ ។

ស៊ុនយ៉ា: អំនិយាយមុំព្យាមានឈ្មោះកងពល ភា សាន ដែរ? កងពលភាសាន កងពលទីប៉ូន្នាន ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយដែលថាបាបពួកខ្ញុំហានកងពលភាសានមិនដឹងកងពលលេខប៉ូន្នានៗ អត់ដឹងទេ ។

ស៊ុនយ៉ា: ភា សាន ហ្នឹងឡើងធ្វើកងពលពីអង្គាល់ អត់ដឹងទេ?

សារ៉ាត: មិនដឹងពីអង្គាល់ទេ ។

ស៊ុនយ៉ា: អត់ដឹងលេខប៉ូន្នានទៀត?

សារ៉ាត: អត់ដឹងលេខប៉ូន្នានទៀត ។

ស៊ុនយ៉ា: ប៉ុន្តែដឹងថា កងពលនោះនៅប្រចាំការនៅ.....

សារ៉ាត: នៅមណ្ឌលគិរី នៅកោះព្រែកយើងនេះ ។

ស៊ុនយ៉ា: ចុះអីមានធ្លាប់ដឹងព្រះបាទនៅកោះព្រែក មណ្ឌលគិរី ក៏ដូចជារតនគិរី មានពួកម្នាក់ិបាលខ្មែរ ក្រហមណឹងមានការថ្នាំថ្នាក់ចិត្តជាមួយកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមអីអញ្ជឹងទៅ នាំប្រជាជនរត់ទៅ ព្រៃ ឬ ក៏រត់បែកចេញពីពួក ប៉ុល ពត ទៅឡូវ ទៅរៀតណាម អញ្ជឹងអីមាន ដែលឃើញ ទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ។

ស៊ុនយ៉ា: នៅជាមួយគ្នារហូតអត់បែកបាក់ទេ?

សារ៉ាត: អត់មានទេ អាជឿនចលនាណឹងនោះ ។

ស៊ុនយ៉ា: ជំនាន់ ប៉ុល ពត វាស្ងាត់?

សារ៉ាត: ស្ងាត់ ។

សុំរិយ៉ា: ចុះប្រជាជនដាច់ខាតមានរត់ខ្លួនឯង ឧបមាថា ខ្លាចអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅ ក្នុងអំឡុងពេលនេះ?

សារ៉ាត: មានរត់ខ្លះ លាវម្នាក់ ។

សុំរិយ៉ា: ដឹងតែម្នាក់ណាស់ ក្រៅពីហ្នឹងមានដឹងទៀតទេ?

សារ៉ាត: ខ្ញុំដឹងឡានម្នាក់ ប៉ុន្តែរត់ទៅហើយ ។

សុំរិយ៉ា: សុំទូតែប្រជាជនទេ?

សារ៉ាត: រៀតណាម ដាក់កុកទៀត មកវិញ ។

សុំរិយ៉ា: សុំទូតែប្រជាជន?

សារ៉ាត: ប្រជាជន ។

សុំរិយ៉ា: ចុះខាងកម្មាភិបាលអីអត់មានទេ? ខាងហានិភ័យអីអត់មាននាំប្រជាជនរត់?

សារ៉ាត: អត់ទេ ។

សុំរិយ៉ា: អីដឹងតែមួយណាស់? ឆ្នាំណាដែរ? គាត់ជនជាតិឡាវ?

សារ៉ាត: ជនជាតិឡាវ ។

សុំរិយ៉ា: គាត់រត់ទៅឆ្នាំណា? ៧៧, ៧៨, ៧៩ ?

សារ៉ាត: ប្រហែល ៧៦ ។

សុំរិយ៉ា: រត់ពីណាទៅ ?

សារ៉ាត: រត់ពីស្រែហ៊ុយ ពីភូមិស្រែហ៊ុយ ។

សុំរិយ៉ា: ក្នុងឃុំអី?

សារ៉ាត: ឃុំមុនគេហៅ ឃុំអូរ៤ ក្រោមស្រុកកោះញែក ។

សុំរិយ៉ា: ជនជាតិឡាវម្នាក់ណាស់រត់ពីហ្នឹងទៅ?

សារ៉ាត: បាទ ។

សុំរិយ៉ា: រត់ទៅរៀតណាម?

សារ៉ាត: បាទ

សុំរិយ៉ា: មានស្គាល់ឈ្មោះទេ?

សារ៉ាត: ឈ្មោះ ខាំ ។

សុំរិយ៉ា: ខាំ ទេ?

សារ៉ាត: ខាំ ទេ ប៉ុន្តែអត់ដឹងនាមត្រកូលគាត់ទេ ។

សុំរិយៈ ស្រី ឬប្រុស?

សារ៉ាត: ប្រុស ។

សុំរិយៈ កាលណឹងប្រហែលអាយុប៉ុន្មានកាត់?

សារ៉ាត: ប្រហែល អាយុ ចូល៦០ហើយ ចាស់ហើយ ។

សុំរិយៈ រត់ទៅគេចាប់បាន រត់តែម្នាក់គត់?

សារ៉ាត: រត់តែម្នាក់គត់ ។

សុំរិយៈ រៀនណាមចាប់បាន?

សារ៉ាត: គេរកចាប់កាត់ កាត់រត់ ។

សុំរិយៈ រត់ទៅរៀនណាម ចាប់បាន?

សារ៉ាត: កាលណឹងដឹងចាប់មិនចាប់ គ្រាន់តែជាដំណឹងយើងមិនឃើញដែរ ។

សុំរិយៈ ដំណឹងថាម៉េច?

សារ៉ាត: ថារៀនណាម ចាប់ដាក់កុកទៀត ។

សុំរិយៈ ហើយអ៊ីមានឃើញមកវិញទេ?

សារ៉ាត: មកវិញប៉ុន្តែខ្ញុំឃើញទេ មកវិញដល់ស្រែហ៊ុយ គេអ្នកទៅឃើញ ។

សុំរិយៈ ឃើញមកដល់, ស្រែហ៊ុយ វិញ?

សារ៉ាត: បាទមកស្លាប់នៅទីនេត្តា ត្រឡប់មកវិញ ។

សុំរិយៈ រៀនណាមដាក់កុកចូលហើយមកដល់ស្រែហ៊ុយវិញ ។

សារ៉ាត: បាទ

សុំរិយៈ មកគេឃើញវិញ ឃើញនៅទីណា?

សារ៉ាត: នៅស្រែហ៊ុយ ។

សុំរិយៈ មកទើបតែស្លាប់ឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ដឹងស្លាប់ឆ្នាំប៉ុន្មាន ៨០ ជាង ៨៧ ?

សុំរិយៈ កាត់រត់មកវិញតាំងពី៧៩មក?

សារ៉ាត: រត់មកពីរៀនណាមវិញ ខ្ពស់៨៧ ។

សុំរិយៈ ស្លាប់៨៧ ណឹងបណ្តោយ?

សារ៉ាត: ស្លាប់ណឹង៨៨..... ៨៧/ដែរ មិនយូរប៉ុន្មានដែរទេ ។

សុរិយ៉ា: មកដល់ស្លាប់បណ្តាយ?

សារ៉ាត: ហើយម្នាក់ទៀត ឈ្មោះ អា អ៊ូន ណឹងក៏ចាស់ដែរ រត់ទៅដែរ ។

សុរិយ៉ា: ឡារដែរ?

សារ៉ាត: ជាតិទំពួន ទៅស្លាប់នៅរៀតណាម ។

សុរិយ៉ា: ចាស់ដែរហើយ?

សារ៉ាត: ចាស់ដែរហើយ ។

សុរិយ៉ា: ប្រុស?

សារ៉ាត: ប្រុស ។

សុរិយ៉ា: រត់ទៅស្លាប់នៅរៀតណាម រត់ពីភូមិណាទៅ?

សារ៉ាត: ពីភូមិណឹងដែរ ។

សុរិយ៉ា: ភូមិជាមួយគ្នា?

សារ៉ាត: បាទ!

សុរិយ៉ា: ឆ្នាំ?

សារ៉ាត: ឆ្នាំទៅមុន ។

សុរិយ៉ា: ទៅមុន?

សារ៉ាត: ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។

សុរិយ៉ា: ពួកគ្នាប្តូរពាក្យ ហួរៗ មានធ្លាប់ពួស្តរទេ?

សារ៉ាត: ពួកដែរ ។

សុរិយ៉ា: ហួរមានន័យថាម៉េច?

សារ៉ាត: ហួរ គេជាអ្នកតស៊ូដែរ ។

សុរិយ៉ា: អ្នកតស៊ូ អ្នកតស៊ូណឹងជនជាតិអី?

សារ៉ាត: ជនជាតិរដៃ ។

សុរិយ៉ា: ហើយមានជនជាតិអីទៀតដែរ?

សារ៉ាត: មិនសូវច្បាស់ដែរ ។

សុរិយ៉ា: ពួកពួកហ្នឹងកើតពីជំនាន់ណាមក?

សារ៉ាត: ខ្ញុំគ្រាន់តែមុនមកដែរ ៦៨ ដែរ ខ្ញុំព្យាបាល ខ្ញុំឃើញអព្វោះដែរ ឆ្នាំ៦៣ ខ្ញុំទៅធ្វើទាហាននៅ
មណ្ឌលគិរី ឃើញគេមកធ្វើជំនំនៅមណ្ឌលគិរីណឹង ពួកហ្មួច៦៣ ។

សុរិយ៉ា: ប្រហែលជាប៉ុន្មាននាក់មើលទៅក្នុងជំនំហ្នឹង?

សារ៉ាត: ច្រើនដែរមិនគិតទេ រាប់រយ ហើយមើលទៅ ។

សុរិយ៉ា: ហើយឃើញតែជនជាតិរវែងដែរ?

សារ៉ាត: ជនជាតិឡាវដែរ ពីរ បីនាក់ ។

សុរិយ៉ា: មណ្ឌលគិរីនៅម៉ូណា? ស្រុកណា ?

សារ៉ាត: នៅខេត្ត ។

សុរិយ៉ា: នៅក្នុងខេត្តហ្នឹងតែម្តង?

សារ៉ាត: គាំងនៅហ្នឹងតែម្តង ។

សុរិយ៉ា: អញ្ជឹង៦៣ ជំនំណឹងជំនំ សីហនុ មិនអញ្ជឹង ហើយ សីហនុ អត់មានធ្វើអី អត់មានដេញ
ទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់មានដេញទេ ។

សុរិយ៉ា: អត់មានអ្នកណាចូលរួមទេក្រុមរវែងណឹងសុទ្ធតែម្តង?

សារ៉ាត: មិនសូវដឹងដែរ មិនច្បាស់ដែរ ពួកមានឡាវម្នាក់ ។

សុរិយ៉ា: ហើយពួកហ្នឹងមានគោលបំណងយ៉ាងម៉េចដែរ? តស៊ូប្រឆាំងនរណាទេ?

សារ៉ាត: ថាតស៊ូប្រឆាំងជាមួយរៀនណាម ពួកកុម្មុយនិស្ត ។

សុរិយ៉ា: ប្រឆាំងណឹង ប្រឆាំងចង់បានអី?

សារ៉ាត: ចង់បានប្រទេស ។

សុរិយ៉ា: ចង់បានប្រទេសរៀនណាមទាំងមូល?

សារ៉ាត: ទេដី ។

សុរិយ៉ា: ដីអីទេ?

សារ៉ាត: ដីនគរចំប៉ា ។

សុរិយ៉ា: ចង់បានដីនគរចំប៉ាវិញ?

សារ៉ាត: ប៉ុន្តែយើងអត់បានទៅដឹងពួកជាមួយគេទេណា គ្រាន់តែគេនិយាយលិចកើតទៅណា យើងដឹងទៅ
នាំពួកហ្នឹងតស៊ូដើម្បីទឹកដីនគរចំប៉ា គេណឹងអញ្ជឹង ។

- សុរិយ៉ា: អញ្ជឹងតូចៗដឹងរឿងហូរអត់មានដឹងអីផ្សេងទៀតទេ មាននឹកឃើញអីផ្សេងទៀតទេ?
- សារ៉ាត: គេក៏មកនៅគ្រង់ណឹងខ្ញុំឃើញមានរដៃសក្តិ៥ ។
- សុរិយ៉ា: ចុះថ្មីៗមានឮសូរអីទៀតទេ?
- សារ៉ាត: អត់ទេ ។
- សុរិយ៉ា: ឆ្នាំ៧២, ៧៣ មានឮសូរអីទៀតទេ?
- សារ៉ាត: ឆ្នាំ៧២, ៧៣ សុទ្ធតែនៅតាមហ្នឹងហើយ មុនអ៊ុនតាក់ មិនទាន់ដឹកជញ្ជូន ។
- សុរិយ៉ា: នៅតាមណា?
- សារ៉ាត: នៅតាមទែន អូរ ទៅមុខទៀតនោះណា ។
- សុរិយ៉ា: អូរតែនៅក្នុងស្រុកណា ?
- សារ៉ាត: អូរតែនៅក្នុងដីក្របខ័ណ្ឌយុំណាងណាងយីលីកហ្នឹងដែរ នៅជិតព្រំដែនរៀតណាម ខ្មែរ យើង ។
- សុរិយ៉ា: អូរតែនៅក្នុងយុំណាងណាងយីលីក ស្រុកកោះព្រែក?
- សារ៉ាត: ណឹងហើយ ។
- សុរិយ៉ា: ចុះកាលពី៧២-៧៣ អ៊ុនតាក់យកទៅ?
- សារ៉ាត: ណឹងហើយ មុនបោះឆ្នោត ជិតបោះឆ្នោត ។
- សុរិយ៉ា: អ៊ុនតាក់មកចរចាជាមួយអ្នកណាបានយកទៅ?
- សារ៉ាត: មិនដឹងដែរ ឃើញគេដាក់កុំប៉ាល់ហោះយកមក ។
- សុរិយ៉ា: ឃើញឡើងកុំប៉ាល់ហោះ ឃើញឡើងពីណាទៅ?
- សារ៉ាត: កន្លែងឡើងហ្នឹងជិតដីអេ ។
- សុរិយ៉ា: ជិតដីអេ? ដីអេនៅម៉ូណា?
- សារ៉ាត: ដីអេដូរទៅខេត្ត ហួសកោះព្រែកបន្តិច ប៉ុន្តែមិនដឹងគ្រង់ណា ។
- សុរិយ៉ា: នៅម៉ូកោះព្រែកណឹង?
- សារ៉ាត: មែនទេ នៅម៉ូដីអេ ។
- សុរិយ៉ា: ដីអេនៅជិតកោះព្រែក ប្រហែលប៉ុន្មានគីឡូ ពីកោះព្រែក? ពីសាលាស្រុកកោះព្រែក?
- សារ៉ាត: ជាន់ ៥០ គីឡូម៉ែត្រ ។
- សុរិយ៉ា: ជិតទៅខាងណាវិញ ជិតទៅខាងព្រំដែនរៀតណាម វិញឬក៏...?
- សារ៉ាត: អត់ទេ នៅជិតទៅខេត្ត ។

សុរិយ៉ា: ជិតទៅទេត្ត ទៅទីរួមស្រុកមណ្ឌលគិរី?

សារ៉ាត: បាទមិនដឹងកន្លែងណា ឃើញតែកប៉ាល់ហោះវាចុះ ។

សុរិយ៉ា: ឃើញដឹកទ្រព្យហែលប៉ូន្នានពាន់ដឹកទៅ?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរ (សើច) ។

សុរិយ៉ា: អត់មានសល់ទេ ដឹកទៅទាំងអស់?

សារ៉ាត: អត់មានសល់ទេ ដឹកទៅទាំងអស់ អ្នកប៉ាល់ហោះវាធំមែន និយាយដាច់ប៉ុន្តែគោរឡៅដេក ។

សុរិយ៉ា: ពូដឹងថា វាដឹកទៅប៉ូន្នានជើង?

សារ៉ាត: មិនដឹងប៉ូន្នានជើង ។

សុរិយ៉ា: ពូដឹងថា មូលហេតុអីបានវាដឹកទៅរក? មានអីទាក់ទងគ្នាជាមួយហ្សូ និងអ៊ុនភាក់?

សារ៉ាត: មិនដឹង ។

សុរិយ៉ា: អត់ដឹងទេ?

សារ៉ាត: បាទ

សុរិយ៉ា: ពូមានដឹងនរណាគេដឹកហ្សូ ឬក៏ធ្លាប់ចូលរួមដូចជា ធ្លាប់ដឹងព្រឿនទេ? ចាស់ទុំនៅភូមិណីង? នៅ ឃុំណាងណាស់លើក របស់ពូ ធ្លាប់ពូដឹងរឿងច្រើន ធ្លាប់ជួយ ធ្លាប់អី?

សារ៉ាត: ពួកខ្មែរក្រហម ។

សុរិយ៉ា: ពួកខ្មែរក្រហមធ្លាប់នៅជាមួយពួកហ្សូ?

សារ៉ាត: បាទ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ជើញអរគុណច្រើន !

សារ៉ាត: (សើច) កាលណាដែលទៅព្រៃទៅអីឃើញវាដើរស្ងៀមក្រឡេក្រឡា វាទៅរកបរទាញ់ជួបគ្នានិយាយ គ្នា ។

សុរិយ៉ា: វាអត់ធ្វើបាបយើង?

សារ៉ាត: អត់ទេ

សុរិយ៉ា: អរគុណច្រើន!

សំភាសន៍លេក សាវ័ត (ត)

នៅក្នុងបារមីប្រក្រត យុទ្ធសាស្ត្រ ប្រក្រត ខេត្តមណ្ឌលគីរី, ថ្ងៃ ១៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩

ចារឹក: ឥឡូវ ម៉ោងប៉ុន្មានអី ?

សាវ័ត: ម៉ោង ៤ កន្លះ ។

ចារឹក: ប៉ុន្តែនាឡិកាខ្ញុំម៉ោង ៥:១០ នាទី !

សាវ័ត: ម៉ោង ៥:១០ នាទី

ចារឹក: អីឈ្មោះអី?

សាវ័ត: ឈ្មោះកំណើត នេត ថា ។

ចារឹក: ឈ្មោះឥឡូវ ។

សាវ័ត: នេត សាវ័ត ។

ចារឹក: អីមានតួនាទីអីដែរ

សាវ័ត: បច្ចុប្បន្ន នាទីជាមេឃុំណែនយីលីក ប្រក្រត ខេត្តមណ្ឌលគីរី ។

ចារឹក: ពីមុនមកអីមានធ្លាប់ធ្វើអីខ្លះ?

សាវ័ត: ពីមុនមក ពីសង្គមខ្ញុំក៏បានធ្វើទាហានខ្លះដែរ ធ្វើទាហាន ១ឆ្នាំ ៨ខែ ។

ចារឹក: ធ្វើទាហានចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំណាមក?

សាវ័ត: ពីឆ្នាំ៦៣ ។

ចារឹក: ឆ្នាំ៦៣ ជាទាហានអីគេ?

សាវ័ត: ទាហានរឺស្តារ ។

ចារឹក: រឺស្តារ ឈ្មោះអញ្ជើងតែម្តង?

សាវ័ត: ឈ្មោះអញ្ជើងតែម្តង ។

ចារឹក: ក្រោយមក?

សាវ័ត: ក្រោយមកក៏ធ្វើបដិវត្ត ។

ចារឹក: អញ្ជើងធ្វើទាហានរឺស្តារតាំងពីឆ្នាំណាមក?

សារ៉ាត: ពីឆ្នាំ ៦៨មក ។

ចារ៉ា: ក្រោយមកបានធ្វើបដិវត្ត ធ្វើបដិវត្តចាប់ពីឆ្នាំប៉ុន្មាន?

សារ៉ាត: ពីឆ្នាំ១៩៦៨ មក ។

ចារ៉ា: ហេតុអីបានអំចូលធ្វើបដិវត្ត? អីរៀបរាប់ពីដំណើររឿងអីមក?

សារ៉ាត: គេមកក្តាប់ក្តាប់ ហើយអប់រំដើម្បីតស៊ូ ដើម្បីជាតិមាតុភូមិកម្ពុជារបស់យើង ។

ចារ៉ា: ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលចូលមកអប់រំអំពេលណា?

សារ៉ាត: ពេលណាគឺថា ផ្ទាល់ខ្ញុំនឹងគឺថា... ប៉ុន្តែគេមកចេះតែបន្តបន្ទាប់មកណាស់ណា ។

ចារ៉ា: បាទ មុនដំបូងបង្អស់?

សារ៉ាត: គជាមួយខ្ញុំមានតែ ខាំ ភូន ។

ចារ៉ា: ខាំ ភូន?

សារ៉ាត: ទៅលើទៀត គេផ្សេងដែរណា ។

ចារ៉ា: តែអ្នកដែលនាំធ្វើបដិវត្តមុនដំបូងគេបង្អស់ឈ្មោះ ខាំ ភូន?

សារ៉ាត: ខាំ ភូន ។

ចារ៉ា: នៅឆ្នាំណាអី?

សារ៉ាត: តា ខាំ ភូន ក៏ក្រោមគេដែរ ។

ចារ៉ា: នៅក្រោមគេទៀត?

សារ៉ាត: បាទ! នៅក្រោមគេដែរ ឆ្នាំ៦៨ ។

ចារ៉ា: ៦៨? ដូចអីមានប្រសាសន៍កាលនៅមាត់ទន្លេថា ហេតុអីបានអីជឿគេ ពេលគេនាំធ្វើបដិវត្ត ណាស់ណា?

សារ៉ាត: រៀបរាប់ទាំងអស់?

ចារ៉ា: បាទ!

សារ៉ាត: នៅលើ ខាំ ភូន ហ្នឹងទៅក៏មាន ឈ្មោះគេពីដើមគេហៅ ហម នោះ ប៉ុន្តែយូរៗមកអ្នក ណាស់គេ ខ្លាចគា ឡាំង ទៀត ហើយលើទៅណាទៀត ក៏មានធ្វើទៅក៏ឃើញ តាណាស់គេ ហៅ គុណ ។

ចារ៉ា: ឈ្មោះមែនទែនហៅឈ្មោះម៉េចទៅ គុណ ហ្នឹង?

សារ៉ាត: ផ្ទាល់ពី គុណ ណាស់មក ផុច ។

ចារ៉ា: មក ផុច?

សារ៉ាត: បាទ! ហើយមកក៏ឃើញឈ្មោះ យ៉ា នៃ នៅខាងក្រោយជិត៧៥ នេះ គេផ្លាស់ឈ្មោះទៅឃ្លៀន ទៅវិញ ។

ចារ៉ា: យ៉ា ហ្នឹងគេផ្លាស់ឈ្មោះទៅ ឃ្លៀន?

សារ៉ាត: បាទ! បន្ទាប់មកណឹងក៏ឃើញ នួន ជា ។

ចារ៉ា: នួន ជា យើងឥឡូវហ្នឹង? នួន ជា មានឈ្មោះក្រៅទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់មានទេ ព្រិត នួន ជាប៉ុណ្ណោះ ហើយក៏ឃើញ ទាអុលហើយប្រពន្ធ ប៉ុល ពត ។

ចារ៉ា: ប្រពន្ធ ប៉ុល ពត? ឈ្មោះអីដែរប្រពន្ធ ប៉ុល ពត?

សារ៉ាត: ប៉ុន្តែកាលនោះអត់ដឹងទេ ប៉ុន្តែតាមគេតាមឯងថា ខៀវ ប៉ុណ្ណិ ។

ចារ៉ា: ខៀវ ប៉ុណ្ណិ? ប៉ុន្តែអ្វីធ្លាប់ជួបមុខផ្ទាល់?

សារ៉ាត: ជួបមុខផ្ទាល់ ធ្វើដំណើររួមគ្នាកាត់ព្រៃ ។

ចារ៉ា: ធ្វើដំណើររួមគ្នាកាត់ព្រៃពីណាមក?

សារ៉ាត: កាត់ព្រៃពីភ្នំទងបឹងមកកោះកាឡេម ។

ចារ៉ា: កោះកាឡេម? នៅក្នុងខេត្តណាតំបន់ណឹង?

សារ៉ាត: នៅក្នុងឃុំកាលីកនេះហើយ ។

ចារ៉ា: អញ្ចឹង! អាភ្នំទងបឹងណឹង នៅក្នុងភូមិណា ឃុំណា?

សារ៉ាត: នៅក្នុង... បើនិយាយឥឡូវណា វាទៅទិសខាងឃុំស្រែហ៊ុយ ។

ចារ៉ា: ទិសឃុំស្រែហ៊ុយ?

សារ៉ាត: បាទ! ទិសខាងកើតឃុំស្រែហ៊ុយ ។

ចារ៉ា: នៅក្នុងឃុំណា? តំបន់ភ្នំណឹងវានៅក្នុងឃុំណា?

សារ៉ាត: ជិតដេអេ ។

ចារ៉ា: ជិតដេអេ? ស្រុកអី?

សារ៉ាត: ស្រុកកោះព្រៃក ។

ចារ៉ា: ស្រុកកោះព្រៃកយើងណឹង?

សារ៉ាត: បាទ! ម្តុំណឹងវាជិតនៅដេអេដង ហើយវាចូលទៅក្នុង ថាពាក់កណ្តាលគ្នាដេអេ និងស្រែហ៊ុយ ព្រំដែនភ្នំណឹង ។

ចារ៉ា: ហើយមកកោះកាឡេម?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារី: ហើយកោះការឡេមណីននៅឃុំណាងយីលីក?

សារ៉ាត: បាទ! នៅឃុំណាងយីលីក ។

ចារី: ម៉េចទៀតអី?

សារ៉ាត: ពីជីមៀតយើងទៅ តែមួយថ្ងៃដល់ហើយ ។

ចារី: ពីជីមៀតទៅកោះការឡេមណីន មួយថ្ងៃដល់?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារី: ហើយម៉េចទៀតអី?

សារ៉ាត: អាណីនក៏បានជាប់អញ្ជឹង ហើយក្រៅពីណីនក៏ឃើញច្រើនដែរ ប៉ុន្តែអត់ចាំឈ្មោះទេ

ចារី: អីទស្សៈហ៍ជូនដំណើរគេហ៍ម៉េច?

សារ៉ាត: បាទ! ខ្ញុំធ្វើនិរសាជូនដំណើរគេ ។

ចារី: អីធ្វើនិរសាសំរាប់ផ្ទាល់អ្នកណាមួយទេ?

សារ៉ាត: មិនថាសំរាប់អ្នកណាទេ អោយតែមានភ្ញៀវ មកដល់កន្លែងខ្ញុំ ខ្ញុំជូនទៅកន្លែងណាដែលកន្លែង
ណាទៅគេគេទៅទៀត មិនមែនសំរាប់បុគ្គលណាម្នាក់ទេ ដែលគេជាភ្ញៀវ ។

ចារី: កន្លែងនិរសារបស់អ្វីផ្ទាល់ណាទៅកន្លែងណា?

សារ៉ាត: ខ្ញុំ ចាប់ពីទងបឹង មកការឡេម ។

ចារី: ចាប់ពីទងបឹង មកការឡេម គឺកន្លែងអីហ្នឹងហៀ?

សារ៉ាត: បាទ ជាតំណក់របស់ខ្ញុំ ។

ចារី: ពេលណា អ្វីមានភ្នំនាទីអីដែរ?

សារ៉ាត: អត់មានភ្នំនាទីអីទេ ។

ចារី: តែក្នុងនិរសាណា អ្វីមានភ្នំនាទីអីដែរ? ជាប្រធាននិរសា ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

សារ៉ាត: ជាប្រធាន គេហៅថា អាដងគេអោយយុទ្ធជនយើង ជួនកាល២នាក់ ជួនកាល៣នាក់ ជួនកាល
៥ នាក់អញ្ជឹងណា ។

ចារី: គេអោយយ៉ាងម៉េចអី?

សារ៉ាត: គេអោយយុទ្ធជនដើរតាមយើងណា ជួនកាល២នាក់ក៏មាន ជួនកាល៥នាក់ក៏មាន ជួនកាល៣
នាក់ក៏មានអញ្ជឹងណា ។

ចារ៉ា: អញ្ជឹងក្នុងពេលអំឡុងនិរសារណឹង អ្វីធ្លាប់បានជូនដំណើរអ្នកណាខ្លះអី?

សារ៉ាត: ជូនដំណើរតា ទួន ជា ។

ចារ៉ា: ទួន ជា យើង? ជូនពីណាទៅណា?

សារ៉ាត: ជូនពីទងបឹង មកកាឡេម ។

ចារ៉ា: អីមានដឹង ទួន ជា ណឹង មានគោលបំណងធ្វើដំណើរទៅណាបានអីជូនទៅ?

សារ៉ាត: ប៉ុន្តែអត់ដឹងដែរបំណងណឹង ឃើញតែគេដើរទៅ ឆ្លងទឹកទន្លេហើយ ស្រេចតែគេទៅ ។

សុរិយ៉ា: ទន្លេណា ឆ្លងទឹកទន្លេណាអី?

សារ៉ាត: ទន្លេស្រែពក ។

ចារ៉ា: ទន្លេស្រែពកយើងណឹង?

សារ៉ាត: បាទ! កោះកាឡេមណឹងហើយជូន ទួន ជា ប្រពន្ធតាប៉ុល ពត ទាវ អុល តាយ៉ែម តាផុច ហើយតា កង ។

ចារ៉ា: តាកង ណឹងមានឈ្មោះក្រៅទេ?

សារ៉ាត: កង ណឹង ភ្នាក់ងារអ្នកទទួលនិរសាដែរ ក្រោយមកគាត់ទៅធ្វើប្រធានខេត្តក្រចេះ ។

ចារ៉ា: នៅក្នុងឆ្នាំណា ដែលទៅធ្វើប្រធាន?

សារ៉ាត: តាកង?

ចារ៉ា: បាទ!

សារ៉ាត: នៅក្នុងឆ្នាំ៧២ យ៉ែម ក៏ទៅធ្វើប្រធានខេត្តណឹងដែរ ។

ដារា: ខេត្តក្រចេះដែរ?

សារ៉ាត: ខេត្តក្រចេះដែរ ដក យ៉ែម ចេញទីនេះ បានដាក់ កង ។

ចារ៉ា: ដក យ៉ែម ចេញពីក្រចេះ បានដាក់ឈ្មោះ កង?

សារ៉ាត: បាទ! ហើយ យ៉ែម នោះ បើតាមព្រំដំណឹងណា គេដកទៅប្រចាំទូកនៅកូរ៉េ ។

ចារ៉ា: យ៉ែម ណឹងហ៏?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារ៉ា: បើតាមអ្វីព្រំដំណឹង តាមអ្នកណាអីមានចាំឈ្មោះទេ?

សារ៉ាត: (សើច) អាណឹងតាមគេតាមឯងនិយាយណឹងណា ។

ចារ៉ា: ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រំដំណឹងក្នុងឆ្នាំណាអី?

សារ៉ាត: ក្នុងឆ្នាំ៧៣, ៧៤ណឹងណា ។

ចារ៉ា: ៧៣, ៧៤ ដែលឈ្មោះអី?

សារ៉ាត: ឈ្មោះ យ៉ែម ។

ចារ៉ា: ឈ្មោះ យ៉ែម ទៅធ្វើទូតនៅកូរ៉េ?

សារ៉ាត: បាទ! ធ្វើទូតនៅកូរ៉េ ។

ចារ៉ា: តទៀតអី?

សារ៉ាត: បាទ! ហើយក៏ ក្រោយពីនោះក៏ដើររដ្ឋប្រហារហើយ ក៏គេរំរំដោះបាន៥ខេត្តណឹងណា ។

ចារ៉ា: អ្នកណារដ្ឋប្រហាររំរំបាន៥ខេត្ត ?

សារ៉ាត: លន់ ណុល ធ្វើរដ្ឋប្រហារអព្យាក្រឹត្យ ស្តេច ក៏ស្តេចយើងកាន់អព្យាក្រឹត្យអញ្ចឹង កាលណឹង
លន់ ណុល ធ្វើរដ្ឋប្រហារនិយម ដួលរំលំទៅក៏រំដោះបាន៥ខេត្ត ភូមិភាគឥសាន យើង ។

ចារ៉ា: ខេត្តណាខ្លះទៅ អីអាចរាប់បានទេ?

សារ៉ាត: ខេត្តមណ្ឌលគិរី ក្រចេះ រតនគិរី ស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ ហើយពួកខ្ញុំក៏ចូលមកនៅក្នុងភូមិទាំង
អស់ នៅក្នុងអាដែង កោះព្រែក ភូមិស្រែសង្កម ស្រុកកោះហើយ ហើយម្តងនេះ បានឃើញ
ដល់ ៧២នេះ បានឃើញពួកហ្នឹង ចូលមកធ្វើមិទ្ធិញ្ចា ។

ចារ៉ា: ធ្វើមិទ្ធិញ្ចានៅណាអី?

សារ៉ាត: នៅស្រែសង្កម ។

ចារ៉ា: ហើយអ្វីបានចូលមិទ្ធិញ្ចាណឹងដែរ?

សារ៉ាត: ចូលតើ ។

ចារ៉ា: មិទ្ធិញ្ចាណឹង និយាយពីស្តីទៅមិទ្ធិញ្ចាណឹង?

សារ៉ាត: និយាយពីរឿងការតស៊ូ ។

ចារ៉ា: អីមានចាំខ្លះសារខ្លះទេ?

សារ៉ាត: មានចាំខ្លះ ។

ចារ៉ា: បាទ អីអាចនិយាយបាន?

សារ៉ាត: ចាំតិចតួចទៅអញ្ចឹងដែរចាំខ្លះអត់ខ្លះនិយាយពីរឿងការតស៊ូជាមួយអាមេរិកណឹងហើយណា ។

ចារ៉ា: មិទ្ធិញ្ចាធ្វើញឹកញាប់ហើអី?

សារ៉ាត: អត់ទេធ្វើម្តង គាត់ក៏ទៅវិញទៅ ។

ចារ៉ា: នៅក្នុងឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ឆ្នាំ៧/២ បំផុសចលនាតស៊ូវ៉ែដប៊ុន អាមេរិក ដែលឈ្លានពានទឹកដីកម្ពុជាយើង ដល់ណឹងក៏...
ក្រោយមកណឹង ដែលថាស្គាល់គ្នាណឹងណា តាចាំ ក៏ស្គាល់ដែរ តាយី សុទ្ធតែខ្មែរ អាម៉ិ
វ៉ានៅជាមួយគ្នានៅកោះព្រែក ទាំងប្រពន្ធតាត់ទៀត ទាំងគុណតាត់ ។

ចារ៉ា: ចុះអីដែលស្គាល់ ខៀវ សំផន ទេអី?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់ស្គាល់ទេ ។

ចារ៉ា: អ៊ីអាចនិយាយពីរឿង ដែលអ៊ីនិយាយពីមាត់ទន្លេ ដូចជាការចាប់មនុស្សចាប់អីនោះអី?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារ៉ា: គេចាប់ទៅ គេមានប៉ុន្មានថ្នាក់អីនោះអី?

សារ៉ាត: អាណឹងវា ចាប់មនុស្សវាចេះតែចាប់បន្តៗគ្នាអញ្ចឹង ដំបូង (សើច) គេចាប់ឯង ឯងចាប់គេទៅ
អញ្ចឹងហើយណា បន្តបន្ទាប់គ្នាទៅរហូត វាមានសភាពអញ្ចឹង ។

ចារ៉ា: ហេតុអីបានមានចាប់មនុស្សអញ្ចឹង?

សារ៉ាត: គេថា ចោទប្រកាន់ថា ខ្សែទាក់ទងរៀនណាម ដៃជើងរៀនណាម គេចោទអញ្ចឹង ។

ចារ៉ា: ដល់គេចោទហើយ គេធ្វើម៉េចទៀត?

សារ៉ាត: គេចាប់ណា ខ្មាហរណ៍ថា គេចាប់ដូចជាខ្ញុំ មានអ្នកលើខ្ញុំ គេចាប់អ្នកលើខ្ញុំ គេចាប់ខាំ កូននោះ
ឯងគេចាប់ខា កូនទៅក៏ក្រោមការដឹកនាំរបស់ខាំ កូនគេចាប់មកដូចជាគុណក្លាយរបស់ តាត់ដូចជា
វា ដូចជាគេពុំបានដឹង វា តាត់ដ្ឋាប្អូនថ្មីមិនដឹង ស្អីមិនដឹង គេចាប់បន្តបន្ទាប់ គ្នាទៅអញ្ចឹង ។

ចារ៉ា: តែហេតុអីបានត្រូវចាប់បងប្អូនក្រោមៗមកទៀត បើគេចោទ បើបដិវត្តគេចោទថ្នាក់លើហេតុ
អីបានគេមកចាប់អាក្រោមធ្វើអី?

សារ៉ាត: បញ្ហានេះ គេខ្លាចថា កូនចៅរបស់គេវាយិចចាប់ ខ្លាចវាសងសឹកវិញ ដូច្នេះគេត្រូវចាប់ឲ្យអស់
សម្លាប់ឲ្យអស់ ។

ចារ៉ា: នេះជាគោលការណ៍របស់បដិវត្តន៍អីយ៉ាងម៉េច?

សារ៉ាត: អាណឹងវា គោលការណ៍ណឹងវា បើនិយាយទៅមិនមែនជាគោលការណ៍បដិវត្តទេ គោលការណ៍
បុគ្គលណឹងហើយណា ។

ចារ៉ា: អាណឹងជាការយល់របស់អី?

សារ៉ាតៈ បាទ ជាការយល់របស់ខ្ញុំ ក៏ធ្វើបដិវត្ត ក៏បានរៀនសូត្រខ្លះៗដែរ បញ្ហានយោបាយណា ក្នុងការដឹកនាំនេះ ក៏ទៅតាមនៃគេហៅថាកាលៈទេសៈរបស់វាដែរណា ទៅតាមក្រិត្យក្រមរបស់វាដែរណា តាមការភ្ញាក់រលឹករបស់មហាជនអញ្ចឹងដែរ ក៏មិនអាចបង្ខិតបង្ខំ ខ្ញុំយល់ថា បញ្ហានេះ វាតាមទស្សនៈបុគ្គលរបស់ថ្នាក់លើម្នាក់ៗ ហើយបើអាចមានការប្តឹងថ្នាក់គ្នា ក៏អាចមានការហៅថា បក្សពួកសាច់ញាតិខ្ញុំអញ្ចឹងមិនដឹងតាមវិភាគមើលណា សាច់ញាតិបងប្អូនគេ គេថាប្រពន្ធសក្តិបី ប្តីសក្តិបួន គេក៏ទាញសាច់ញាតិរបស់គេ (សើច) គេធ្វើដំណា ប្រហែលអញ្ចឹងតាមខ្ញុំ ពិនិត្យ បើពិណាអត់សាច់ញាតិច្រើនទៅ ក៏មិនសូវឡើងដូចគេទេ អត់សាច់ញាតិ ។

ចារ៉ា: អត់បងប្អូនធ្វើធំ?

សារ៉ាតៈ បាទ អត់បងប្អូនច្រើនណឹងណា ក្នុងជួរ ក្នុងជួរកម្មាភិបាលនោះ អត់បងប្អូនច្រើនណឹងណា ។

ចារ៉ា: អត់បានធ្វើធំទេ?

សារ៉ាតៈ អត់បានធ្វើធំច្រើន ហើយគេធ្វើធំផង សាច់ញាតិគេច្រើនទៀតណា បងប្អូនគេច្រើនធ្វើធំតែគ្នាៗដែរ គេទាញគ្នាឡើងណា ។

សុរិយ៉ា: មានអីទៀតទេអី?

សារ៉ាតៈ ម្យ៉ាងគេ អាដែងគេអ្នកនៅលើណឹងវាទាស់គ្នា គេធ្វើយើងខាងក្រោម យើងនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់គេដែរណា ខាងលើយើងវាចាញ់គេហើយ ។

ចារ៉ា: គេតាម?

សារ៉ាតៈ ហ្នឹងហើយ ។

ចារ៉ា: គេតាមយ៉ាងម៉េច? តាមចាប់ អីតាមសម្លាប់?

សារ៉ាតៈ តាមចាប់ណឹងហើយ ត្រូវសម្លាប់ៗណឹងឯង ។

ចារ៉ា: តើប្រភេទណាដែលត្រូវសម្លាប់ ប្រភេទណាដែលត្រូវចាប់ឃុំឃាំង ប្រភេទណាទៀតដែលគេជូនអីធ្លាប់និយាយប្រាប់ខ្ញុំណឹងណា?

សារ៉ាតៈ បញ្ហានេះ ក៏មុននឹងគេចាប់គេក៏យកឯកសារអោយយើងមករៀនៗ ឯកសារណឹង ក៏គេចំណែកជាបីប្រភេទ ប្រភេទទី១ណឹង គឺត្រូវកំទេចចោល ប្រភេទទី២ ត្រូវឃុំឃាំង ប្រភេទទី៣ ត្រូវបណ្តេញទៅសហករណ៍ ក្រោយពីរៀនណឹងគឺអនុវត្តន៍បណ្តោយ ចាប់បណ្តោយ ។

ឆាន: អញ្ចឹងអី គេចាត់ទុកប្រភេទណាជាប្រភេទទី១ មនុស្សដែលចាត់ទុកថាជាប្រភេទទី១?

សារ៉ាតៈ ប្រភេទទី១ណឹង គឺថា អ្នកខ្លះគេធ្វើជាប្រធានស្រុក គណៈស្រុក ឬក៏ប្រធានក្រសួង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ប្រភេទទី១ ត្រូវកំទេចចោលមែន ។

ចារឹក៖ ចុះប្រភេទទី២?

សារឹក៖ ប្រភេទទី២ ក៏ជាសមាជិកគេ សមាជិក បុគ្គលិកបំរើការងារ ប្រភេទជាខ្ញុំចឹងអី មិនដឹងដូចគេ គេចាត់ទុកជាប្រភេទទី២ ប៉ុន្តែមិនមែនចំពោះខ្ញុំ ក៏មានលាយឡំគ្នាទៀត ដូចកូន ដូចចៅ ដូចស្រី ដូចប្រុស ប្រពន្ធកូនរបស់ខ្ញុំ បងប្អូនខ្ញុំ ដូចជាអ្នកដទៃដែរ គេចំណែកជាប្រភេទទី២ មាន ចាស់ មានក្មេង ។

ចារឹក៖ ដល់ប្រភេទទី៣?

សារឹក៖ ប្រភេទទី៣ណឹងក៏អញ្ជឹងដែរ មានចាស់ មានក្មេង មានស្រី មានប្រុសដែរ ។

ចារឹក៖ ប៉ុន្តែជាប់ខ្សែយ៉ាងម៉េចទៅអាប្រភេទទី៣?

សារឹក៖ ប្រភេទទី៣ណឹង វាជាប់ខ្សែដូចជា គេប្អូនថ្មីខ្ញុំណឹង ថាប្តីវាក្យត់ សម្លាប់ប្តីណឹងទៅ ។

ចារឹក៖ ប្អូនថ្មីឈ្មោះអីទៅប្អូនថ្មី?

សារឹក៖ ឈ្មោះ ស៊ូ នី ។

ចារឹក៖ ស៊ូ នី?

សារឹក៖ បាទ!

ចារឹក៖ ហើយអ្វីមានធ្លាប់បានរៀនឯកសារណឹងទេ?

សារឹក៖ ឯកសារណា?

ចារឹក៖ ឯកសារដែលគេដាក់មុនណឹងចាប់មនុស្សគេអោយរៀនឯកសារណឹងណា?

សារឹក៖ បាទ! បានរៀនដែរណា ។

ចារឹក៖ អ៊ីចាំ នៅ កាលនៅ ប្តី អ៊ីខាងអ្នកបង្រៀនគេផង?

សារឹក៖ បាទ ណឹងហើយ គេក៏ប្រគល់ឯកសារមកណឹង ខ្ញុំក៏បង្រៀនអោយគេទៅ ខ្ញុំក៏មិនដឹងដែរ មិន យល់ថា បំណងគេថា ចាប់ខ្លួនឯងដែរ និយាយតាមឯកសារៗណឹងដែរ ។

ចារឹក៖ អាឯកសារដែលគេចាប់មនុស្សណឹងហ្ន៎?

សារឹក៖ ណឹងហើយ ។

ចារឹក៖ ឯកសារណឹងអ្វីទទួលបានពីណាមកឯកសារណឹង?

សារឹក៖ ឯកសារណឹង ទទួលពីតា ឡាន ។

ចារឹក៖ ទទួលផ្ទាល់ដែរហ្ន៎?

សារឹក៖ តា ឡាន ចង់ភ្លេចហើយណា ។ តាកាក.....

ចារី: ហើយនៅលើឯកសារចាប់មនុស្សអី មានចុះថ្ងៃខែ មានដាក់ឈ្មោះអ្នកណាជាអ្នកចេញឯកសារ
អី មានបោះត្រា មានអីទេអី?

សាវ័ត: អត់ទេ ។

ចារី: គេដាក់ម៉េចទៅអញ្ចឹង ? ដែលអីធ្លាប់...

សាវ័ត: ខ្ញុំវាយហើយ ខ្ញុំក៏ភ្លេចដែរណឹង (សើច) អាជឿនត្រានេះ កាលណឹង សម័យណឹងវាអត់មាន
ត្រាទេ កាលនោះ ។

ចារី: អត់ប្រើហ្នឹង?

សាវ័ត: អត់ប្រើត្រាទេ ។

ឆាន: សរសេរដែរ អីវ៉ែអង្គុលីលេខ?

សាវ័ត: គេអូសបណ្តោយ ។

ចារី: អូស?

សាវ័ត: បាទ មែនហេ វាមានគេអូសនឹងដែរ ?

ចារី: ប៉ុន្តែអត់មានដាក់ចុះឈ្មោះអ្នកណាហេហ្ន៎?

សាវ័ត: អត់មានចុះឈ្មោះ ដូច... ។

ចារី: ដូចលិខិតរដ្ឋបាលឥឡូវហើ?

សាវ័ត: អត់ទេ អត់មានចុះទេ ។

ចារី: មានតែខ្លឹមសារសុទ្ធតែហ្នឹង?

សាវ័ត: ហ្នឹងហើយមានតែខ្លឹមសារ ។

ឆាន: អញ្ជឹងកាលឆ្នាំអី យកឯកសារណឹងមកបង្រៀននៅឆ្នាំណា?

សាវ័ត: នៅឆ្នាំ៧៧ ។

ចារី: ឆ្នាំ៧៧?

សាវ័ត: មានអីរៀនសូត្រ ដូចពីរ បីថ្ងៃណឹងគេចាប់បណ្តោយ ។

ចារី: ចាប់ទាំងអីទៀត?

សាវ័ត: ចាប់ទាំងខ្ញុំ ទាំងខ្ញុំ ទាំងប្រពន្ធ ទាំងកូន ទាំងបង ទាំងប្អូន ។

ចារី: នៅពេលដែលចាប់អី អីធ្លាប់ជាបំរើការងារបដិវត្តដ៏ស្មោះ អីថា អីជាមនុស្សស្មោះត្រង់មែនទេ
អី?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារ៉ា: ហ៊ីអីធ្លាប់បំរើបដិវត្តដ៏ស្មោះត្រង់អញ្ចឹង នៅពេលដែលគេចាប់អ៊ីអញ្ចឹង អ៊ីមានអារម្មណ៍ យ៉ាងម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: មានអារម្មណ៍ខ្លះដែរ! អារម្មណ៍ខ្លាចគេសម្លាប់ណឹងហើយណា ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹកនាថាខ្ញុំគ្មានកំហុសអីទេ ទោះបីគេសម្លាប់ក៏សំលាប់ទៅ ។

ចារ៉ា: អ៊ីតិអញ្ចឹង?

សារ៉ាត: បាទ បើនិយាយមិនហ៊ាន គ្មានសិទ្ធិនិយាយស្អីតវ៉ាអញ្ចឹងទេ ទ្រេចតែគេ បើគេអាណិតអាសូរក៏រស់ បើគេគ្មានធម៌គ្នាទេ ក៏ធ្វើម៉េចទេ តិចតែប៉ុណ្ណឹង?

ចារ៉ា: តើអ៊ីមានស្គាល់ ដាន ឈាន ទេ?

សារ៉ាត: បាទ ស្គាល់ៗ ។

ចារ៉ា: ប៉ុន្តែទំនាក់ទំនង ដាន ឈាន ជាមួយថ្នាក់លើអ៊ីមានស្គាល់ទេ? មានដឹង ដាន ឈាន ទាក់ទងជាមួយអ្នកណាខ្លះទេ?

សារ៉ាត: ដាន ឈាន ហ្នឹងក៏ពេលណារៀនសូត្រណឹង ក៏ប្រជុំរៀនសូត្រអីជាមួយគ្នាដែរ នៅក្នុងអីសាលាតំបន់ណឹងណា ។

ចារ៉ា: តំបន់ប៉ុន្មាន?

សារ៉ាត: តំបន់ ១០៥ មណ្ឌលភីយ៉េនណឹង រៀនសូត្រប្រជុំជាមួយគ្នាណឹងទៅ ប៉ុន្តែគាត់ណឹងទទួលខាងពាណិជ្ជកម្មៗ ។

ចារ៉ា: ហើយអ៊ីថា ដាន ឈាន ហ្នឹងមានទំនាក់ទំនងជាមួយ ប៉ុល ពត?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារ៉ា: ជិតស្និតទេ?

សារ៉ាត: អាណឹង ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏មិនបានទៅរួមដំណើរជាមួយដែរ ប៉ុន្តែតាមដំណឹងគេនិយាយណឹងណា ហ៊ីក៏ខ្លួនគាត់ណឹងហើយទៅ មានតែគាត់ណឹងទៅដល់តា ប៉ុល ពត ។

ចារ៉ា: នៅជិតស្និតជាមួយប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

សារ៉ាត: តាំងពី៧២, ៧៣មិនដឹង !

ចារ៉ា: រហូតដល់ឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: រហូតដល់ឆ្នាំ៧៧មិនដឹង ៧៦, ៧៧ណឹង ក៏គេចាប់ៗ៧៧ដែរ ចាប់ពួកខ្ញុំមុន បានចាប់កាត់ ក្រោយ ខុសត្រូវគ្នាមិនដល់១០ថ្ងៃដង ។

ហារ៉ា: ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគេចាប់បាន ដាន ឈាន ចម្លើយសារភាព ដូចអត់មាននិយាយថា កាត់ ធ្លាប់ស្គាល់ ជិតស្និតអីជាមួយ ប៉ុល ពត សោះ អ៊ីយល់យ៉ាងម៉េចដែរ?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរហ្នឹង ។

ហារ៉ា: ប៉ុន្តែអ្វីបានព្រឹក្សាមកថា ដាន ឈាន ណឹងជិតស្និតជាមួយ ប៉ុល ពត?

សារ៉ាត: បាទ

ហារ៉ា: មានអីផ្សេងទៀតទេ?

សារ៉ាត: អត់មាន ។

ហារ៉ា: ចុះត្រឡប់មករឿង ឆ្នួន ជា វិញដែលអ៊ីចាធ្លាប់ឃើញណឹងហា ធ្លាប់ជួនណឹង អ៊ីមានដឹងថា ឆ្នួន ជា កាលអ៊ីជួនណឹងនៅឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ឆ្នាំ ៦៧ ។

ហារ៉ា: ៦៧ ?

សារ៉ាត: បាទ

ហារ៉ា: កាលណឹង ឆ្នួន ជា មានភ្នំនាទីអីដែរ?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរភ្នំនាទីកាត់ទេ អត់ដឹងទេ ។

ហារ៉ា: ប៉ុន្តែអ្វីធ្លាប់បាននិយាយថា ធ្លាប់បានសែន ទីវ៉ា អុល តោះយ៉ាងម៉េចដែរអី និយាយរឿងណឹង ភិចមើល?

សារ៉ាត: កាលណឹងបានសែនកាត់មក ពេលនេះខ្ញុំអត់ឃើញដែរណា ប៉ុន្តែកាត់ធ្វើដំណើរមកខាងខេត្ត រតនគិរី អូ! មណ្ឌលគិរី ធ្វើដំណើរមកខាងមណ្ឌលគិរី ខ្ញុំទៅទទួលត្រឹមនេះទេ ត្រឹមជុនអូជីមៀត នេះហើយអូជីមៀតត្រឹមណឹង កាលទទួលទីវ៉ា អុល នេះមួយហើយនឹងកា យ៉ែមមួយ ពីរនាក់ ហើយ ៣នឹងស្រីម្នាក់ ។

ហារ៉ា: ស្រីណឹងអ្នកណាគេអី?

សារ៉ាត: ស្រីអត់ដឹងស្គាល់ អត់បានស្គាល់គេទេ អាណឹងឆ្នាំវាជិតចុង៦៨ទៅហើយ វាចូល៦៩ទៅហើយ មិនដឹងកាលទទួលម្នាក់ កា យ៉ែម ណឹង ក៏ឈឺដែរត្រូវខ្លាំងមែនទែន ទីវ៉ា អុល មិនទាន់ឈឺទេមិន ត្រូវទេ ខ្ញុំក៏ដងទឹកមកដាំទឹកក្តៅមុជព្រកាត់ ហើយម្ហូបអាហារបាយទឹកមក ថ្នាំសង្កូវគេព្យាបាល បន្តិចទៅ កាត់ក៏ដាទៅ កា យ៉ែមណឹង ។ កាលណឹងធ្វើដំណើរដុតពីភ្នំ ចូលមកជើងភ្នំមកហើយ ។

ចារ៉ា: ជើងភ្នំអីតើអី?

សារ៉ាត: ជើងភ្នំខេត្តម៉ាក ។

ចារ៉ា: ខេត្តម៉ាក ?

សារ៉ាត: បាទ ជើងភ្នំខេត្តម៉ាកមក បន្ទាប់មកដេកយប់ណឹង គាត់ទៅជិះដំរីបាន ស្រាប់ក្រោកពីណឹងព្រឹក មក ម្តងណឹងជិះដំរីអត់បាន ជិះតែបានតិច បានឆ្ងាយប្រហែល ១គីឡូ, ២ ម្តងនេះជិះដំរីមិន បានៗ ហើយក៏ដាក់នាំគ្នាដាក់ធ្វើគ្រែអោយគាត់ដេកៗ ហើយក៏ដាំបាយដាំទឹក មិនថាគាត់មិនថា ពួកខ្ញុំទេ ហូបទាំងអស់គ្នាណឹងណា មានថ្នាំពេទ្យ ថ្នាំអីព្យាបាលអោយគាត់ ហើយក៏អោយខ្ញុំ ២ នាក់ណឹងជូន តាវ៉ៃម ណឹងមកដល់ទន្លេ ដល់កោះកាឡេមណឹង បានជូនមក ដល់ណឹងហើយ ក៏មានគេនៅប្រចាំនៅទន្លេណឹង ទៅយកពេទ្យមកមិនដឹងយកមកពីណាទេ យកមកពីឯណោះមក ណា ។

ចារ៉ា: មកពីខាងណា?

សារ៉ាត: មកពីខាងនោះមក មកពីខាងជើងនោះមក ឈ្មោះពេទ្យនោះ ឈ្មោះ ដំរី មកៗជិះដំរីជាមួយ ពួកខ្ញុំ ជិះមករហូតដល់កន្លែង ទីវ៉ា អុល ឈឺ នៅជុំវិញអូស៊ូល ។

ចារ៉ា: អូស៊ូល?

សារ៉ាត: បាទ! មកជួប ទីវ៉ា អុល នៅចុងអូស៊ូលណឹង មកហើយមកជិះដំរីមិនបានម្តងនេះនាំគ្នាសែនទៀត សែនទាំងអស់គ្នា ហើយទាំងពេទ្យទាំងពួកខ្ញុំសែនៗ រហូតដល់ទន្លេណឹងហើយដល់កោះម្វើលហើយ ព្រឹកមកឆ្លងទន្លេទៅក្រើយម្យ៉ាង បានជួប ភាយ៉ា ណឹងឆ្លងក្រើយម្យ៉ាងផុតហើយលែងខ្លាចអីហើយ ម្តងនេះ ព្រោះខាងណឹងវាគ្មានទាហានគ្មានអីទេ ភាយ៉ា គេមានពេទ្យ ភាដំរី ណឹងចាក់ថ្នាំចាក់អី ព្យាបាល សំរាកណឹងប្រហែល ២, ៣យប់ បានគេនាំ ទីវ៉ា អុល ទៅមុខទៀត ។

ចារ៉ា: អញ្ជើញអីមានដឹងអាក្ខន្តាទី ទីវ៉ា អុល គួនាទី ភាយ៉ា ណឹង គាត់ធ្វើអីនៅពេលនោះ?

សារ៉ាត: កាលនោះ អត់ដឹងទេ ប៉ុន្តែក្រោយនេះដឹងពួកហ្នឹង ។

ចារ៉ា: ហើយអញ្ជើញអ្នកណាដែលបញ្ជាអោយអី ជូនពីភ្នំមករហូតដល់កន្លែងដែលអីនិយាយអម្បាញ់ មិញ អ្នកណាដែលបញ្ជាពីលើអី?

សារ៉ាត: អ្នកចាត់ចែងណឹង ឡាន ។

ចារ៉ា: ឡាន?

សារ៉ាត: បាទ

បារ៉ា: អីអាចរៀបរាប់បានទេ ថាតើតំណក់ត្រឹមណាអ្នកណាអ្នកនាំ ពេលដើរទៅណាមកណា អ្នកណា អ្នកនាំអី? ខ្ញុំហរណ៍ដូច ឈឺម អីចឹងទៅ ?

សារ៉ាត: នាំទៅ ទ្រូន ជា នេះទៅមាន ភាគច្រើន នេះឯង ។

បារ៉ា: ហៈនៈប៊ុន ទ្រូន ជា ទាល់តែ ភាគច្រើន បានដូចបាន?

សារ៉ាត: បាទ ប៊ុនទទួលខុសត្រូវអមដំណើរណឹង ភាគច្រើន ផ្ទាល់តែម្តង ទទួលខុសត្រូវអមដំណើរ អង្គការ ទ្រូន ជា មកជាមួយ (ប្រពន្ធប៉ូល ពត) ។

បារ៉ា: មក... ហ៊ីឆ្លងកាត់ទន្លេណឹង?

សារ៉ាត: បាទ បើ...

បារ៉ា: ហើយចុះដូច ប៉ូល ពត?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរអាណឹង អូ! ប៉ូល ពត គេមានតែថា យ៉ា ថា ចុច ណឹងហើយបាទអាណឹង ត្រឡប់ទៅវិញ ដើរតាមឆ្នងទន្លេទៅវិញទៅក្រោមទៅខេត្តកំពង់ធំ ។

បារ៉ា: ឆ្នងទន្លេអីទៅអី?

សារ៉ាត: ឆ្នងទន្លេស្រែពក ។

បារ៉ា: ត្រង់ម៉ូណា?

សារ៉ាត: នេះៗ ម៉ូជួរតូច ។

បារ៉ា: ជួរតូច?

សារ៉ាត: បាទ ជួរតូច ។

បារ៉ា: គេហៅជួរទូចអញ្ចឹងអីហៅ?

សារ៉ាត: បាទ ជួរតូច ។

បារ៉ា: ឆ្នងទៅណា?

សារ៉ាត: ឆ្នងជួរតូច ឆ្នងទន្លេ ហើយក៏ឆ្នងដុតហើយ ក៏ដើរតាមផ្លូវយ៉ាប៊ីក ដែលតាមស្រែខ្ញុំទៅ ឆ្នងកាត់ ណឹងទៅ ចាក់ទៅល្បឿក ។

បារ៉ា: ចាក់ទៅណឹងធ្វើអីអី?

សារ៉ាត: ចាក់ទៅល្បឿកទៅរហូត ទៅដល់ក្រចេះណឹង

បារ៉ា: ល្បឿក?

សារ៉ាត: ភូមិល្បឿក ។

ចារី: ភូមិល្បែក រហូតទៅដល់ក្រចេះ ?

សារី: ដល់ក្រចេះ ។

ចារី: ហើយដល់ណាទៀតអី?

សារី: ក្បែរជួរ អាគ្នេយ៍មេគង្គ តាំងពីឆ្នាំ៧១ ។

ចារី: គេដើរ ប៉ុល ពត ធ្វើដំណើរតាមណឹងធ្វើអី? មានបំណងអីដែរអី?

សារី: មិនដឹងដែរ ។

ចារី: គ្រាន់អីឃើញអញ្ចឹងហ្នឹង?

សារី: គ្រាន់តែ... អត់ឃើញដែរ គេដឹងថាដំណើរគេទៅណឹងណា ។

ចារី: ដឹងពីដំណើរ?

សារី: បាទ

ចារី: តែអីអត់បានឃើញផ្ទាល់ទេ?

សារី: អត់ឃើញផ្ទាល់ទេ ។

ចារី: ចុះអីមានដឹងថា រួមដំណើរណឹងមួយអ្នកណាខ្លះ?

សារី: ប៉ុន្តែដឹងថា ដឹងៗ តាមពុទ្ធ នឹងហើយ តាយ៉ា ។

ចារី: ពុទ្ធ ណឹងមនុស្សម៉េចដែរ ពុទ្ធ ណឹង?

សារី: ពុទ្ធ ណឹងមនុស្សក៏ដដែរ ធាត់ល្មម, មិនសូវសប្បុរសទេ ខ្មៅក៏មិនជាខ្មៅប៉ុន្មានដែរ តាយ៉ា ណឹងទេស ធាត់ៗជាន់ ពុទ្ធ ទៀត ។

ចារី: គេ ខាងអីធ្លាប់ទទួល យួន យ៉ាត ដែរណាអីៗ ធ្លាប់និយាយ?

សារី: អូ! យួន យ៉ាត ។

ចារី: បាទ!

សារី: យួន យ៉ាត នេះឃើញជួបទៅនៅកាឡេម ។

ចារី: នៅកាឡេម?

សារី: បាទ ចាល់តែ សេងមកណឹង ដល់នេះ(សើច) គេឆ្លងទូកទៅកន្លែងណឹង ជាកន្លែងតំណក់ ។

ចារី: កន្លែងតំណក់?

សារី: បាទ កន្លែងកោះកាឡេមណឹងតំណក់, សំរាកឃើញ យួន យ៉ាត ។

ចារី: ហើយអញ្ចឹងអីមានដឹងថា យួន យ៉ាត ណឹងមានតួនាទីអី?

សារ៉ាត: អត់ដឹងដែរ ។

ឆាត: អត់ដឹង?

សារ៉ាត: បាទ ដឹងថាភ្ញៀវៗណាស់ ខ្ញុំមិនដឹងតួនាទីគេអីទេ

ឆាត: អ្វីដឹងពីរចនាសម្ព័ន្ធយោធា រដ្ឋបាលអីរបស់ ប៉ូល ពត ទេអី?

សារ៉ាត: អត់ដឹង ការងារនេះមិនដឹងទេ ។

ឆាត: តែអ្វីធ្លាប់និយាយនៅមាត់ទន្លេនោះអីៗនិយាយរឿងអីៗ សារុន នោះអី? ឈ្មោះ សារុន នោះ?

សារ៉ាត: បាទ

ឆាត: ថាចេញបញ្ជាចេញអីនោះម៉េចដែរ?

សារ៉ាត: អូអា នេះ គឺថា សារុន ណាស់គឺថារបស់ពួក ឡាន ពួក ខាំកូន នោះដែរណាស់ គឺមានតែគាត់ណាស់ ហើយទទួលប្រធានតំបន់ ។

ឆាត: តំបន់?

សារ៉ាត: ១០៥ មណ្ឌលភិរិ ។

ឆាត: អញ្ជឹងគាត់ឈ្មោះ សារុន ណាស់ហ្ន៎ ជាអ្នក អ៊ីទទួលកិច្ចការផ្ទាល់ពី ប៉ូល ពត អីយ៉ាង ម៉េចបើ តាមអ្វីដឹងណា?

សារ៉ាត: បញ្ហានេះ ក៏កាលនោះក៏ឃើញតែគេរកចាប់មនុស្សភិតភ័យនោះឯង ។

ឆាត: នរណារកចាប់អី ?

សារ៉ាត: ពួកកងពលសហការគ្នាជាមួយពួកតំបន់ណាស់ ដើរលើកដៃនៃការអ្នកណាត្រូវលេខណាស់វាទៅចាប់ ណាស់ហើយៗ យកឡានទៅ ចាប់ដាក់ឡានដឹកមកៗ ចូលគុក ។

ឆាត: ចូលគុកនៅណាអី?

សារ៉ាត: គុកនៅភ្នំក្រោល ។

ឆាត: អញ្ជឹងអាក្រែងភ្នំក្រោលជាគុកសំរាប់យ៉ាងម៉េចអី? ជាគុកសំរាប់តំបន់នៅ..... ?

សារ៉ាត: សំរាប់តំបន់ ។

ឆាត: តំបន់ទាំងមូលហ្ន៎?

សារ៉ាត: បាទ ដំបូងសាលាបង្រៀនទេៗ របស់តំបន់ ដល់ក្រោយមានសភាពការណ៍អញ្ជឹង ចាប់មនុស្ស មកឃុំយ៉ាងវិញ ។

បារ៉ា: មានការសម្លាប់អីនៅណឹងទេអី? បើតាមអីដឹង?

សារ៉ាត: ប៉ុន្តែភ្នែកមិនឃើញណា បើតាមលេខរៀងគឺថា មានខ្លះដែរណា មិនសម្លាប់ណឹងទេសម្លាប់តាម ដូរទៅក្រចេះ ។

បារ៉ា: សម្លាប់តាមដូរទៅក្រចេះ? ចុះនៅភ្នំក្រាលណឹងអីមានទេ?

សារ៉ាត: នៅភ្នំក្រាលវាអាចមានខ្លះដែរណា ។

បារ៉ា: តាមការដឹងអីហៅ?

សារ៉ាត: បាទ តាមការវិភាគ តាមល្បែងគេនិយាយណឹងណា ពុំមានអ្នកនៅចំភ្នំក្រាលទេ វានៅ វា កៀនកោះទៅអញ្ជឹងណា ។

ឆាត: អញ្ជឹងភ្នំក្រាលនៅខាងណាកោះញែក?

សារ៉ាត: វាគិតទៅមុំរង្វង់កោះញែក ។

ឆាត: នៅរង្វង់កោះញែកណឹងហ្នឹង?

សារ៉ាត: បាទ!

ឆាត: ហើយគេចាប់ផ្តើមចាប់មនុស្សដាក់ពីឆ្នាំណា?

សារ៉ាត: ឆ្នាំ៧៧ ។

ឆាត: ៧៧ បានចាប់មនុស្សយកទៅដាក់នៅកន្លែងណឹង?

សារ៉ាត: ហ្នឹងហើយ ពីមុនចុង៧៦ ដើម៧៧ ខ្លះចន្លោះនឹងហើយ ។

បារ៉ា: តែអ៊ី ឈ្មោះ សារុន ណឹងពេលឡើងជំនួស ឡាន ជំនួស ខាំ ភូន អីណឹង អ្នកណាជាអ្នក តែងតាំងអីដឹងទេ?

សារ៉ាត: អត់ដឹងដែរ ។

បារ៉ា: តែ...

សារ៉ាត: អាណឹងគេតែងតាំងយ៉ាងម៉េច បើខ្ញុំក៏អត់ដឹងដែរ ។

បារ៉ា: គេថា សារុនៗ ហើយយើង ប៉ុល ពត អីមានទំនាក់ទំនងគ្នាអីដែរ?

សារ៉ាត: មានហើយ មិនមែនកាត់ទេ ។

បារ៉ា: មានយ៉ាងម៉េចទៅអី?

សារ៉ាត: ទំនាក់ទំនងការងារ ស្ទើរទាំងអស់ណឹងណាមិនមែនម៉េច មិនមែនកាត់ទេ គេធំប៉ុណ្ណឹង ។

បារ៉ា: សារុន ណឹងមានឈ្មោះក្រៅទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេក្រៅពីនឹង ប៉ុន្តែឈ្មោះកំណើតមាន ។

ចារ៉ា: ឈ្មោះម៉េចទៅ?

សារ៉ាត: ឈ្មោះកំណើតពីនឹង បែ ។

ចារ៉ា: បែ?

សារ៉ាត: នូ បែ ។

ចារ៉ា: នូ បែ?

សារ៉ាត: គឺឈ្មោះគេធ្វើបដិវត្តពីនឹង គេថា សារុន ។

ចារ៉ា: សារុន?

សារ៉ាត: បាទ សារុន ។

ចារ៉ា: តែឥឡូវនៅរស់ទេ មើលទៅ?

សារ៉ាត: បើតាមដំណឹង គេនិយាយថានៅរស់ ។

ចារ៉ា: នៅណាអី?

សារ៉ាត: នៅអន្លង់វែង ។

ចារ៉ា: អន្លង់វែង?

សារ៉ាត: ប៉ុន្តែក៏គេអត់ឃើញមក ។

ចារ៉ា: បើតាមអ្វីមានអាចជឿបានទេដំណឹងនេះ? ដែលថានៅរស់ណា?

សារ៉ាត: តាមគេនិយាយនោះក៏គួរជឿដែរណា ។

ចារ៉ា: អញ្ចឹង អ្នកណាអ្នកនិយាយអី?

សារ៉ាត: មានបងប្អូនគេផ្តាច់ខ្លួនចូលមក ។

ចារ៉ា: អញ្ចឹង តើអ្វីមានស្តាប់ឈ្មោះអ្នកណាមួយអោយបានច្បាស់ទេ?

សារ៉ាត: ប្អូនថ្មីខ្ញុំណឹង គាត់មកវិញ ។

ចារ៉ា: ប្អូនថ្មី?

សារ៉ាត: បាទ

ចារ៉ា: ឈ្មោះអី ប្អូនថ្មីណឹង?

សារ៉ាត: ដែង

ចារ៉ា: ឈ្មោះ ដែង?

សារ៉ាត:

បាទ

ចារី:

ប្អូនថ្ងៃនៅឯណាភាល់ថ្ងៃ?

សារ៉ាត:

អង្គាល់ណឹងគាត់ទៅ ស្រែខ្ញុំ ។

ចារី:

នៅស្រែ មួយណាប្អូនថ្ងៃណឹង?

សារ៉ាត:

ហ្គេស

ចារី:

អូ!

សារ៉ាត:

អាទេះៗ ទើបដល់ណឹង ។

ចារី:

អាទេះទើបដល់?

សារ៉ាត:

ពួកក្នុងចេញមកណឹង អាទេះដល់ហើយបានចេញមកបណ្តោយ គាត់ចូលស្តម ។

ចារី:

ប្អូនថ្ងៃណឹង?

សារ៉ាត:

បាទ

ចារី:

ឈ្មោះអីៗឈ្មោះពេញ ?

សារ៉ាត:

ដែន ។

ចារី:

ឈ្មោះ ដែន អី ដែន?

សារ៉ាត:

ឆ្មុយ ដែន ។

ចារី:

ឆ្មុយ ដែន?

សារ៉ាត:

បាទ

ចារី:

ហើយនៅឯណាភាល់ថ្ងៃ?

សារ៉ាត:

នេះផ្ទះ នៅហ្នឹងដែរ នៅផ្ទះធំ ។

ចារី:

គាត់ណឹងអ្នកនិយាយថា សារុន ហៅ នូ អីមិញ?

សារ៉ាត:

នូ សារុន ។

ចារី:

នូ បែ?

សារ៉ាត:

អូ នូ បែ ។

ចារី:

នូ បែ នៅអន្លង់វែង អីមាននឹកឃើញរឿងអីផ្សេងទៀតទេអី អីចង់និយាយ ដូចនិយាយគ្នា លេងអញ្ចឹងទៅណា?

សារ៉ាត:

បាទ!

បារី: ពីប្រវត្តិអ្នកណាមួយ ដូច ប៉ុល ពត ឬក៏ ឆុន ជា ឬ ខៀវ សំផន អី? តាមអំប្រាប់ខ្ញុំ អ៊ីចាស់ទុំជាន់គេដែលរស់នៅក្នុងកៀកផ្ទាល់ណឹងកិច្ចការបដិវត្តណឹងណា អីមានរឿង អីខ្លះ?

សារ៉ាត: វាអស់ប៉ុណ្ណឹងដែរ (សើច) មិនដឹងស្អីទេ ។

បារី: ដូចជារឿងអីធ្លាប់ជួបអ្នកណាៗមួយ នៅណាអីចឹងអី?

សារ៉ាត: បាទ អាណឹងខ្ញុំនិយាយអស់ហើយ និយាយតែខ្មែរយើងណឹងៗ

តាត: អស់ត្រឹមណឹងហ្នឹង?

សារ៉ាត: បាទ

បារី: មាននឹក...?

សារ៉ាត: ថារឿងណាមមិញ ខ្ញុំនិយាយមិញណឹងណា ខ្ញុំជួបអតីតតា គង់ តាអីទៅណា ។

បារី: កាលណឹងជួបពីជំនាន់ណាអី?

សារ៉ាត: ៧០ ។

បារី: ឆ្នាំ៧០?

សារ៉ាត: បាទ!

បារី: មានរឿងអីបានត្រូវជួបគ្នាជាមួយរឿងណាម?

សារ៉ាត: រឿងអីរឿងណាម និងខ្មែរថា ធ្វើបដិវត្តជាមួយគ្នាអញ្ជឹងណាវីអាមេរិក ហើយស្តេចធ្វើប្រធានរណសិរ្សរួមជាតិកម្ពុជា ។

បារី: ហើយអីថា ឆ្នាំណាដែលស្តេចធ្លាប់មកស្ទឹងត្រែងណឹងណា?

សារ៉ាត: អាណឹងខ្ញុំពួកគេនិយាយទេ ឆ្នាំ៧៣ ។

បារី: ទៅតាមណាអី?

សារ៉ាត: កាលណឹងនិយាយថា ចេញមកពីរឿងណាមក មកឆ្លងនៅស្ទឹងត្រែង ឆ្លងមេគង្គយើងណឹងណា ឆ្លងកាត់ភ្នំអីណឹង ពួកគេនិយាយទេណា ប៉ុន្តែភ្នែកអត់ឃើញទេ ។

បារី: ចុះអីមានបុរសដឹងពីការបះបោរៗ ប្រឆាំងជាមួយពួកខ្មែរក្រហមវិញរបស់បងប្អូនជនជាតិទេអី?

សារ៉ាត: បងប្អូនជនជាតិប្រឆាំងជាមួយខ្មែរក្រហម ?

បារី: ចុះ ប៉ុល ពត ផ្ទាល់ដែលរើសមនុស្សនៅកៀកខ្លួន រើសមនុស្សយ៉ាងម៉េចអី?

សារ៉ាត: អាណឹងច្រើនតែរើសជនជាតិ ។

បារី: ហេតុអីបានគេរើសជនជាតិ?

សារ៉ាត: អត់ដឹងទេ គេថាគេទុកចិត្តជនជាតិ ។

ហារ៉ា: ច្រើនជនជាតិអីទៅ?

សារ៉ាត: ជនជាតិបារាំង ជនជាតិទំពួនអីទៅ ជនជាតិខាងខេត្តរតនគិរី កាលណឹង ។

ហារ៉ា: មណ្ឌលគិរីអត់សូវទេហ្ន៎?

សារ៉ាត: រតនគិរីច្រើន ។

ហារ៉ា: គេទុកចិត្តខាងជនជាតិនៅរតនគិរី ?

សារ៉ាត: បាទ!

តាត: ចុះអីមានដឹងថា អ្នកណាជាអ្នកនាំពួកជនជាតិបះបោរ ហើយរត់ចេញទៅរៀតណាមអីមានបាទ ដឹងទេ?

សារ៉ាត: អូ!

តាត: អ្នកណាជាអ្នកនាំរត់?

សារ៉ាត: អាណឹងខ្ញុំដឹងខ្លះដែរ ប៉ុន្តែតាមគេទេ ដូចដេកពេទ្យអំពេញ តាម តាយ៉ា ណឹងហើយតា ប៊ុនមីៗ នោះ កាលណឹងគាត់ធ្វើប្រធានកងសេនាធំ សម័យអាវែងវ៉ៃចលនាទី២ កំពង់ធំ តាំងក្រសាំង តាំងគោក កាលណឹងតា ប៊ុនមី ណឹងទទួលប្រធានកងសេនាធំ ហើយដល់ក្រោយ មកក៏ដកតា ប៊ុនមី ទៅធ្វើប្រធានស្រុកវើនសៃ តា យ៉ា គាត់និយាយ ហើយគាត់ធ្វើៗវើនសៃមក ដល់នេះ គាត់នាំប្រជាជនរត់ចូលរៀតណាម (សើច) មានតា យ៉ា ។

តាត: នាំអានទៅច្រើនបន្តិចហេតី?

សារ៉ាត: អេតា ឡូវ ក៏ប្រធានតំបន់ដែរ រតនគិរី ដាំច្រើនដាំតិចរបស់គេ វាអត់ឃើញ ។

ហារ៉ា: យ៉ា ណឹងត្រូវម៉េចមួយអី?

សារ៉ាត: បើនិយាយទៅ វាបួនថ្ងៃដែរ វាចាស់ដែរណា គាត់យកបួនខ្ញុំ ។

ហារ៉ា: បួនអីឈ្មោះអីទៅ?

សារ៉ាត: បួនខ្ញុំកំណើតណឹងឈ្មោះ ធូ ម៉ា ។

ហារ៉ា: ធូ ម៉ា?

សារ៉ាត: បាទ ហើយឈ្មោះថ្មីកេណឹង គេដាក់ រឿន ។

ហារ៉ា: រឿន?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារី: អត់មានគ្រូកូលទេ រឿន មួយម៉ត់អញ្ជឹងហេ?

សារី: គេដាក់ ៃន ជូ ម៉ា ទេត រឿន ដដែលណឹងហើយ ។

ចារី: អញ្ជឹងហេ?

សារី: បាទ

ចារី: អ៊ីមានធ្លាប់បាន នៅក្នុងសម័យបដិវត្តអ៊ីមានធ្លាប់ជួបគ្នាទេ?

សារី: ជួបដែរ ។

ចារី: ជួបញឹកញាប់ហេ?

សារី: អត់ទេជួបនៅអំពេញម្តង គាត់នៅទួលគោក ។

ចារី: នៅទួលគោក?

សារី: ហើយបកមក ខ្ញុំបកមកពីអំពេញមកជួបនៅក្រចេះ គាត់នៅផ្ទះ ។

ចារី: កាលណឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាទៅជួបខ្ញុំ?

សារី: អ៊ី ដើម៧៦ ខែ១ ។

ចារី: បាទ ពេលជួបគ្នាមានជួបនឹង យ៉ាទេ?

សារី: បាទ ជួប ទាំងប្តី ទាំងប្រពន្ធទាំងអស់ ទាំងកូនគាត់ទាំងអស់ ។

ចារី: កូនប៉ុន្មាននាក់?

សារី: កូន២នាក់ ប្រុសទាំងពីរ អ៊ីមានស្គាល់ឈ្មោះដែរ?

ចារី: កូនណា?

សារី: កូនយ៉ា ណឹងណា? អាណឹងឈ្មោះវ៉ា រ៉ូ ស្រី ប៉ុន្តែបុរសបន្តិច ប៉ុន្តែអាប្រុស ខ្ញុំអត់ស្គាល់ដែរ ។

ចារី: អញ្ជឹងមានន័យថា យ៉ា ណឹងមានប្រពន្ធម្តងហើយ? ប្រពន្ធមុនឈ្មោះអីទៅ?

សារី: មិនដឹងដែរណា មិនដឹងដែរណា ស្លាប់មិនដឹង អីមិនដឹង ។

ចារី: ចុះមិនដឹងថាកូនប្រពន្ធ មុនឈ្មោះ រ៉ូ?

សារី: ក៏ខ្ញុំទៅដេកពេទ្យភ្នំពេញណឹង ហើយប្អូនខ្ញុំក៏វាប្រាប់ដែរ ហើយវាមកជូនមានចំណុកចំណីដែលវា មកជូនខ្ញុំនៅមន្ទីរភ្នំពេញ ។

ចារី: មន្ទីរពេទ្យពេញនៅកន្លែងណាទៅអី?

សារី: មន្ទីរពេទ្យសុរិ ហើយអាកូនជាមួយប្អូនខ្ញុំនឹងវាបុរសទាំងពីរ តែពីរនាក់នោះទេ ។

ចារី: ពេលជួប យ៉ា ម្តងៗ យ៉ា ដែលមាននិយាយរឿងអីរឿងបដិវត្តប្រាប់អីទេ ?

សារ៉ាត: អត់ទេ គាត់អត់និយាយអីទៅ ក៏ខ្ញុំអត់បានយកមកកត់មុនផង លឺថា សំបុត្រស្នាមដែលធ្វើមក ដល់ក្នុងនេះ គាត់ជំរុញ បញ្ហាការងារ ទិតទំអនុវត្តន៍ពេលណាមានសំបុត្រ ស្នាមម្តងមករៀង មកសួរសុខទុក្ខ ដល់ពេលយើងទៅជួបអញ្ជឹងថាយើងវ៉ាងទៅលេង ទៅធម្មតា គ្មានការនិយាយ អីដែរ ។ ខ្ញុំក៏នៅកន្លែងផ្សេងដែរណាទៅក្នុងតំបន់ ក្នុងភូមិភាគ ណើនណា ។

ហារ៉ា: ប៉ុន្តែ យ៉ា ហ្នឹងមានចម្លើយសារភាពនៅទូលស្មែន អញ្ជឹងបានន័យថាពួកខ្មែរក្រហមបានចាប់ ប៉ុន្តែហេតុអីបានជំនាន់ណើនអត់មានបានចាប់អីអញ្ជឹង?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរ ខ្ញុំនៅ ខ្ញុំមិនមែននៅជាប់គ្នា អ្នកមិនមែននៅជាមួយគ្នា នៅដោយឡែកគ្នា គាត់ក៏នៅ ក្រចេះ នៅភ្នំពេញ ខ្ញុំនៅរតនគិរីយើង ការងារពុំដែលទៅរួមគ្នាទេ ។

ឆាន: អញ្ជឹងអីមានអីទៀតទៀតហ្នឹង ប្រពន្ធ យ៉ា?

សារ៉ាត: អត់មានធ្វើអីទៀតទេ ។

ឆាន: ចប់ត្រឹមណើន?

សារ៉ាត: បាទ

ហារ៉ា: ចុះកាល...

សារ៉ាត: សុទ្ធតែកូនចៅរបស់គាត់នៅ ប៉ុនកាលចាប់គាត់ណើន ប្រពន្ធនៅទេវាធ្វើសំបុត្រធ្វើមកខ្ញុំដែរ ។

ហារ៉ា: ប្រពន្ធ យ៉ា ណើនហ្នឹង?

សារ៉ាត: បាទ ថាខ្ញុំចង់ទៅរតន មណ្ឌលគិរីអញ្ជឹងណា ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏មិនហ៊ាននិយាយដែរ ខ្លាចគេដែរ ដឹងស្រាប់ ហើយសម័យនោះ ទោះបីបងប្អូនក៏ដោយ ។ យើងមិនហ៊ាននិយាយអោយ ប៉ះពាល់ បានទេ ប៉ះអ្នកណាការក្លែងអ្នកនោះទៅ ។ ដល់ក្រោយមកនេះ ឮថាគេចាប់គ្នាបណ្តើរ ហើយគេរំពៃចោល ទៅ ។

ហារ៉ា: ចាប់អ្នកណាគេអី?

សារ៉ាត: ចាប់ប្អូនខ្ញុំ ប្រពន្ធ យ៉ា ។

ហារ៉ា: អញ្ជឹង ចាប់នៅឯណា?

សារ៉ាត: មិនដឹងនៅកន្លែងណា ខ្ញុំអត់បានស្គាល់គេផងដែរ ។

ហារ៉ា: ចុះកូន?

សារ៉ាត: កូនក៏អត់ដឹងដែរ ។

ចារ៉ា: អញ្ជើងហេតុអីបានពួកប៉ូល ពត ជំនាន់ប៉ូល ពត មានការសម្លាប់មនុស្ស? បើតាមយោបល់ អ្វីផ្ទាល់?

សារ៉ាត: ខ្ញុំមិនដឹងដែរ សំខាន់គឺថា មានការចោទលើរឿង ណាមថាខ្សែរឿងណាម បញ្ហាណឹងហើយ ។

ចារ៉ា: ហេតុអីបានចោទថារឿងណាម មិនចោទថាខ្លះទៅ?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរ ថារឿងណាម កា.ហ្សូ.បេ ។

ចារ៉ា: តែការពិតអញ្ជើងដែរអត់?

សារ៉ាត: វា (សើច) ការពិតអញ្ជើងហើយ ប្រាប់ថាដៃជើងរឿងណាម ។

ចារ៉ា: ខ្ញុំចង់សួរថាការពិតដែលគេចោទថាដៃជើងរឿងណាម ជាកា.ហ្សូ.បេណឹង មនុស្សដែលគេ ចោទណឹងអញ្ជើងមែនហើ?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរ ខ្ញុំក៏មិនសូវដឹងដែរ គេពួសម្នាក់ៗណឹងណា ដូចជាខ្ញុំផ្ទាល់នេះអត់ទេ ប៉ុន្តែកាលមុនក៏ ខ្ញុំបានរៀបរាប់មកហើយណា បានសហការជាមួយរឿងណាមបង្កើត... ក្រោយមកក៏ដាច់ ក្រោយពេលដាច់ណឹងទេ អាដែនរំដោះទូទាំងប្រទេសបានហើយក៏ដាច់ បានថារឿងព្រំដែន កាលពីពេលនោះមកទេ អាណឹងបានគឺតែតែតែមែនទែន មានការចោទប្រកាន់ថា ដៃជើង រឿងណាម ... រឿងណាម ។

ចារ៉ា: តែចោទ អ្វី សមាជិករបស់ពួក ប៉ូល ពត ណឹងហើ ហ៊ីចោទប្រជាជនទូទៅដែរ?

សារ៉ាត: វាមានដែរ ក្នុងសមាជិកក៏មានដែរ អ្នកធ្វើការធុរណឹងណា វាត្រូវប្រជាជនក៏មានដែរ

ចារ៉ា: អ្វីអាចនិយាយទៀតបានទេ ទៅមុខទៀត?

សារ៉ាត: វាអស់ត្រឹមណឹងហើយ ។

ចារ៉ា: ក្រែងលអ៊ីនិកឃើញរឿងអីទៅអ្វីចង់និយាយទៀត?

សារ៉ាត: បើនិយាយទៅវាដដែលៗ (សើច) ។

ឆាត: តែបើអ្វីអាចរាប់រៀបរយពីរឿងទិដ្ឋភាពនៅក្នុងក្រោលបានទេ អាកន្លែងអាការមួយជាន់នោះខាងក្រោម គេធ្វើអី ខាងលើគេធ្វើអី?

សារ៉ាត: គេសង់អាការណឹងហេ ។

ឆាត: បាទ!

សារ៉ាត: ប្រឹកបង្កើត ។

ឆាត: ហើយគេសង់ពីឆ្នាំណាមក?

សារ៉ាត: សង់ មិនសូវចំណាំដែរ ប៉ុន្តែនិយាយស្ទាបៗ តើ វាខ្លាំង៧៥ណឹងឯង ។

ឆាត: តេសង់ដើម្បីធ្វើអីដែរ?

សារ៉ាត: តេសង់ ដំបូងណឹងសង់ប្រុងធ្វើសាលា សម្រាប់បង្រៀនកម្មាភិបាលណឹង ។

ឆាត: ហើយមានប៉ុន្មានបន្ទប់ដែរនៅអាគារណឹង?

សារ៉ាត: អាគារនៅលើណឹង ថ្នាក់លើណឹង ជាន់លើណឹង វា១០បន្ទប់ដែរ ។

ឆាត: ហើយជាន់ក្រោម?

សារ៉ាត: មួយចំហៀងខាង មួយចំហៀង ៥បន្ទប់ៗ គេទុកប្រឡោះកណ្តាលអញ្ចឹង ហើយខាងក្រោម ណឹងគេដាក់ អត់មានបន្ទប់ទេ សុទ្ធតែលាតទាំងអស់ បាំងជុំវិញទាំងអស់ ពេលណាមានការ រៀនសូត្រទៅ គេរៀនដាក់តុ រៀននៅក្រោម ពេលណាប្រជុំ អូពេលណាសំរាកពីលើ តាម បន្ទប់ៗ មួយបន្ទប់២គ្រែ ២នាក់ ម្នាក់១គ្រែៗ ក្នុងបន្ទប់ រួចមានរឹងដាជុំវិញ រឹងដាណឹងប្រ ហែលជាមួយម៉ែត្រប៉ុណ្ណឹង ប៉ុន្តែទើងវា ជុំវិញណា ដូច្នោះទៅមួយ ។

ឆាត: ហើយដល់ពេលណាបានជាគេចាប់អ្នកដែលមានកំហុសយកទៅដាក់លើកន្លែងនោះ?

សារ៉ាត: អ៊ី ៧៧ណឹងហើយ..... សម្រាកសាលាក្រៅពីណឹងក៏មានខ្លះដែរ កន្លែងខ្លះ កាលណឹង មិនរើសមុខទេ ចិនក៏ដោយ ស្លឹកដោយ ។

ឆាត: ហើយជាន់ខាងក្រោមសំរាប់ដាក់អ្នកទោសតាមរបៀបណា?

សារ៉ាត: ប្រភេទទី២ យកមកឃុំឃាំង ផ្តល់ហេតុផល ខាងលើទី១ ប្រភេទទី១ ។

ឆាត: ប្រភេទទី១ណឹង ប្រភេទកំទេចតែម្តង?

សារ៉ាត: ប្រភេទកំទេច កំទេចអស់ ។

ឆាត: គិតទៅការកំទេចណឹង តាមកំទេចគ្នាជាប់?

សារ៉ាត: អត់ទេ យកចូលពីណឹងមកដាក់ឡានរឹងទៅ ។

ឆាត: ហើយដល់ពេលក្រោមបញ្ជាក់ទេចអ្នកណាជាអ្នកបញ្ជាឲ្យអ្នកយកទៅកំទេច?

សារ៉ាត: ឈ្មោះ សារុនពីណាធំលើគាត់ ។

ឆាត: តែគាត់ សារុននឹងសំរេចអីស្រេចចិត្តយ៉ាងម៉េច?

សារ៉ាត: មិនដឹងដែរ ។

ឆាត: អាចមាន សារុន អីបញ្ជាពីលើកទៀត?

សារ៉ាត: អាចមានដែរ កាលណឹងកាលគាត់កាន់កងពលក៏ថា.....សាន ។

ចារី: ឥសាន?

សារីត: កងពលឥសាន

ចារី: កងពលលេខប៉ុន្មាន?

សារីត:

ឆាត: ដល់ពេលអ្នកទោសជាប់អាជាន់ខាងក្រោម និយាយពីរបបហូបចុក ការធ្វើការគេឲ្យធ្វើរបៀប យ៉ាងម៉េចដែរ?

សារីត: ការហូបចុកមានតែសម្លល្អៅ ហើយនៅក្នុងសម្លមានសាច់ ២ ៣ដុំ បើជាត្រីមានតែ២ ៣ដុំ តែ ប៉ុណ្ណឹងឯងក្នុងមួយថ្ងៃ ។

ឆាត: ហើយមានបាយមានបបរទេ?

សារីត: បាយ មានបាយ ។

ឆាត: របៀបរបបឲ្យអ្នកទោសធ្វើការ?

សារីត: ទៅជាប់នៅទីណឹងមួយខែ ។

ឆាត: អត់មានឲ្យធ្វើការអីទេ?

សារីត: អត់ទេ ប៉ុន្តែវាជាង ២០ ថ្ងៃហើយម្តងនេះ គេរំលែកជាពីរ មួយចំនួនគេដឹកទៅក្រោម មួយ ចំនួនគិចទៅក្រោម ។

ឆាត: នៅក្រោមចេញតាមទ្វារមុខ ឬទ្វារក្រោយ?

សារីត: យកចេញតាមទ្វារមុខ ។

ចារី: ទៅក្រោមណឹងទៅណាអី?

សារីត: ទៅក្រោមមិនដឹងទៅណាទេ កាលណឹងអាទារវ៉ានៅខាងកើតដល់បើកឡានទៅវ៉ានៅខាងលិចទៅ អញ្ចឹង ។

ចារី: បើតាមអីដឹងទៅខាងលិចណឹងទៅក្រចេះ?

សារីត: បាទ ព្រោះដូរណឹងចាក់ទៅក្រចេះ ។

ចារី: ចេញពីដូរភ្នំក្រាលណឹងអ្វីចាក់ទៅក្រចេះ?

សារីត: ភ្នំក្រាល ព្រោះថាបួនថ្ងៃខ្ញុំម្នាក់ដែរ ប៉ុន្តែសល់ដល់សព្វថ្ងៃនៅកំពង់ចាម ។

ចារី: បួនថ្ងៃអី?

សារីត: បាទ!

ចារឹក: ដឹកចេញទៅណា?

សារីត: ដឹកចេញទៅដែរ ។

ចារឹក: ហេតុអ្វីបានរួចខ្លួន?

សារីត: មិនដឹង វាមិនមែនកូនកំណើតរបស់ ខាំ កូន យកកូនមែទៅចិញ្ចឹមនៅជាមួយអញ្ចឹងណា ។

ឆាត: ឈ្មោះអីដែរ?

សារីត: ឈ្មោះ អនសា??? នៅកំពង់ចាមសព្វថ្ងៃ ។

ចារឹក: នៅក្នុងស្រុកអីក្នុងអីអី?

សារីត: មិនដឹងក្នុងអី មីនេះវាទៅម្តង កាលមុនវាធ្វើសំដែងខាងសិល្បៈខេត្តកំពង់ចាម កាលណាពេលវា មកអត់ដែលជួបមែទេ មកនៅស្ទឹងត្រែង ប៉ុន្តែខ្មែរត្រឡប់ទៅវិញ បឺបឺវាកាលបែត ប៉ុន្តែវា ទៅ វាម្តងកំពង់ចាម ។

ចារឹក: នៅខេត្តណាតែម្តង?

សារីត: ខេត្ត ធ្វើសិល្បៈខេត្តដំបូង ប៉ុន្តែឥឡូវចេញហើយ ។

ចារឹក: នៅក្នុងរដ្ឋណាកាលធ្វើសិល្បៈខេត្ត?

សារីត: ៨២-៨៣ ។

ចារឹក: ឈ្មោះ អនសារ អញ្ចឹងតែម្តង?

សារីត: ឈ្មោះ អនសារ ។

ចារឹក: អត់មានដូរឈ្មោះទេ?

សារីត: សុភាព ។

ចារឹក: ឈ្មោះ សុភាព ទៀត?

សារីត: បាទ ប្តីខ្មែរ ។

ឆាត: អញ្ចឹងអីនៅក្នុងកុកណាតែគេប្រើខ្មោះដែក ឬខ្មោះឈើ?

សារីត: ពួកជាន់ឈើខ្មោះឈើ ។

ឆាត: ហើយជាន់ក្រោម?

សារីត: អត់ទេ អាណិតវាចង់ជើង និងចង់ស្លាបសេក ។

ឆាត: ហើយខ្មោះឈើគេធ្វើរបៀបម៉េច?

សារ៉ាត: ឈើ ៥ ១ ៥ ណឹង គេយកមកអារលាក់បញ្ចូលជើងមនុស្ស គន្លាក់កជើងលាក់ៗៗ ហើយ ដាក់ប្រវិលទៅហើយដាក់អាមួយស្លឹកពីលើគេមានកន្លែងបោះស្មៅតែទៀត ។

ឆា: អ្វីបានឃើញដូច្នោះ?

សារ៉ាត: បាទ ឃើញដូច្នោះ ។

ឆា: ពេលដែលអ្វីជាប់នៅក្នុងកន្លែងហ្នឹង តើអ្វីមានដែលឃើញពួកវាយកអ្នកទោសទៅសួរចម្លើយទេ?

សារ៉ាត: សួរដែរ សួរទាំងអស់ ទាំងខ្ញុំអីណឹង គេយកទៅសួរ ។

ឆា: សួរអ្វី សួរតាមវិធីណាទៅ? វិធីសួរចម្លើយ?

សារ៉ាត: វាចង់ភ្លេចដែរ យូរហើយ ។

ឆា: មានវីដអីទេ?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់មានវីដទេ ។

ឆា: នៅជាន់ខាងលើពេលយកទៅសួរចម្លើយ?

សារ៉ាត: អាណឹងអត់ដឹងដែរ ព្រោះវាអត់ឃើញសូម្បីវាចុះចេញទៅក៏វាបិទទ្វារមិនអោយឃើញ បិទទ្វារ អស់ហើយ អត់អោយយើងឃើញទេ សូម្បីអ្នកដទៃយកទៅអត់ឃើញទេយកស្នីត្រាប់យកទៅ ដាក់នៅអា.....។

ឆា: អរគុណអ្វីច្រើន ពេលអ្វីដឹងរឿងអីទៀតចាំអីនិយាយទៀតណាអី?

នេត សាវ័ត អាណងកសារចំលើយសារភាព

របស់ ផាន ឈាន, ថ្ងៃទី ១៩-១២-៩៩

សំគាល់: សំដីក្នុងវង់ក្រចក គឺជាសំដីផ្ទាល់របស់ នេត សាវ័ត
ដែលមិនមែនជាសំដីក្នុងចំលើយសារភាពរបស់ ផាន ឈាន
(ភូច = បាន ភូច)

សារ័វ: រកស៊ីទាក់ដីវិញ្ញាណ ១៩៦៧ ខ្ញុំចូលបដិវត្តន៍ តាមរយៈបដិវត្តន៍ លេខាតំបន់១០៥ ឥសាន ។ មុន
ដំបូងខ្ញុំធ្វើជាវិនិសា ដឹកនាំស្បៀង របស់អង្គការ ។

ចារ័វ: ត្រូវ?

សារ័វ: បាទ ត្រូវទាំងអស់អត់មានកូតទេប្រចាំនៅភូមិភាគឥសានដល់ឆ្នាំ១៩៦៨ បដិវត្តន៍ ចាត់តាំងឲ្យ
ខ្ញុំធ្វើជាវិនិសាជូនបដិវត្តន៍កម្មាភិបាលវិញ តមកក្រោយ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ ឈ្មោះ គុយ ធុច
(អើត្រូវហើយ) ហៅធ្វើន ភាល ពេលនៅជាមួយ យួន បានពីថ្ងៃ យួន ចាប់អូសទាញខ្ញុំ
ផ្នែកសំភារៈ យួន បានឲ្យម្នាក់ស្បែកខ្មៅខ្ញុំមួយ(ត្រូវហើយមើលទៅ) ហើយកាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា មិត្ត
ពាក់មួកនឹងសមហើយ ព្រោះមិត្តធ្វើហ្នឹងដឹង(អត់ខុសទេ) ចាប់ពីនេះមកខ្ញុំស្រលាញ់កាត់ដោយ
យល់ថា បដិ យួន ចិត្តល្អនិងខ្ញុំ ចុង ១៩៦៨ ខ្ញុំនឹងល្បួង យួន មានការទុកចិត្តគ្នាខ្លាំង
ហើយ ។ ថ្ងៃមួយពេលខ្ញុំ កំពុងបដិវត្តន៍កាត់ ពីមណ្ឌលភិរិទ្ធ ក្រចេះ(ត្រូវហើយអត់ខុសទេ)
បដិ យួន ក៏បានប្រជុំពីបញ្ហាធ្វើបដិវត្តន៍បាក់ សុកស្មាញ មិនសប្បាយដោយគ្មានស្រីស្រា បើ
មិនធ្វើបដិវត្តន៍វិញ គឺវាសប្បាយតាំងពីស្រីស្រា ។ ដល់ឆ្នាំ ១៩៦៩ បដិ យួន បានអប់រំខ្ញុំ
ឈ្មោះ ធី ប្រធានមន្ទីរទទួលភ្ញៀវខ្ពស់របស់ យួន និងឈ្មោះ សែន ម្តងទៀតដោយ យួនលើក
ពីការលំបាកដដែលរួចកាត់ចាត់(ត្រូវ) តាំងឲ្យ ខ្ញុំធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងនឹង បដិវត្តន៍តែម្តង ។ បដិ
យួន លើកថាមិត្ត ជួន បដិវត្តន៍បំផ្លាញ សំភារៈតាមរបៀបបដិវត្តន៍ ។ ឯ មិត្តធី និងមិត្តសែន
ត្រូវបំផ្លាញសំភារៈរបស់អង្គការ តាមការជាក់ស្តែងដែលមិត្តអាចធ្វើបាន ។ ពេលចាត់តាំង
ហើយខ្ញុំនឹងមិត្ត ធី និងឈ្មោះ សែន បានយកក្រណាត់២ ក៏ ក្រវ៉ាត់ចោលក្នុងព្រៃអូរច្បារ ។

ចារ័វ: កន្លែងណាព្រៃទទួលបាន?

សារ័វ: ទទួលបាន ព្រៃលើស្រែខ្ញុំណឹង ប៉ុន្តែមិនដឹងគេបោះទៅកន្លែងណាទេ ។

ចារ័វ: តែដឹងថាទៅក្នុងព្រៃ ?

សារ៉ាត: បាទ ប៉ុន្តែមិនដឹងគេក្រសាត់ចោលកន្លែងណា និងធ្វើឲ្យបែកបាក់ពេទ្យអស់មួយចំនួន នៅពេលដែលខ្ញុំដឹកពីក្រចេះទៅស្វាយរៀង ។ ដើមឆ្នាំ១៩៧០ ខ្ញុំត្រូវដាច់ការទាក់ទងពីបង យួន(អីត្រូវ) ដោយគាត់ត្រូវផ្លាស់មកនៅភូមិភាគទន្តរវិញ (អីត្រូវហើយកាលនោះគេរំសាយនិរសាហើយណា) ។

ហារ៉ា: ឆ្នាំណា ឆ្នាំ១៩៧០?

សារ៉ាត: ៧០ ។

ហារ៉ា: គេរំសាយនិរសា រំលាយទាំងអីទៀត?

សារ៉ាត: (បាទរំលាយទាំងខ្ញុំ ខ្ញុំទទួលការងារសេដ្ឋកិច្ចនៅតំបន់១០៥ តា ជួន ខាងពាយ័ព្យកម្ពុ ប៉ុន្តែតាជួនគេនៅពាមជីមៀត តា ធុច គាត់ទៅកាន់នៅភូមិភាគទន្តរ បាទអាណិតកាលនៅតា យួន ម៉ែ) ខ្ញុំត្រូវដាច់ការទាក់ទងពីបង យួន ដោយគាត់ត្រូវផ្លាស់មក ខាងភូមិភាគទន្តរវិញមុនពេលផ្លាស់មកបង យួន ប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកត្រូវទាក់ទងធ្វើសកម្មភាពជា មួយមិត្ត កង ចុះ ។

ហារ៉ា: មិត្ត កង ធ្វើអីដែរ?

សារ៉ាត: មិត្ត កង នៅក្រចេះធ្វើលេខាតំបន់ ។

ហារ៉ា: លេខាតំបន់នៅក្រចេះ?

សារ៉ាត: តំបន់៥០៥ មិនដឹងជន កង មិនដឹងប៉ុន្តែគេនៅជាមួយគ្នាអាណិតគេនៅក្រចេះ កង មាឌខ្ពស់ ស្អម ។

ហារ៉ា: ខ្មៅ ឬស?

សារ៉ាត: (មិនជាប៉ុន្មានទេ ប្រហាក់ប្រហែលខ្ញុំដែរ...) ព្រោះខ្ញុំត្រូវបែកពីមិត្តហើយការងារអ្វី បើចង់ទាក់ទងនឹងខ្ញុំទៅតាមរយៈមិត្ត កង ដែរ ។ ក្រោយពេលបង យួន ប្រាប់ហើយ ខ្ញុំត្រូវផ្លាស់មកកាន់សមាជិកពាយ័ព្យកម្ពុតំបន់ ១០៥ ប្រចាំការនៅតំបន់៥០៥ដែរ ។

ហារ៉ា: កងហ្នឹងហើយហ្ន៎?

សារ៉ាត: ហ្នឹងហើយ តា ជួន គាត់ជាផ្លាស់ឲ្យខ្ញុំមកកាន់សមាជិកពាយ័ព្យកម្ពុតំបន់១០៥ (គាត់ធ្វើជាសមាជិកមែន រួចតា ស៊ុន ថន ធ្វើប្រធានលេខា កាលណាខ្ញុំធ្វើអនុលេខា) ។

តា: អនុលេខា?

សារ៉ាត: (អនុលេខារបស់ តាសួន) តំបន់៥០៥ ដល់ខែ១១-១៩៧១ ខ្ញុំជាប់ទាក់ទងជាមួយមិត្ត កង (អាណិតហើយនៅក្រចេះ) នៅក្នុងខែ ១៩៧២ មិត្ត កង បានហៅខ្ញុំទៅប្រជុំ ក្រុងក្រចេះ អ្នកចូលរួមប្រជុំមានឈ្មោះ ១. កង លេខាតំបន់៥០៥ ២. ខន ប្រធានសន្តិសុខតំបន់

៥០៥ ៣. សែ អនុប្រធានសន្តិសុខតំបន់៥០៥ ៤. ខ្ញុំឈ្មោះ ជួន (សែ នេះសង្ស័យដែរ ប៉ុន្តែដូចជាឈ្មោះ យឹម (និយាយភាសាឡាវ) ?

ហាវ៉ា: កំបុតជើងពូ? ពូវាកំបុតជើង?

សារ៉ាត: ដំបូងមិត្តកងប្រាប់ខ្ញុំអោយស្គាល់ឈ្មោះ ខន និងឈ្មោះ សែ ជាខ្សែសេ.អ៊ី.អា ។

ហាវ៉ា: នេះឈ្មោះ សែ ទេអី?

សារ៉ាត: សែ ទេ បន្ទាប់មកមិត្តកងដាក់ដែនការអោយអនុវត្តគឺ បំផ្លាញសំភារៈរបស់អង្គការទាក់ទងជា មួយលោកនៅវត្តក្រចេះអោយយន្តហោះមកទំលាក់(និយាយភាសាជនជាតិ...) ដាក់កំទេចស្ពាន ថ្ម នៅអូរដែកដូន និងដាក់ប្រជាជននៅម្តុំនោះ ។ ក្រោយពីទទួលដែនការហើយ នៅក្នុងខែ១១ - ១៧/២ ដដែលខ្ញុំបានធ្វើអោយខូចខ្លួនចិនអស់១គ្រឿង និងបង្ហូរអំបិលចេញ ពីក្នុងឡានអស់ ៥០០ គីឡូ ចំណែកមិត្ត កង បានទៅទាក់ទងលោកនៅវត្តក្រចេះ ។

ហាវ៉ា: អីមានស្គាល់ទេលោកឈ្មោះអី?

សារ៉ាត: (អត់ស្គាល់ទេ លោកនៅក្រចេះ) ដែលខ្ញុំមិនចាំឈ្មោះ ។

ហាវ៉ា: អូ អ្នកនិយាយអត់ចាំ ចុះទំរាំអ្នកអានទៀត?

សារ៉ាត: បាទ អត់ចាំឈ្មោះតាមរយៈលោកនេះ យន្តហោះក៏មកទំលាក់ខ្ទិចស្ពានពីរ (អត់ចាំទេកាលណោះ មានមែនគេចោទថាលោកណាស់ថា គិញគាត់កង់នៅក្រចេះ) នៅអូរដែកដូន ។

ហាវ៉ា: ស្គាល់ទេអី អូរដែកដូន?

សារ៉ាត: (អត់ស្គាល់ទេ មិនដឹងនៅខាងណាក្រចេះ?) នៅអូរដែកដូនណឹងស្លាប់ប្រជាជនអស់មួយចំនួន ។ ខែ១០ - ១៧/៣ ខ្ញុំត្រូវបងប្អូនហៅខ្ញុំអោយទៅជួបនៅចំការកៅស៊ូភីឡូលេខ១០ ខេត្តកំពង់ចាម ការជួបគ្នានៅពេលនោះ បង យួន បានប្រកាសបញ្ចូលខ្ញុំជាសេ.អ៊ី.អា ។

ហាវ៉ា: មិនមែនទេអ្នក?

សារ៉ាត: ប៉ុន្តែអត់ដឹង ខ្ញុំអត់ដឹង អត់ដឹងសោះ ។

ហាវ៉ា: សេ.អ៊ី.អា ហ្នឹង?

សារ៉ាត: (បាទ តា យួន ហៅទៅប្រកាសចូលសេ.អ៊ី.អា) ក្រោយពីចូលសេ.អ៊ី.អា ហើយខ្ញុំក៏ត្រឡប់ មកកន្លែងវិញ (និយាយភាសាជនជាតិ) ។

ហាវ៉ា: បណ្តុះបណ្តាលតា យន ណឹង?

សារ៉ាត: (បណ្តុះបណ្តាលតា យន) ដល់ខែ១២-១៧/៣ មិត្ត កង បានហៅខ្ញុំឈ្មោះ ខន ឈ្មោះសែ ទៅប្រជុំនៅក្រុងក្រចេះខ្លឹមសារ ១. កសាងកម្មាធិសេ.អ៊ី.អា ២. បំផ្លាញសំភារៈរបស់អង្គការ

បន្តទៀត (អត់ដឹងឈ្មោះអីគេទេ (សើច) អត់ដឹងដែរការរបស់ គេ) ៣. បំផុសប្រជាជនឲ្យ
ឃើញការស្មុគស្មាញក្នុងការធ្វើសង្គ្រាម ហើយបំផុសប្រជាជនអោយបន្ថយការដាំដុះ និងកុំអោយ
ជួយដល់បដិវត្តបាន។ ៤. រៀបចំអង្គរដើម្បីលួចយកទៅអោយយួនឈ្មោះ អ៊ឹក ជាខ្សែរយៈ
របស់ឈ្មោះ កង និងខ្ញុំ ពេលទទួលដែន ការហើយ គឺចាប់ពីខែ ១ ៧៤ ដល់ខែ ៥ ១៧៤
ខ្ញុំកសាងកម្មវិធីបាន ១០ ឆ្នាំ មានឈ្មោះ ១. ស៊ុន ថន ប្រធានពាណិជ្ជ កម្មតំបន់ ១០៥ ។

ចាន់: អ៊ឹកស្គាល់ ស៊ុន ថន ទេ?

សាវណ្ណ: (ថីមិនស្គាល់ ស៊ុន ថន អាណិតគេទៅហើយ ៤០ ឆ្នាំដែរ ប៉ុន្តែអា ស៊ុន ថន អត់ទេខាងប្រពន្ធ
គេទេ ស៊ុន ថន អ្នកដទៃទេ ខ្ញុំអត់ទេ) ២. ថា សមាជិកពាណិជ្ជកម្ម តំបន់ ១០៥ ។

ចាន់: ស្គាល់ថាទេអី?

សាវណ្ណ: (ស្គាល់) ៣- ព្យួន អនុកស្តការយោធាតំបន់ ១០៥ បច្ចុប្បន្នរត់ទៅយួនហើយ(មែន) ។

ចាន់: ឥឡូវនៅយួន? មានពូជណាដែរ?

សាវណ្ណ: ថាគ្រឿងបំបែកវិញដែរ មកវិញមកធ្វើនគរបាលនៅក្រចេះ គេវ៉ៃស្តាក់ ឆាប់បាត់ហើយ

ចាន់: អញ្ចឹង?

សាវណ្ណ: បាទ! ៤. ឆ្លុន ប្រធានទទួលស្រែ នៅក-១៦ (ត្រូវ) ។

ចាន់: នៅណា ក-១៦?

សាវណ្ណ: ក-១៦ (សើច)

ចាន់: ភ្នំក្រោលហ្នឹង?

សាវណ្ណ: បាទ ជិតភ្នំក្រោលណាស់ហើយ ទំនប់.....។

ចាន់: ក-១៦?

សាវណ្ណ: ទំនប់អូច្បារ ។

ចាន់: អូទំនប់អូច្បារ មន្ទីររបស់.....?

សាវណ្ណ: ខាំ ភូន ។

ចាន់: បច្ចុប្បន្នរត់ហើយ ។

សាវណ្ណ: មើលៗ អី នឿន ក-១៦ បច្ចុប្បន្នរត់ហើយណានៅពេលដែលរត់ទៅយួន(ត្រូវអត់ខុសទេ)
៥. ឡាន (អូត្រូវ) ប្រធានចិញ្ចឹមគោ ក្របីនៅ ក-១៦ បច្ចុប្បន្នរត់ទៅយួនហើយ ៦. ឡាន
សមាជិកចិញ្ចឹមគោ និងក្របីនៅក-១៦ ។

តូច៖ (ភាសាលាវ) ។

ចារ៉ា៖ បច្ចុប្បន្នតំទៅដីយួនហើយ?

សារ៉ាត៖ ដីយួនហើយ ។

ចារ៉ា៖ ឡាំ ស្គាល់ទេអី?

សារ៉ាត៖ ស្គាល់ ប៉ុន កងការពារ ។

ចារ៉ា៖ កងការពារប៉ូលីសខេត្តណា? ខេត្តមណ្ឌលគិរីណឹង?

សារ៉ាត៖ កងការពារអា ខាំ កូន អនុលេខាតំបន់១០៥ ៨ ដែន (និយាយឡាវថា៖ អ្នកណាដែន) ដែន យុទ្ធជនណឹង ។

ចារ៉ា៖ យុទ្ធជនការពារ?

សារ៉ាត៖ អូ ដែន យុទ្ធជន ដែន ស្លាប់ហើយ ។

តូច៖ តាំងពី... ។

សារ៉ាត៖ ខាំ កូន ដែន យុទ្ធជន បើមិនៗ ដែន ណឹងមិនចេះតែហៅកណបក្សពួកនេះ

តូច៖ អេវ៉ា ចុះបើគេកងការពារតា ខាំ កូន?

សារ៉ាត៖ កងការពារតា ខាំ កូន ។

សារ៉ាត៖ តាំងពីតំបន់ ១០៥ រ៉ាន ណឹងកូន តាហម (ភាសាលាវ) ទទួលខុសត្រូវឡាន (ភាសា លាវ) ។

ចារ៉ា៖ ជាប់កុកជាមួយអីដែរ រ៉ាន ណឹង?

សារ៉ាត៖ បាទ (ភាសាលាវ) ទទួលខុសត្រូវឡាន(និយាយពីបើកឡាន ប៉ុនគេចាត់តាំងទទួលខុសត្រូវឡាន ណឹងវា....) នៅមន្ទីរតំបន់១០៥ (ភាសាលាវ) ស៊ីយុទ្ធជន បើកឡាននៅមន្ទីរ ស៊ីកូនតាខា ។

តូច៖ ស៊ីកូនតា ខា បើកឡានត្រូវតា ហម ។

សារ៉ាត៖ បើកឡាននៅមន្ទីរតំបន់១០៥ ។

តូច៖ ចាប់ថ្ងៃជាមួយយើង ចាប់យកមក យើងមកហើយយើងក៏ចាប់ស៊ីជាមួយគ្នាដាច់ ។

សារ៉ាត៖ ជាមួយគ្នាទាំងអស់ (សើច) ។

ចារ៉ា៖ បើកឡាននៅភ្នំក្រោលដែរ?

តូច៖ ដាក់ជាមួយពួកខ្ញុំណឹង ម្នាក់ណឹងទើបបើកឡាន ។

សារ៉ាត៖ ពេលកសាង ហើយខ្ញុំបាទ ។

តូច: បើកឡានគេចាប់អ្នកមកជាមួយគ្នាដែរណឹង ដល់ចាប់អស់ហើយ ក៏ចាប់អាតែកុងឡានមកដាក់ ទៀត ចាប់អាតែកុងឡានដែលដឹកគេមក ។

សាវ៉ាត: ខ្ញុំបានដាក់ការកិច្ចអោយពួកនេះបំផ្លាញសំភារៈតាមមុខសញ្ញាដែលខ្លួនទទួលខុសត្រូវ ក៏អ្នកកាន់ ឡានត្រូវបំផ្លាញឡាន អ្នកកាន់គោក្របីបំផ្លាញគោក្របី តាមការចាត់តាំងខាងលើនេះ កំឡាំង របស់ខ្ញុំទាំងអស់បានបំផ្លាញអស់២គ្រឿង និងគោរាប់អស់មួយចំនួន ១១ ១៧៧៤ ខ្ញុំបាន អោយឈ្មោះថា ទៅដឹកក្រណាត់ និងអំបិលនៅអូរវាំងអោយភាគច្រើន ។

ហាវ៉ា, ឆាត: ក្រណាត់អោយភាគច្រើន ?

សាវ៉ាត: អោយភាគច្រើន មុនពេលចេញទៅខ្ញុំបានប្រាប់ មិត្តថា ថា ពេលដាក់ក្រណាត់ ។

ហាវ៉ា: ទំព័រទី៥ ចុះលេខទំព័រ ?

សាវ៉ាត: ពេលដាក់ក្រណាត់ និងអំបិលមកវិញធ្វើយ៉ាងម៉េច បង ថា ឯងដាក់ក្រណាត់ផ្ទាល់ ។

ហាវ៉ា: បាទ ដាក់ក្រណាត់ផ្ទាល់ និងគ្នាឡាន ?

សាវ៉ាត: និងគ្នាឡាន ឯអំបិលត្រូវដាក់ពីលើ អូ! ពីលើក្រណាត់ ។

ហាវ៉ា: ពីលើក្រណាត់ ?

សាវ៉ាត: ឯអំបិលត្រូវដាក់ពីលើក្រណាត់ឯណោះ ធ្វើនេះដើម្បីអោយ...

ហាវ៉ា: អោយដឹកអំបិល ?

សាវ៉ាត: អោយដឹកអំបិល អូ! អោយទឹកអំបិល ។

ហាវ៉ា: អោយទឹកអំបិលហ្ន៎?

សាវ៉ាត: អូ! ចូលប៉ះក្រណាត់ខ្ទប់សាច់ក្រណាត់ (អាណឹងបានមានសារាចររៀន) ។

ហាវ៉ា: មានសារាចររៀន ។

សាវ៉ាត: បាទ វាថាខ្លាំងបំផ្លាញ (សើច) ។

តូច: កម្មវិធីណឹងណា ។

សាវ៉ាត: (អ៊ុកម្មវិធី) ក្រោយពីការណែនាំរួច បង ថា បានធ្វើអោយទឹកអំបិលហូរដាក់ក្រណាត់នៅ លើ ឡានខ្ទប់អស់២ក៏ ។

សាវ៉ាត: ២០ក៏ ខែ១១ ឆ្នាំ១៧៧៧... អូ ១៧៧៧ ។

ហាវ៉ា: មិត្ត កង បាន

ឆាត: ចិតសិបបួន ។

សារ៉ាត: ៧៤ មិត្ត កង បានហៅខ្ញុំទៅប្រជុំនៅក្រចេះទៀត ពេលនោះខ្ញុំឃើញបង ខាំ ភូន ទៅប្រជុំ ដែរ មិត្ត កង និយាយថា មិត្ត ខាំ ភូនៗ ឯងត្រូវធ្វើការទាក់ទងជាមួយមិត្ត ខន និងមិត្តសៃ អោយជាប់ ប្រសព្វរនាក់នេះជាខ្សែ C.I.A របស់យើងដែរ ឯមិត្ត ជួន ក៏..

ហារ៉ា: ក៏មិត្តត្រូវតែទាក់ទង ?

សារ៉ាត: ក៏មិត្តត្រូវតែទាក់ទងដែរ តែ ជួន ។

ហារ៉ា: តែ ជួន ?

សារ៉ាត: តែ ជួន ។

ហារ៉ា: វាឆ្ងាយ ?

សារ៉ាត: ជួន វាឆ្ងាយ ។

ហារ៉ា: ក្នុងការទាក់ទងទេ ?

សារ៉ាត: ក្នុងការទាក់ទងទេៗណា ប្រការបដិវត្តធ្វើនៅតំបន់តែមួយ បន្ទាប់មកកង និយាយទៀតថា ដែន ការរបស់យើងនៅពេលនេះ គឺកសាងកំលាំងស្នូលសំរាប់ដឹកនាំធ្វើសកម្មភាពថែមទៀត ។ ចំនែក មិត្ត ខាំ ភូន ឯងនៅតំបន់១០៥ ត្រូវបំផ្លាញអោយស្របតាមការចាត់តាំងរបស់បក្ស ។ ពេល ទទួលបានដែនការហើយ ខ្ញុំបានបំផ្លាញអំបិល គឺទុកអោយ អំបិលទុកឲ្យ ត្រូវទឹក ភ្លៀងរលាយអស់ ៥០០ គីឡូ ក្រៅពីនេះខ្ញុំបានចាត់ បានចាក់ទំលាយសាំងនៅក្នុងផ្ទះអោយឆ្ងាយអស់១៥០ លីត្រ ទៀត ដល់ខែ១ ឆ្នាំ១៩៧៥ មិត្ត កង បានហៅខ្ញុំទៅ ប្រជុំនៅក្នុង នៅក្រុងក្រចេះ អ្នកចូល រួមប្រជុំ ។ មានឈ្មោះ១- កង អនុលេខាតំបន់៥០៥ ២. ឈ្មោះ ខន មុនសន្តិសុខបច្ចុប្បន្ន នៅធ្វើឥដ្ឋនៅភូមិថ្មក្រែ ។

ហារ៉ា: ស្គាល់ទេអី?

សារ៉ាត: អត់ទេ ៣- សៃ មុនសន្តិសុខធ្វើស្រែនៅសាយជ្រះ តំបន់ ៥០៥ (អត់ស្គាល់ដែរ) ៤ខ្ញុំ ឈ្មោះ ជួន ។

ហារ៉ា: ទំព័រទី៦ ល្អម៉ែណឹង អ្នកណឹងសារភាពអណា ជួន ណឹងសារភាពទេណា ។

សារ៉ាត: បាទ មិត្ត កង និយាយថា សភាពការណ៍ឥឡូវអង្គការជិតវាយចូលក្រុងភ្នំពេញហើយ ដូច្នេះ បើវាយបែកភ្នំពេញ មិត្តទាំងអស់ត្រូវចុះ ត្រូវប្រមូល ។ ទៅប្រមូលធុរ្យពេទ្យ ក្រណាត់និង សំភារៈផ្សេងៗទៀតគឺប្រមូលយកទុកអោយបានច្រើនដើម្បីយើងទៀត (អញ្ជឹងហើយណា) ។ ដើម្បីយើងត្រៀមទុកសំរាប់ធ្វើសង្គ្រាមជាមួយបដិវត្តទៅថ្ងៃមុនពេលទទួលបានដែនការនេះ ហើយ ខ្ញុំបានយកដែនការនេះទៅផ្សាយអោយឈ្មោះថា និង ស៊ុន ថន, ញ៉ុន, ឡើន, ឡាន, ឡាំ,

ចុំន, ដែន, កំន, ស៊ី, រុំន ដឹងតែដែនការនេះ ខ្ញុំមិនបានយកទៅអនុវត្តទេ ព្រោះនៅ ថ្ងៃរំដោះភ្នំពេញនេះ ខ្ញុំត្រូវឡានបុកៗ បាក់ បាក់ស្នូងជើងម្យ៉ាងៗ ដេកដេកពេទ្យអស់ពេល១ឆ្នាំ ទើបជើងខ្ញុំដើរបានគួរសម ។

ចារី: អញ្ជឹងៗ អ៊ី ខាំ កូន ណឹង អូ! ដាន ឈាន ណឹងហៅ ជួន ណឹងបាក់ជើង? បុក ហើ?

សារី: (ខ្ញុំក៏មិនសូវចំណាំដែរ) ។

ចូច: អញ្ជឹងបានគេហៅ ឯកំ ទុះ ។

ចារី: មានហៅតា ឯកំ ទៀត ?

សារី: មែនៗហើយ នៅឆ្នាំ១៩៧៦ ខ្ញុំធ្វើការទាក់ទងជាមួយបង ខាំ កូន និងតំបន់១០៥វិញ ថ្ងៃ ២ ១៩៧៦ ។

ចារី: មន្ទីរគាត់ហើ?

សារី: (មន្ទីរ ខាំ កូន ណឹង) ។

ចារី: ចុះមុនថាបន្ទាយ ហម ?

សារី: (អត់ទេ ក-១៦ បន្ទាយ ខាំ កូន) ។

ចារី: អញ្ជឹង!

សារី: (ក-១៧ មន្ទីរ ហម) ។

សារី: នៅក្នុងមន្ទីរពាណិជ្ជកម្មតំបន់១០៥ អ្នកចូលរួមប្រជុំមានឈ្មោះ១-ឈិន ថន ប្រធានពាណិជ្ជកម្ម តំបន់១០៥ ២ ឡាប់ ។

ចារី: ឡាប់ ណឹងអ្នកណា?

សារី: អនុប្រធាន អាណឹងហើយត្រូវមីងប្រពន្ធខ្ញុំ ។

ចារី: មីងរបស់ប្រពន្ធអ៊ី? នៅរស់ទេរាល់ថ្ងៃ?

សារី: ស្លាប់ហើយ ។

ចារី: ស្លាប់ៗ ដោយសារអី?

សារី: ហា !

ចារី: ស្លាប់ដោយសារអីដឹងទេ?

សារី: ស្លាប់គេសម្លាប់ណឹងណា ។

ចារី: ពួក ប៉ុល ពត សម្លាប់?

សារ៉ាតៈ

បាទ!

បារ៉ា:

ដឹងឆ្នាំទេ?

សារ៉ាតៈ

ឆ្នាំ៦៦ អូ ៧៦ ណឹង ។

បារ៉ា:

ឆ្នាំ៧៦?

សារ៉ាតៈ

បាទ!

បារ៉ា:

សម្លាប់ ?

សារ៉ាតៈ

៧៦, ៧៧ ណឹងហើយ ។

បារ៉ា:

សម្លាប់នៅឯណាអី?

សារ៉ាតៈ

នៅភ្នំក្រោល ។

បារ៉ា:

នៅភ្នំក្រោល?

សារ៉ាតៈ

បាទ!

បារ៉ា:

អីឃើញទេ ហីអីដឹង?

សារ៉ាតៈ

គ្រាន់តែដឹងទេ អត់ឃើញផ្ទាល់ភ្នែក ។

បារ៉ា:

ប៉ុន្តែដឹង ប៉ុល ពត សម្លាប់នៅភ្នំក្រោលណឹង?

សារ៉ាតៈ

បាទ!

បារ៉ា:

ដឹង អីដឹងតាមរយៈអីគេដែរ បានអីដឹង?

សារ៉ាតៈ

តាមរយៈគេឯងណឹងណា ។

បារ៉ា:

គេឯងនិយាយ?

សារ៉ាតៈ

បាទ មុនចាប់គាត់ណឹង បានក្រោមមកចាប់ពួកខ្ញុំ ខុសគ្នាប្រហែល ៤,៥ ថ្ងៃ ឡាប់អនុប្រធាន ពាណិជ្ជកម្មតំបន់១០៥ នារីៗ គេដាក់នារី អញ្ជឹងហេ ។

បារ៉ា:

បាទ!

សារ៉ាតៈ

ថា សមាជិកពាណិជ្ជកម្មតំបន់១០៥ ៤ ខ្ញុំឈ្មោះ ជួន (ត្រូវហើយចំលើយនេះ) ។

បារ៉ា:

ចម្លើយណាត្រូវ?

សារ៉ាតៈ

ប៉ុន្តែខ្ញុំដើរទៅ ខ្ញុំឃើញម្តង ។

បារ៉ា:

ឃើញអ្នកណា?

សារ៉ាតៈ

ឃើញគេប្រជុំ ។

ចារឹក: បួននាក់គេហ្នឹង?

សារ៉ាត: បាទ ហើយគេឃើញ ខ្ញុំគេក៏ឈប់និយាយទៅ ។

ចារឹក: កាលប្រជុំបួននាក់ ស៊ុន ថន ឡាប់ ថា ហើយនិង ជួន ណឹងហ្នឹង ?

សារ៉ាត: ណឹងហើយ ។

ចារឹក: ប្រជុំនៅណាអី?

សារ៉ាត: នៅ ក-១៦ ?

ចារឹក: បាទ!

សារ៉ាត: អី!

ចារឹក: ក-១៦ នៅណា នៅភ្នំក្រោលដែរ?

សារ៉ាត: នៅអូរច្បារ ទំនប់អូរច្បារ ។

ចារឹក: នៅទំនប់អូរច្បារ កន្លែងស្រែអីណឹងហើ?

សារ៉ាត: អត់ទេ ទំនប់អូរច្បារ ឯកោះព្រែកណឹង ។

ចារឹក: កោះព្រែក?

សារ៉ាត: ទាំ ភូន លើកឡើងថា ការប្រជុំនេះគឺខ្ញុំលើកដែនការសម្រាប់អោយមិត្ត ទាំងអស់ធ្វើសកម្មភាព បំផ្លាញសំភារៈរបស់បក្សក្នុងដែនការបំផ្លាញសំភារៈរបស់បក្សនេះ ស្មើមិត្តធ្វើទៅតាមកន្លែងជាក់ ស្រែងរៀងៗខ្លួន ទាំ ភូន និយាយបញ្ជាក់ថា បញ្ជាក់ ឈ្មោះ ថា ចំណែកមុខសញ្ញារបស់ខ្ញុំទុក អោយខ្ញុំបំផុសប្រជាជនអោយ ប្រចាំ អូរច្បារប្រឆាំងមាតិ កសាងប្រទេសរបស់បក្ស ។

ចារឹក: មាតិកសាងប្រទេសម៉េចទៅអី?

សារ៉ាត: មាតិកសាងប្រទេស (សើច) ដូចជាការកសាងប្រទេសជាតិយើង តើកសាង...

ចារឹក: ប៉ុន្តែមានមាតិកមកទេ?

សារ៉ាត: មាន ។

ចារឹក: មានមាតិ មានគោលនយោបាយដាក់ចុះមកទេ?

សារ៉ាត: បាទមាន ។

ចារឹក: អីធ្លាប់រៀន ធ្លាប់ជួបទេ?

សារ៉ាត: បាទ ធ្វើទំនប់ជីកប្រឡាយ ធ្វើផ្ទះ ធ្វើសំបែងអញ្ចឹងហើយណា ។

ចារឹក: អូរណឹងមាតិកសាងប្រទេសជាតិយើង?

សារ៉ាត: បាទ កសាង ធ្វើទំនប់ ធ្វើប្រឡាយ ធ្វើស្រែ ធ្វើចំការណឹងណា ដល់បង្កបង្កើតដល់ណឹងកសិកម្ម ពាក្យថាកសាង ។

សារ៉ាត: ទុកអោយខ្ញុំបំផុសប្រជាជនអោយប្រឆាំងមាតិកកសាងប្រទេសរបស់បក្ស ផ្នែកខាងមិត្តស៊ុន ៥ន ទទួលខាងចែកចាយសំភារៈធ្វើយ៉ាងណាចែកចាយប្រជាជនកុំអោយគ្រប់គ្រាន់ ចប ប៉ែល ដែល ចែកប្រជាជនកុំអោយគ្រប់គ្រាន់ដែរ ដើម្បីអោយស្ទុះដល់ការបង្កបង្កើនដល់របស់អង្គការ ។ ៦ ខាងមិត្ត ជួន ត្រូវធ្វើសកម្មភាពអោយឲ្យស្ទុះក្នុងការដឹកជញ្ជូនសំភារៈគឺ ដឹកអោយយឺតក្រៅពី នេះ ដើរដំបូងសំភារៈតាមស្របច្បាប់ គេទទួលបានការនេះហើយខ្ញុំបាន ទៅហៅឈ្មោះ រ៉ាន និង ស៊ី រ៉ុន និង ឡើន, ឡាំ, ឡាន, ញ៉ុន, ដែន ត្រូវប្រជុំ ក-១៦ដដែល ។ ខ្ញុំបាន ណែនាំទាំងអស់គ្នានេះថា ស្មើឲ្យមិត្តទាំងអស់ធ្វើ សកម្មភាពបន្តទៀត ធ្វើទៅតាមទឹកច្រើននិង តាមសំភារៈដែលខ្លួនមាន ដូចជាអ្នកយូលគោ ក្របី ត្រូវបង្កតំស្មៅ ។

ចារ៉ា: ឲ្យស្តម?

សារ៉ាត: ឲ្យស្តម និងឈានទៅនាប ។

ចារ៉ា: ឈានទៅនាប?

សារ៉ាត: ខាងម៉ាស៊ីន ។

ចារ៉ា: បូមទឹក?

សារ៉ាត: បូមទឹកធ្វើឲ្យខូចញឹកញាប់ដើម្បីអត់ទឹកបញ្ចូលស្រែ និងផ្នែកអ្នកបើកឡានខូចល្មមៗ អារម្មណ៍ ទៀត អារម្មណ៍ទៀតពេលខ្ញុំណែនាំហើយនៅក្នុងខែ២ ១៩៧៦ ដដែលនៅខាងមិត្តអី មិត្ត ឡាំ និងមិត្ត ឡាន បានបង្កតំអោយគោ ក្របី ស្តមប្រើការមិនកើតអស់មួយចំនួននាបអស់ ៨ ក្បាល ។

ចាត: អញ្ជឹងនាបទៅអីដែលឃើញទេអី?

សារ៉ាត: (មិនបានឃើញដែរ នាបអស់៨ក្បាលយូរវាមិនចាំដែរណា) មុខសញ្ញាបើកឡានមានអ្នក រ៉ាន និង អ្នកស៊ី (ឈ្មោះណឹងដឹងអស់) ។

ចារ៉ា: ដឹងទាំងអស់អីហៅ?

សារ៉ាត: (បាទ) បានធ្វើអោយខូចម៉ាស៊ីនអស់២គ្រឿង ដោយឡែកផ្នែកខាងមិត្ត ឡើន និង រ៉ុន ធ្វើឲ្យ ខូចម៉ាស៊ីនបូមទឹកជាញឹកញាប់ ខែ៤ ១៩៧៦ មិត្ត ទាំ កូន បានហៅខ្ញុំ និងឈ្មោះ ញ៉ុន ទៅ ជួបគាត់នៅមន្ទីរ ក-១៦(ត្រូវហើយ) ។

ចារ៉ា: ត្រូវទៀត?

សារ៉ាត: ពេលនោះប្រពន្ធ **ខាំ កូន** ឈ្មោះ **ឡាប់** ក៏នៅជាមួយគ្នានេះដែរ **មិត្ត ខាំ កូន** និយាយនឹង ប្រាប់ខ្ញុំឲ្យដឹងថា ខ្ញុំស្នើឲ្យមិត្ត **ញុន** និង **ម៉ែអា ខាំឡាប់**?

ចារ៉ា: ម៉ែអា ខាំ?

សារ៉ាត: បាទ!

ចារ៉ា: ឈ្មោះ **ឡាប់** នឹងហៅ?

សារ៉ាត: បាទ **ឡាប់** គឺឈ្មោះ **ឡាប់** នៅធ្វើសកម្មភាពក្នុងមន្ទីរពិសេសដឹកនាំមិត្តយើងខាង ខាង កាត់ដែរ កុំអោយកាត់ៗដេរខោ អូ! កុំអោយកាត់ខោ ។

ចារ៉ា: កុំអោយកាត់ដេរខោអារ? ?

សារ៉ាត: កុំអោយកាត់ដេរខោអារ បានល្បឿនពេក (សើច) ធ្វើនេះដើម្បីអោយស្ទុះដំណើរបដិវត្ត ព្រោះឥឡូវអង្គការពាក់ព័ន្ធតែគ្រូវការ ចង់បានខោអារ ជាប់ដង អូ! ឆាប់ដង ឯខាងមិត្ត **ជួន** ក៏ ធ្វើសកម្មភាពអោយខ្លាំងដែរ ដល់បច្ចុប្បន្នអង្គការតំបន់អោយមិត្តដឹកម៉ាស៊ីនបូមទឹកពីក្រចេះមក មណ្ឌលភីរិសប្រាប់យកមកបូមទឹកដាក់ស្រែ ដោយស្រែឥឡូវអត់មានទឹកទេ តាមសកម្មភាពការ នេះ ស្នើមិត្តកុំ កុំដឹកនាំហ្ន? កុំដឹក....

ចារ៉ា: កុំដឹកម៉ាស៊ីនបូមអោយសោះ?

សារ៉ាត: កុំដឹកម៉ាស៊ីនបូមអោយសោះ ហើយមិត្តគ្រូវដោះស្រាយជាមួយអង្គការតំបន់ថា រាល់ដឹកសំភារៈ ផ្សេងៗទៀតជាច្រើន។ ខ្ញុំស្នើទៅវិញថាតាមការលើកៗនេះ វាស្របទៅតាមផែនការរបស់ អង្គការហើយ ពេល**ខាំ កូន** ណែនាំហើយ ខ្ញុំបានទៅណែនាំមិត្ត មិត្តអីកេ?

ចារ៉ា: អី មិត្ត...?

សារ៉ាត: សួន។

ចារ៉ា: បាទ!

សារ៉ាត: តើអ្នកណាមិត្ត **សួន**? ជាអ្នកបើកឡាន ។

ចារ៉ា: ជាអ្នកបើកឡាន ?

សារ៉ាត: អូ! មិត្ត **សួន** ណឹងហើយ ។

ចារ៉ា: មិត្ត **សួន** ណាអី?

សារ៉ាត: នៅជំរំឥឡូវ ។

ចារ៉ា: នៅជំរំ?

សារ៉ាត: បាទ ជំរំ ១-៣ ។

ចារ៉ា: អ៊ី អ៊ីស្កាល់ណាអញ្ចឹង ?

សារ៉ាត: បាទ ឲ្យៗ ។

ចារ៉ា: ឲ្យពន្យារពេល?

សារ៉ាត: ឲ្យពន្យារពេល ក្នុងការដឹកម៉ាស៊ីននេះ គឺខ្ញុំ និង សួន ទុកឲ្យយូរពេលកន្លែងខ្លះស្រូវស្រាល ។

ចារ៉ា: ឆ្ងាយ?

សារ៉ាត: អូស្រូវឆ្ងាយៗពីទឹកត្រូវស្តុក (អ៊ី ត្រូវហើយ ឆ្នាំណឹងត្រូវអញ្ជឹងមែន) ស្តុកដោយអត់ទឹកស្រែ ប្រាំង ក៏អត់មានទឹកដាក់ស្រែដែរ ដល់ពេលមានភ្លៀងធ្លាក់មក ទើបខ្ញុំអោយសួន ដឹកម៉ាស៊ីនមក បូមទឹកដាក់ស្រែ តែសកម្មភាពវា វាហួស ។

ចារ៉ា: ហួសទៅហើយ តែសភាពការណ៍វាហួសទៅហើយ ?

សារ៉ាត: តែសភាពការណ៍វាហួសទៅហើយ ធ្វើអោយស្រូវស្តុកអស់ ។

ចារ៉ា: ខ្លាំង....

សារ៉ាត: ខ្លាំង...

ចារ៉ា: ១០ហិកតា ?

សារ៉ាត: ១០ហិកតា ។

ចារ៉ា: អីច្រើនម៉្លេះអី?

សារ៉ាត: (ច្រើនណាស់អើយ ស៊ីឆ្នាំណឹងវាស្តុកមែនទែនហើយទូទៅមិនធម្មតាទេ) ។

ចារ៉ា: នៅណាអី?

សារ៉ាត: (ក្នុងរង្វង់កោះព្រែកយើងទាំងអស់ ។)

ចារ៉ា: អញ្ចឹង បាទ .

សារ៉ាត: (សុទ្ធតែចង្អុលមេឃទាំងអស់ណឹង អត់មានគ្រាប់) ខែ៥ ១៩៧៧ អង្គការតំបន់បានចាត់តាំងខ្ញុំ អោយទៅទាក់ទងជាមួយពាណិជ្ជកម្ម ភូមិភាគកណ្តាល ដើម្បីយកយកដីទៅដូរសេះ ទៅដូរយក សេះមកចិញ្ចឹមវិញ ។

ចារ៉ា: ចង់បានសេះធ្វើអីអី?

សារ៉ាត: (សើច)

ចារ៉ា: ពេលនោះ ?

សារ៉ាត: ពេលនោះ ខ្ញុំបានធ្វើដំណើរតាមកាណូតមកជាមួយឈ្មោះ ថាវ ។

ចារ៉ា: នរណាគេ ថាវ?

សារ៉ាត: ចង់ភ្លេចហើយ ថាវ អត់មានទេឈ្មោះ ថាវ ខ្ញុំទៅដល់មន្ទីរពាណិជ្ជកម្ម ថាវ ។

សារ៉ាត: ភូមិភាគកណ្តាល ខ្ញុំបានជួបជាមួយឈ្មោះ ជ័យ ប្រធានពាណិជ្ជកម្មលើកទី១នេះ ខ្ញុំនឹង ឈ្មោះ ជ័យ បានសំរេចដូរដី១០ក្បាលជាមួយនិងសេះ ៣០ក្បាល ។ ក្រៅពីឡើងទាក់ទងគ្នារឿងដូរៗ សត្វ ហើយ (ភាសាលាវ) អ្នកៗ ជ័យ ក៏មានការទាក់ទងជាមួយខ្ញុំខាង ។

ចារ៉ា: ទំព័រទី៣៤?

សារ៉ាត: ខាងសំភារៈក្រៅដូរៗការ ដែលអង្គការចាត់តាំងឈ្មោះ ជ័យ សួរខ្ញុំថា បងជួន ឯងមាន ប្រហុកហូបឬទេ? ខ្ញុំឆ្លើយថាអត់មាន តែមានបន្តិចបន្តួច ជ័យ បន្តថា បើគ្មានប្រហុកទេខ្ញុំឲ្យ បងឯងយកទៅហូបមួយគោនចុះ ពេលសម្រេចរឿងដូរខាត់ហើយ ខ្ញុំក៏ត្រឡប់មក កន្លែងវិញ ដោយយកប្រហុកមួយគោនមកផង ។ កន្លះខែក្រោយមកទៀតនៅក្នុងខែ៦ ៧៧ ដដែលខ្ញុំបាន ទៅជួបឈ្មោះ ជ័យ ម្តងទៀត ដើម្បីសំរេចថ្ងៃយកដី និងសេះទៅជួប ជួន គ្នា នៅក្រចេះ គឺ ត្រូវដូរនៅថ្ងៃ១៥ ខែ៦ ៧៧ ក្រៅពីការងារអង្គការខ្ញុំក៏បានសួរឈ្មោះ ជ័យ ថា មិត្ត ជ័យ មាន ។

ចារ៉ា: ពីស្តុន ?

សារ៉ាត: មានពីស្តុន ម៉ត្តិទេសូមមួយមក ?

ចារ៉ា: ជ័យ អ្នកណាគេ ជ័យ?

សារ៉ាត: (អត់ស្គាល់ទេ ថានៅភូមិភាគកណ្តាល) មិត្ត ជ័យ ឆ្លើយថា ពីស្តុន អត់មានទេ បើអត់អី ប្រើទេបងឯងយកម៉ត្តិហុនដា៧០ មួយ ទៅប្រើតែម្តងទៅ ។ ខ្ញុំថា បើមិត្តជ័យ ឯងអោយ អញ្ជឹង ស្រួលហើយ លើកទី២អញ្ជឹងហើយហ្ន៎ ។

ចារ៉ា: បាទ!

សារ៉ាត: លើកទី២នេះ ជ័យ បានអោយខ្ញុំ ។

ចារ៉ា: ហុនដា?

សារ៉ាត: ហុនដា ៧០មួយគ្រឿង និងត្រីឆៀតមួយគោន ទៀត ហើយមិត្ត ជ័យ ប្រាប់ខ្ញុំថា យើង ចាប់ពី ថ្ងៃនេះទៅត្រូវទាក់ទងគ្នាអោយជាប់ ខ្ញុំឆ្លើយថាបាទ ដល់ចុងខែ៦ ៧៧ ខ្ញុំទៅទទួល សំភារៈនៅភ្នំពេញតាមដូរទឹកទន្លេមេគង្គ ពេលត្រឡប់ពីភ្នំពេញវិញ ខ្ញុំបានឡើងទៅជួបមិត្ត ជ័យ ម្តងទៀត (អុញនៅណា មិត្ត ជ័យ ណឹង?)

ចារី: អ្វីអត់ដែលស្គាល់សោះហ្នឹង?

សារ៉ាត: អត់ទេ ម្តងទៀតនៅពាណិជ្ជកម្ម ភាគកណ្តាល (អញ្ជើងហេ?)

ចារី: បាទ !

សារ៉ាត: ពាណិជ្ជកម្ម ?

ចារី: ភាគកណ្តាល ។

សារ៉ាត: ភាគកណ្តាល ។

ចារី: ក្រុង ?

សារ៉ាត: ក្រុងកំពង់ចាមអូ!

សារ៉ាត: ខ្ញុំអត់អីទេ ជ័យ បន្តទៀតថា បើនិយាយពីខាងខ្ញុំវិញប្រជាជនហូបកន្ទុក(អាទេនេតា ជ័យនិយាយ) ហូបកន្ទុកហើមខ្លួនអស់ហើយ ហើយក្នុងសភាពខ្លះខាតនេះខ្ញុំកើតស្មុគស្មាញក្នុងសតិ-អារម្មណ៍ណាស់ ពិសេសតំបន់៤១ មានការខ្វះខាតជាងគេ ខ្ញុំសួរថា ពីណាគេនៅតំបន់៤១ជ័យ ថាពីមុនមានឈ្មោះ ស្រែង ។

ចារី: ស្គាល់ទេ អ្វី ស្រែង?

សារ៉ាត: អត់ទេ ។

ចារី: ទំព័រទី១០ ?

សារ៉ាត: ពីមុនមានឈ្មោះ ស្រែង អ្នកក្តាប់តំបន់៤១នេះ ឥឡូវនេះខ្ញុំកាន់តែស្មុគស្មាញដោយមិនទាន់ឯកភាពជាមួយបក្ស ខ្ញុំប្រាប់មិត្ត ជ័យ វិញថា ប្រជាជនខាងខ្ញុំមិនសូវខ្វះខាតទេ តែឥឡូវកំពុងស្មុគស្មាញពីបញ្ហាសម្រុកធ្វើស្រែទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ហើយនៅក្នុងក្រសួងពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្ញុំក៏មានការស្មុគស្មាញដែរ ។ ក្នុងការស្មុគស្មាញនេះ ដោយនៅពាណិជ្ជកម្ម ១០៥មានខ្លាំងធ្វើសកម្មភាព ខ្ញុំនិយាយដល់កន្លែងនេះ ជ័យ ក៏ប្រាប់ខ្ញុំតិចៗថា នៅខាងខ្ញុំក៏អញ្ជើងដែរ ក៏មានឈ្មោះ ស្រែង ក្បត់បានជាប្រជាជនមានការខ្វះខាត តែចំពោះសភាពខ្វះខាតនេះ ខ្ញុំក៏ពេញចិត្តដែរ ។

ចារី: ម៉េចពេញចិត្តដែរវិញ?

សារ៉ាត: (ណែន់ហើយអញ្ជើងហើយណា ពេញចិត្តដែរ) ចាំមើលខ្ញុំធ្វើការជំនួស ស្រែង វិញ(ជ័យនិយាយអញ្ជើង) ធ្វើការជំនួស ស្រែង វិញមើលវាយ៉ាម៉េចទៅវិញ ខ្ញុំសួរជ័យ ថា ក្នុងការជំនួសនេះតើជំនួសយ៉ាងណា? ជ័យ ឆ្លើយខ្លីៗថា ខ្ញុំជំនួសក្នុងការងារ ភូមិភាគឥឡូវខ្ញុំ សួរបង ជួន ឯង តើបងឯងដែលស្គាល់ ស្រែង ទេ? ខ្ញុំស្គាល់ឈ្មោះ ស្រែង (គេស្គាល់គ្នា) បន្ទាប់មក ជ័យ

ចេះតែនិយាយសារចុះសារឡើងថា ខ្ញុំជំនួសស្រេច ហើយក្នុងការធ្វើការងារសព្វថ្ងៃនេះសំដី
នេះខ្ញុំយល់ខ្លះៗ ខ្ញុំក៏និយាយទៅ ជ័យ វិញថា ការងារខ្ញុំធ្វើសព្វថ្ងៃក៏ដូច ជ័យឯងដែរ ។ ជ័យ
បញ្ជាក់ថា បង ជួន ឯងធ្វើអ្វី? ខ្ញុំដាច់ចិត្តឆ្លើយដោយទុកចិត្ត ជ័យ ថាខ្ញុំមានសកម្មភាព
ប្រឆាំងបក្សដែរ ពេលដឹងថាខ្ញុំ ប្រឆាំងបក្សដូចគាត់ ជ័យ សើចញឹមៗហើយប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំក៏ដូច
បងខ្ញុំធ្វើសកម្មភាពជាមួយឈ្មោះ ស្រេង យូរមកហើយ ហើយបើអស់ស្រេង នៅខ្ញុំទៀត
ក្រោយ ដឹងថាក្បត់ ដូចគ្នាហើយ ខ្ញុំសួរទៅមិត្ត ជ័យ ថា ខ្សែខាងមិត្តមានអ្នកណាទៀតទាំង
ខាងលើទាំងខាងក្រោម ជ័យ ប្រាប់ថា ខ្សែលើរបស់ខ្ញុំគឺ ឃួន និង ស្រេង ចុះពី ស្រេង ក៏ខ្ញុំ
ហើយ ខ្សែបន្ទាប់ខ្ញុំទៅទៀតមាន ឈ្មោះ អ៊ី ជា ។

ឆាត: អ៊ី ជា អីស្គាល់កាត់ទេ?

សាវ៉ាត: (អត់ទេ) ឈ្មោះ អ៊ី ជា ទំព័រទី១១ អនុរបស់ខ្ញុំប្រចាំនៅមន្ទីរចាត់ការរបស់ពាណិជ្ជកម្មភាគ
កណ្តាល ខ្ញុំសួរឈ្មោះ ឃួន ខ្ញុំក៏ប្រាប់ ជ័យ ថា ខ្ញុំកាលពីឆ្នាំ១៩៦៨ នៅជាមួយ ឃួន ដែរ
ហើយ ឃួន នេះហើយ អប់រំខ្ញុំអោយធ្វើសកម្មភាពនោះ ជ័យ ឆ្លើយយ៉ាង រហ័សមកខ្ញុំវិញថា
បើអញ្ជឹងវាមិនដូចគ្នាទៅហើយ ក្បាលម៉ាស៊ីនតែមួយ វារឹតតែឯកភាពគ្នាទៅទៀតហើយខ្ញុំសួរ
ទៅមិត្ត ជ័យ ថា ដែនការនៅខាង ជ័យ ឯងអនុវត្តយ៉ាងម៉េច ជ័យ ថាចំពោះដែនការខាងខ្ញុំ
គឺមានដែនការកំទេចបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា ឯកំឡាំងសំរាប់ដែនការនេះខាងខ្ញុំបាត់ម្ចាស់ការចង
អស់ហើយ កំឡាំងដែលជួយវាយតំបន់ទៅខាងកំឡាំង សៀម តាមខ្សែទាក់ទងចាស់របស់
ឈ្មោះស្រេង ចំពោះខ្សែទាក់ទងទៅសៀមនេះ ស្រេចលើខ្ញុំមានតែខ្ញុំភ្ជាប់ដែនការទាក់ទង
សៀមបានក្រៅពីនេះ អង្គការចាប់អស់ហើយ ជ័យ សួរខ្ញុំវិញថា ដែនការខាងបងឯងធ្វើ
យ៉ាងម៉េចដែរ? ខ្ញុំថា ដែនការខាងខ្ញុំធ្វើស្របតាមភារកិច្ច ។ ដែនការសំខាន់គឺរៀបចំកម្លាំង
រត់ទៅឃួន មានបង ឃំ កូនអ្នកដឹកនាំ ក្រៅ ពីនេះមានខ្ញុំ និង ស៊ុន ថន ។

ឆាត: ស្គាល់ទេ?

សាវ៉ាត: (បាទស្គាល់!) ជ័យ សួរខ្ញុំទៀតថា ចំពោះដែនការខ្ញុំនេះបងជួន ឯងមានកម្លាំងខ្លះគ្រាន់ចូល
រួមទេ ខ្ញុំថា ខ្ញុំគ្មានកំឡាំងច្រើនទេ មានត្រឹមតែធ្វើសកម្មភាពនៅកន្លែងតែប៉ុណ្ណោះ ជ័យ ថាបើ
គ្មានកម្លាំងទេ ដែនការខាងខ្ញុំទុកខ្ញុំដោះស្រាយវាយហើយ ហើយខាងបងឯងធ្វើដែនការខាងនោះ
ចុះ តែទិសដែនការខាងខ្ញុំចាប់ធ្វើនៅក្នុងខែ៨ ឬខែ៩ ឆ្នាំ១៩៧៧ហើយ ។ ការពិភាក្សាគ្នាបាន
តែប៉ុណ្ណឹង ជ័យ បញ្ជាក់ថា ពេលបងត្រឡប់ទៅវិញត្រូវមក ទាក់ទងគ្នាមួយសារទៀតនៅខែ៧-
១៩៧៧ ដើម្បីនិយាយអំពីដែនការកំទេចបក្សនេះ ។ និយាយគ្នាហើយ ខ្ញុំក៏ត្រឡប់មកកន្លែង

វិញ។ ពេលមកដល់កន្លែង ខ្ញុំបានទៅរាយការណ៍អោយ **ឃាំ ភូន** ដឹងនៅមន្ទីរ ក-១៦ ថា នៅ ភូមិភាគខត្តរ ឥឡូវឈ្មោះ **ស្រេង** ត្រូវអង្គការ ចាប់ហើយ ។

ឆាន: អីដែលស្គាល់ឈ្មោះ **ស្រេង** ទេ?

សារ៉ាត: (អត់ អត់ស្គាល់) អង្គការចាប់ហើយ អ្នកដែលបន្តសកម្មភាពនៅភូមិភាគខត្តរ ឥឡូវនេះគឺ មាន ឈ្មោះ **ជ័យ** ប្រធានពាណិជ្ជកម្ម។ **ឃាំ ភូន** សួរខ្ញុំថា ពួក **ជ័យ** គេទាក់ទងខ្សែទៅខាងណា? ខ្ញុំឆ្លើយថា **ជ័យ** មានការទាក់ទងទៅខាងសៀម (ខាងថៃ) ខាងសៀម ព្រោះគេមានខ្សែទាក់ទង ចាស់ពីមុនមក គឺខ្សែចាស់របស់ឈ្មោះ**ស្រេង** ចំពោះខ្សែទៅណា សៀមនេះឈ្មោះ គេអត់ប្រាប់ ខ្ញុំទេ។ **ឃាំ ភូន** សួរបញ្ជាក់ខ្ញុំថា ក្នុងការទាក់ទងនេះមិត្ត **ជ័យ** គេមានកំឡាំងច្រើនទេ ហើយ ដែនការរបស់គេបំរុងធ្វើយ៉ាងម៉េចខ្លះ? ខ្ញុំឆ្លើយថា ដែនការខាងគេគឺលើកកំទេចបក្សកុម្មុយនិស្ត នៅខែ៨ ឬ ខែ៩-៧៧នេះ ។ **ជ័យ** ក៏គេ សួរកម្លាំងរបស់យើងដែរ ដើម្បីរួមជាមួយគេ តែខ្ញុំដាក់កំឡាំងរបស់យើងតិចពេក ចូលរួមមិនបាន **ជ័យ** ក៏គេថា អោយយើងធ្វើខាងនេះចុះ ដែនការខាងគេចាំគេធ្វើក៏បានតែដល់ ថ្ងៃ២៥-៧-១៩៧៧ មិត្ត **ជ័យ** អោយខ្ញុំទៅជួប ជាមួយភាគីទៀតដើម្បីភ្ជាប់សភាពដែនការនេះ**ឃាំ ភូន** ឆ្លើយថា អ្វីទៅចុះដើម្បីភ្ជាប់សភាព- ការណ៍យកមករៀបចំធ្វើនៅកន្លែងយើង ។ ក្រោយពីជួប **ឃាំ ភូន** ហើយដល់ខែ៧-៧៧ខ្ញុំមក ជួប **ជ័យ** ទៀត តែមិនជួបមិនដឹង **ជ័យ** ទៅឯ ណា ខ្ញុំក៏ត្រឡប់មកកន្លែងវិញ ការទាក់ទងជា មួយ **ជ័យ** នេះត្រូវដាច់គ្នារហូត ថ្ងៃ១៥-៩- ៧៧ មិត្ត **ឃាំ ភូន** បានសរសេរសំបុត្រផ្ញើ តាមឈ្មោះ **អន់ តយ** ។

ឆាន: ស្គាល់ទេ?

សារ៉ាត: (អត់ស្គាល់ទេ) **អន់ តយ** ដើម្បីឲ្យខ្ញុំ ។

ឆាន: **អន់ តយ** ។

សារ៉ាត: ដើម្បីអោយខ្ញុំចូលរួមប្រជុំនៅមន្ទីរ ក-១៦ (អូ **អន់ តយ** អាអ្នកបើកឡានណឹងហើយមើល ទៅ) ។

ឆាន: អីស្គាល់ទេ?

សារ៉ាត: (ស្គាល់កាលណឹងវាទៅខាងពាណិជ្ជកម្ម) ចូលរួមប្រជុំនៅមន្ទីរក-១៦ ការប្រជុំនៅថ្ងៃ១៨-៩- ១៩៧៧ អូចូលរួមប្រជុំមានឈ្មោះ :

- ១. **ស៊ុន ថន** ប្រធានពាណិជ្ជកម្ម តំបន់១០៥ ។
- ២. ថា ។

ឆា: ណឹងធ្លាប់ស្គាល់ទេ?

សាវាត: (បាទ ស្គាល់)

២. ថា (ឡាវ) សមាជិកពាណិជ្ជកម្មតំបន់១០៥

៣. ឡាវ (ឡាវ) ប្រពន្ធ ខាំ ភូន (ត្រូវ ហើយ)

៤. នូ (ឡាវ) ប្រធានអ្នកនេសាទ (ត្រូវហើយ)

ឆា: នៅកន្លែងណា?

សាវាត: (នៅកន្លែងជំរុំដាច់ខ្លួនមកនៅស្រែជ្រៃ) ប្រធាននេសាទត្រីនៅទន្លេស្រែកពករបស់ពាណិជ្ជកម្ម
តំបន់ ១០៥ ។

៥. សុដាន

ឆា: សុដាន ហៅ ចក់ ស្គាល់ទេ? ប្រពន្ធឈ្មោះ នូ?

សាវាត: (អូ ប្រពន្ធ នូ នេះខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះគាត់មុននេះ សុដាន) ។

ឆា: នូ ណា?

សាវាត: (នូ នៅស្រែជ្រៃ) ។

ឆា: នៅស្រែជ្រៃ?

សាវាត: បាទ ពួកសមាហរណកម្ម ។

ឆា: ណឹង?

សាវាត: បាទ!

ឆា: ក្រែងឈ្មោះ ខុសគ្នាទេអី នូ ផ្សេងទេ?

សាវាត: អត់តែ ប្រពន្ធគាត់ សុដាន ពីមុនឈ្មោះយាយនេះណាដោះបង ស៊ីនួន ខ្ញុំភ្លេចប្រពន្ធ ឈ្មោះ
នូ ប្រធានមន្ទីរនេសាទនៅទន្លេស្រែកពក

៦. នឹក (ប្រធានភូមិកោះម្ទើលយើងឥឡូវនេះ)

ឆា: ឥឡូវណឹង?

សាវាត: បាទ

ឆា: នឹក ណឹង ប្រធានភូមិកោះម្ទើល ?

សាវាត: ឥឡូវណា ។

ឆា: បាទ ឥឡូវណឹង?

សារ៉ាត:

បាទ

ហារ៉ា:

គាត់ជនជាតិក្នុងត្រូវទេ?

សារ៉ាត:

ក្នុង ត្រូវប្រធានមន្ទីរ ក-១៦

ហារ៉ា:

ពីមុន ?

សារ៉ាត:

បាទ

៧. ចន្ទី ក្នុង សមាជិកគណៈមន្ទីរ ក-១៦ (ឥឡូវគេចាំនៅ កែវ ស៊ីម៉ា)

៨. ជន ខ្មែរ ប្រធានយុទ្ធនារី នៅមន្ទីរ ក-១៦ (អូ ជន ឥឡូវគាត់នៅខេត្តណើន) ។

ហារ៉ា:

នៅខេត្ត?

សារ៉ាត:

មានស្គាល់ដែរ ជន ហ្នឹង? គាត់ធ្វើខាងក្រុម ជន គុណភា ស្រី

សារ៉ាត:

ណើនហើយ (សើច) ប៉ុន្តែ ខ្ញុំដឹង គាត់នៅជាមួយគ្នា យុទ្ធនារីនោះត្រូវហើយ នៅមន្ទីរ ក-១៦

៩. បាទ (អូ បាទ ទំពួន ត្រូវហើយ ស្លាប់ហើយ) ។

ហារ៉ា:

ស្លាប់ហើយ?

សារ៉ាត:

(បាទ ស្លាប់មកពីព្រៃ ទៅស្លាប់នៅទីណា) ទទួលខុសត្រូវផ្នែកស្រែ ក-១៦ (ត្រូវ)

១០. ប្រពន្ធឈ្មោះ នឹក ខ្ញុំមិនចាំឈ្មោះទេ នាទីមេក្រុមនារី (អូ តានឹក) ។

ហារ៉ា:

ប្រពន្ធគាត់?

សារ៉ាត:

ណើនហើយ ។

ហារ៉ា:

ឈ្មោះអី? បើតាមអីដឹងឈ្មោះអី ប្រពន្ធ នឹក ?

សារ៉ាត:

ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ (និយាយភាសាជនជាតិ) នៅក្នុងមន្ទីរ ក-១៦ ក្នុង

១១. សង អនុប្រធានមន្ទីរ ក-៣៧ ជនជាតិលាវ(ត្រង់ណា ក-៣៧ ?)

១២. សួន ប្រធានដឹកជញ្ជូន (អូ នៅស្រែស្រែ) របស់ពាណិជ្ជកម្ម តំបន់១០៥ ក្នុង

១៣. ហន គណៈមន្ទីរ ក-១៦ ជនជាតិបារាយ

ហារ៉ា:

ស្គាល់ទេអី ហន?

សារ៉ាត:

ស្គាល់

ហារ៉ា:

នៅរស់ទេ ហន? នៅឯណា?

សារ៉ាត:

ឥឡូវមិនដឹងនៅឯណា ទៅរកគិរីវិញហើយ មិនដឹង ឬ មួយក៏យ៉ាងម៉េច ឬក៏នៅអង្រែន ។

ចារ៉ា: នៅអង្រែន?

សារ៉ាត: កាលមុនគេដកទៅអង្រែន ។

ចារ៉ា: អង្រែនស្ថិតនៅភូមិណា ឃុំណា?

សារ៉ាត: នៅព្រំដែនក្រចេះ មណ្ឌលភិរយើងណឹង ។
១៤. ខាំ ភី ជនជាតិទំពួន ប្រធានមន្ទីរ ក-៣៧ នៅរយ

ចារ៉ា: នៅរយ?

សារ៉ាត: បាទ

ចារ៉ា: មន្ទីររបស់អ្នកណាគេ?

សារ៉ាត: មន្ទីរ ស៊ិន ៥៨

ចារ៉ា: ស៊ិន ៥៨ ប្រធាន? ស៊ិន ៥៨ ប្រធានមន្ទីរក-៣៧?

សារ៉ាត: ស៊ិន ៥៨ គេប្រធានពាណិជ្ជកម្ម
១៥. ញ៉ាន (ភ្នំ) អនុកស្តការតំបន់១០៥ (ត្រូវហើយ)
១៦. កង (ឡាវ) ប្រធានបច្ចេកទេសខាងសិប្បកម្ម (អូ អាណឹងបងខ្ញុំតើ)

ចារ៉ា: កង ហ្នឹង?

សារ៉ាត: បាទ

ចារ៉ា: មែន កង មួយទៀតទេអញ្ចឹង?

សារ៉ាត: មែន ក្រុងក្រចេះទេ គាត់ធ្វើខាងសិប្បកម្ម ធ្វើហាត់ត្បាលរវៃ ធ្មេញឈើអីណឹង គាត់អ្នក
បច្ចេកទេសធ្វើណឹង ។

ចារ៉ា: បងរបស់អី?

សារ៉ាត: បាទ! បងបង្កើត

ចារ៉ា: ឥឡូវ?

សារ៉ាត: ស្លាប់ហើយ ។

ចារ៉ា: ស្លាប់នៅឯណា?

សារ៉ាត: ស្លាប់នៅស្រែសង្កម ។

ចារ៉ា: ស្លាប់នៅជំនាន់ណា?

សារ៉ាត: ជំនាន់ណឹង

ចារឹក: ជំនាន់ឡូណើន?

សារវាច: បាទ កាលកៅប៉ុន្មាន កៅហ្វាយ ៧៣, ៧៤ ទៅ ។

១៧. ខ្ញុំឈ្មោះ ទួន មិត្ត ទាំ កូន និយាយនៅពេលប្រជុំនោះថា ការប្រជុំនេះ យើង ប្រជុំខ្សែរយៈរបស់យើងទាំងអស់ ដែនការដែលខ្ញុំលើកឡើងនៅពេលនេះ គឺស្នើមិត្តទាំងអស់ រៀបចំអាវុធ នៅតាមកន្លែងរបស់មិត្តរៀងៗខ្លួន យកមកទុកនៅកន្លែងខ្ញុំនៅមន្ទីរ ក-១៦ ព្រោះមិត្តទាំងអស់សុទ្ធតែមានអាវុធ នៅតាមកន្លែងស្រាប់ ។ កាំភ្លើងនេះពេលប្រមូលបាន ហើយ ចាំខ្ញុំចាត់ចែងឈ្មោះ ដែន ជានិរសាររបស់ខ្ញុំ ជាអ្នកការពារក្នុងការប្រមូលអាវុធនេះ គឺខ្ញុំ សំរាប់មិត្តអោយដឹងថា យើងមានដែនការរត់ទៅប្រទេសយួន ព្រោះសភាពការណ៍បដិវត្ត កម្ពុជា បច្ចុប្បន្នមានការតឹងតែងណាស់ សំខាន់ធ្វើការគ្មានពេលឈប់ឈរ ទាំ កូន និយាយ ទៀតថា ដែនការរត់នេះ ខ្ញុំសំរេចអោយឈ្មោះមិត្ត ញ៉ុន និង ប៉ុន ឡើង, ឡាន, ឡាំ ដឹកនាំកំឡាំង ១២នាក់ទៀត រត់ទៅដីយួន ព្រោះ ៥នាក់នេះ ជើងចាស់អាចម្ចាស់ការ បានលើភូមិសាស្ត្រតាមផ្លូវរត់ គឺព្រៃ និងភ្នំធំៗ ផ្លូវដែលរត់ទៅដីយួន និងខ្សែសំរាប់ទាក់ទងនៅ តាមផ្លូវគឺ រត់តាមផ្លូវភូមិស្រែព្រះ ឃុំស្រែព្រះ ក្នុងស្រុកកែវសីម៉ា ដើរតាមផ្លូវនេះមានបង របស់ ញ៉ុន ឈ្មោះ សារុន ។

ចារឹក: អញ្ជឹង សារុន ដែលអ៊ីនិយាយណឹង?

សារវាច: (អត់ទេ មិនមែនទេ សារុន ផ្សេង) សារុន ប្រធានមន្ទីរស្រុកកែវសីម៉ា (ខ្ញុំអត់ដឹងទេ សារុននេះ) ជាខ្សែរយៈសំរាប់ ទាក់ទងចូលទៅប្រទេសយួន ។ កំឡាំងដែលត្រូវរត់ជាមួយ ៥នាក់នេះ គឺឈ្មោះ ហល, វ៉ុន, ដេត, យនយុទ្ធជន, ដហ្វិ ចំនួន ៧នាក់ទៀត ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះទៅ ។ ហើយ ពេលរត់ ទៅនេះខ្ញុំ កូន បញ្ជាក់ថា (បែប ទាំ កូន) ណឹង ហើយ បញ្ជាក់ថា រត់ចេញពីតំបន់១០៥ ផ្លូវចុះទៅក្រចេះ ហើយមានផ្លូវបំបែកទៅដល់ស្រុក កែវសីម៉ា ប្រហែល ៥គីឡូ រយៈពេល ដែលត្រូវរត់ គឺខ្ញុំដាក់ទិសអោយមិត្ត ញ៉ុន និង៤នាក់ ទៀត រត់ទៅ ៣ថ្ងៃ អោយបានចូល ទៅដល់ដីយួន ពេលណាទៅដល់ដីយួន ទៅចូលទាក់ទង ជាមួយយួន ឈ្មោះ បាតង់ លេខ តំបន់លោក និញ ត្រាយនិញ បើជួបហើយត្រូវ រាយការណ៍អោយ បាតង់ ដឹងថា កំឡាំងរបស់យើងដែលរត់មកនេះចំនួន ១៧នាក់ និងអាវុធ ១៧ដើម ។ ៦ដែនការ និងសភាព ការណ៍នៅកម្ពុជាក៏ត្រូវរាយការណ៍អោយយួន ដឹងដែរ គឺរាយការណ៍ថា នៅចំផ្លូវលេខ១៤ មានកំឡាំងទ័ពតំបន់លេខ ៥០៥ នៅការពារជាប់ ដីយួនតែម្តង ចំណែកកងពល ៧២០ នៅតាម ផ្លូវនេះដែរ តែនៅចូលទៅក្នុងដីកម្ពុជា បន្តិចទៅ ហើយ ក្រៅពីនេះក៏ត្រូវរាយការណ៍អោយ យួនដឹងពីកន្លែងដែលកងទ័ពកម្ពុជាមុន ។

សារ៉ាត: បន្ទាយបារាំងឈ្មោះកោះឆាយប្រាខេ តាមផ្លូវចន្លោះស្រុកស្នួលនិងស្រុកកែវស៊ីម៉ា ។

ហារ៉ា: ត្រូវទេអី ?

សារ៉ាត: (បាទត្រូវហើយ) ពេលរាយការណ៍ហើយត្រូវអោយយួនវាយចូលមកយកដីកម្ពុជាតាមផ្លូវ ២ ដែលខ្ញុំប្រាប់ខាងលើ ។ បើវាយទ័ពកម្ពុជាបានខ្លះហើយ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបំផុសប្រជាជន នៅស្រុកកែវស៊ីម៉ាអោយរត់ចូលដីយួន ហើយបើទ័ពយួនវាយចូលមកដល់ណាមិត្ត ញ៉ុនត្រូវ មករាយការណ៍អោយខ្ញុំដឹងផងដើម្បីខ្ញុំនឹង រៀបកំឡាំងរបស់យើងដែលនៅទីនោះអោយរត់ទៅ ជាមួយ ។ ចំពោះទិសកំណត់ដែលយើងត្រូវ សុំសំណូមពរអោយគេវាយចូលមកដីកម្ពុជាឲ្យស្រប តាមការបំផុសពីខាងក្នុងនេះ គឺវាយនៅក្នុងខែ ១០ ឬ ១១ ឆ្នាំ ១៩៧៧ ខាងមុខនេះបន្ទាប់ពី លើកដែនការសំរាប់ទាក់ទនយួនហើយមិត្តឃាំ កូន គាត់ក៏បានលើបញ្ជាក់អំពីយុទ្ធវិធីមុនពេលរត់ ទៅវិញថា ពេលដែលត្រូវមិត្ត ញ៉ុនឯង ឡាំ មិត្តយើងរត់ទៅនេះ គឺនៅក្នុងថ្ងៃ ២២.០៩. ១៩៧៧ មុនពេលរត់ទៅញ៉ុនឯងត្រូវអោយមិត្តប៊ុននិងមិត្តដរ ហ្នឹងបើកឡានអាកាត់ៗ ចិន(ត្រូវ ហើយ) ។

ហារ៉ា: ត្រូវដែរអី ?

សារ៉ាត: បាទ

ហារ៉ា: ជំនាន់ហ្នឹងប្រើតែឡានកាត់ៗ ចិនហ្នឹង ?

សារ៉ាត: (បាទ កាត់ៗ ចិន១ គ្រឿងទៅ អាណិតទៅជាប់ផ្លូវកណ្តាលផ្លូវចោលដែរ ។)

ហារ៉ា: ជាប់នៅផ្នក ?

សារ៉ាត: (បាទ) នឹងសំបុត្រអនុញ្ញាតិមួយច្បាប់ទៅបើសំភារៈនៅពណ៌ជួកម្នុំដើម្បីយកទៅចែកយោធា ជាប្រញាប់ (មានមែន) ។

ហារ៉ា: ដាក់អីគេអី ?

សារ៉ាត: សំភារៈហ្នឹង ។

ហារ៉ា: អាពេលជាប់ផ្លូវ ជាប់ភូកហ្នឹង ?

សារ៉ាត: អាណិតគេថាមានសំបុត្រអនុញ្ញាតិច្បាប់អោយទៅបើកសំភារៈឲ្យយោធាពណ៌ជួកម្នុំដើម្បីយកទៅ ចែកយោធាជាប្រញាប់ (គេមានដាក់ទៅខ្លះដែរ) ។

ហារ៉ា: មានដាក់ ?

សារ៉ាត: (បាទមានកំភ្លេចបាទ) ពេលនោះមិត្តប៊ុន ក៏ត្រូវឆ្លៀតចូលទៅកន្លែងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំយកកាំភ្លើង ១៩ ដើមមកជាមួយផង ។ បើមានសភាពការណ៍មិនស្រួលទៅប្រាប់គេខាងអឺរ៉ា កូន ត្រូវការ

សំភារៈពិសេសនេះ សំរាប់ទៅធ្វើការនៅរតនៈគីរី ។ ឯកំឡាំងក្រៅពីមិត្ត ប៊ុន នេះមន្ទីរ ក១៦ គ្រប់ហើយ ដាច់ខាតត្រូវតែចេញតាមឡាន១គ្រឿងនេះ អោយដុតពីតំបន់ ១០៥ នៅម៉ោង ១២យប់ (ត្រូវហើយ) ។

ចារឹក: មានឡានចេញមែនអី ?

សារ៉ាត: (បាទ ១២)យប់បើឡានត្រូវខូចកន្លែងណាចោលកន្លែងនោះចុះ (ត្រូវហើយ) ក្រោយពីប្រជុំ ដាក់ ផែនការហើយនៅថ្ងៃទី ២២ ខែ១៧ ឆ្នាំ១៧៧៧ មិត្តទាំង កូន បានមកប្រាប់ខ្ញុំនិងមិត្ត ស៊ុន ថន និងមិត្តដាចា៖ នៅពេលយប់ម៉ោងប្រហែល ៧ ថ្ងៃនេះត្រូវហៅកំលាំងនៅក្នុងមន្ទីរ របស់យើងទាំងអស់ត្រូវប្រជុំរួម ហើយនៅក្នុងការប្រជុំពន្យារពេលអោយបានយូរដើម្បីអោយ មិត្ត ឡឿន ប៊ុន ចូលមកយកកាំភ្លើងនៅកន្លែងខ្ញុំបានស្រួល ។ បើមិនធ្វើអញ្ចឹងទេច្បាស់ជាពួក នោះចូលយកកាំភ្លើងកន្លែងខ្ញុំមិនបានទេ ។

ចារឹក: ត្រូវទេអី ?

សារ៉ាត: (បាទ ត្រូវហើយ) ចំណែកខាងក្រៅខ្ញុំអោយមិត្ត ដែង យាមចាំក្តាប់សភាពការណ៍មនុស្ស ចេញចូលហើយ ។ ពេលទទួលការណែនាំហើយនៅម៉ោង ៧យប់ ថ្ងៃ ២២.១៧.១៧៧៧ ខ្ញុំនិង ស៊ុន ថន, ដា, រ៉ុន, ហៅកំឡាំងនៅក្នុងមន្ទីរក១៦ ប្រជុំទាំងអស់ក្នុងការប្រជុំនេះគឺលើក ពីការងារ បដិវត្តន៍អោយតែគ្រប់ម៉ោង និងអាលពួក ១៧នេះប្រើពេលយកអាវុធបាន (ព្រោះ ពេលនោះផែនការគេដកអាវុធទាំងអស់) ។

ចារឹក: អញ្ចឹង ?

សារ៉ាត: បាទ មិនថាកម្មាភិបាលមិនថាយុទ្ធជនអីទេ ប្រមូលដាក់យ៉ាងទាំងអស់ ។

ចារឹក: ប្រមូលកាំភ្លើងដាក់យ៉ាងទាំងអស់ ?

សារ៉ាត: បាទ ព្រោះវាមានសភាពការណ៍ ។

ចារឹក: សភាពការណ៍អីគេអី ?

សារ៉ាត: សភាពការណ៍អញ្ចឹងហើយណា ។

ចារឹក: អាពេលថាត្រូវវាណឹង ? ចោទទៅវិញទៅមកណឹង ?

សារ៉ាត: បាទ ណឹងហើយចោទទៅវិញទៅមក ។

ចារឹក: ចាប់គេដកអាវុធតែម្តង ? អ្នកណាចេញបញ្ជាអោយដកអាវុធដកអី ?

សារ៉ាត: ហម

ចារឹក: ហម ?

ចារឹក: ហម ?

សារីស្រី: (បាទ ដកអាវុធាវុធហស័ប្បុរ្តិ៍ **ខាំ កូន** ប្រហែលគេមានអាវុធលាក់ទុកដើម្បីអោយកំឡាំងគេ ឆ្លៀតយក) (សើច)ដល់ម៉ោង ១១យប់ ឈ្មោះ ដែងបានកេះខ្ញុំឈ្មោះ **ប៊ុន** ឈ្មោះ **ស៊ុន ថន** និង ឈ្មោះថា ចេញពីក្នុងអង្គប្រជុំរួចចេញមកជួបគ្នានៅក្រៅ ។ ដែក និយាយប្រាប់ខ្ញុំថា អាវុធទាំង ១៧ ដើមយកចេញទៅបាត់អស់ហើយ ឥឡូវយកអាវុធទាំង ១៧ ដើមដាក់ទុកក្នុងទៅដោះ ឡាននៅថ្នល់ ជាតិហ្នឹងពេល ១៧ នាក់នេះចេញដុតទៅ ខ្ញុំក៏និយាយអង្គប្រជុំអោយមកកាន់ កន្លែងណាវិញ អស់នៅម៉ោង ១២យប់ ។

ចារឹក: ជំនាន់ណឹងធ្វើតែយប់ៗតែម្តងអី ?

សារីស្រី: (បាទ ប៉ុន្តែអានេះក៏អត់បានឃើញ) ខ្ញុំនិងមិត្ត**ខាំ កូន** នារី **ឡាប់** ខ្ញុំបំផុសថា ឈ្មោះ **ញ៉ុន** រត់ ទៅចងករបានទៅហើយ ស្នើអោយបងប្អូនទាំងអស់ជួយរកដង គង់តែគេដឹងថាបានខ្លួន(គេ ស្នើរអីបើកឡានទៅទាំងដុលតែម្តង) (សើច) ។

ចារឹក: បើកឡានទៅ ?

សារីស្រី: (បើកឡានទៅតែម្តងទៅទាំងដុល) បាត់ខ្លួនដូច្នោះពួកខ្ញុំត្រូវតែបំផុសពាក្យនេះស្តាប់អោយ បានមុន ២ថ្ងៃ ក្រោយមកពួកអង្គការចាប់បាននឹង បាញ់សាបអស់១៣នាក់ ដូចនេះកំឡាំង ដែលរត់ ទៅដើម្បីបានចំនួនតែ ៤នាក់ទេ ពួកនេះចេញទៅបាត់រហូតមិនដែលមកទាក់ទងឬ រាយការណ៍ តាមរយៈអ្នកណាមកអោយដឹងដល់បច្ចុប្បន្នតែម្តង ។ ក្រោយពីសភាពការណ៍នេះកើតឡើងហើយ អង្គការបានចាត់តាំងវា ត្រូវជាគុណរបស់**ខាំ កូន**ផ្ទាល់អោយដើររកចាប់ពួក ១៧នាក់ ដែលរត់ ទៅស្រុកយួននោះ តែដែនការរបស់អង្គការឈ្មោះ**ខាំ** មិនបានអនុវត្តន៍ (ត្រូវ) ហើយក៏បែរធ្វើ ជាសកម្មភាពប្រឆាំងវិញ អង្គការក៏សំរេចចាប់**ខាំ** នៅខែ ១០.១៩៧៧ ដែលបងឡាំងបាន ដកខ្ញុំចេញពីក្រចេះអោយទៅជួយស្តាប់សភាពការណ៍នៅពាណិជ្ជកម្ម ។ ពេលនោះខ្ញុំក៏បានជួប ជាមួយឈ្មោះ **ស៊ុន ថន** និង **ខាំ កូន** នៅមន្ទីរពាណិជ្ជកម្មនៅតំបន់១០៥ មិត្ត**ខាំ កូន** ប្រាប់ខ្ញុំ ថា ឥឡូវខ្ញុំមិនបានដឹកនាំមិត្តប្រជុំដាក់ដែនការទេ ព្រោះតាមមើលអង្គការជិតដកខ្ញុំទៅភ្នំពេញ ដូច្នោះលើការដឹកនាំប្រជុំធ្វើសកម្មភាពស្រេចលើ(ទំព័រ១៨) **ស៊ុន ថន** ជួនឯងទៅចុះ ខ្ញុំឆ្លើយថា បើអង្គការត្រូវការ ហើយមិត្តទៅចុះចាំខ្ញុំដឹកនាំប្រជុំសកម្មភាពប្រឆាំងបដិវត្តន៍បន្តទៅទៀត ។ **ខាំ កូន**បន្តទៀតថា រឿងអង្គការបំរុងនឹងដកខ្ញុំនេះច្បាស់ជាចាប់ខ្ញុំហើយ ដោយរឿងយើងលើកមុន ត្រូវបែកការណ៍ពេលណាចន្លោះល្អខ្ញុំ ច្បាស់ជាវែបងឡាំងហើយ ។

ចារឹក: បងឡាំង ណឹង ហម ណឹង ?

សារ៉ាត: (ហ្នឹងហើយ ហម) ហ្នឹងច្បាស់ជាវែបងឡានហើយ ព្រោះរឿងគុណខ្ញុំក៏មកពីគាត់ហើយរឿងយើង បែកការណ៍នេះក៏បែកកការណ៍ពីបងឡានដែរ បើវាយបងឡានបានរឿងយើងបែបដិតខ្លះដែរ ។ ក្រោយពីពិភាក្សាគ្នាហើយដល់ថ្ងៃ ២៦.១០.៧៧ អង្គការប្រធានយកទំ ភូន មកភ្នំពេញ ពេលមកដល់ភ្នំពេញ ខ្ញុំដឹងដំណឹងថាទំ ភូនវាយបងឡានស្លាប់នៅថ្ងៃ ២៦.១០.៧៧ នៅនឹង មន្ទីរពេទ្យកម្ពុជាតំបន់ ១០៥ ប្រចាំនៅភ្នំពេញ ដល់ថ្ងៃ ២៣.១១.៧៧ អង្គការចាប់ខ្ញុំមក ទីនេះតែម្តង ។

ចារ៉ា: នេះអ្នកសួរឈ្មោះ ឡាន ?

សារ៉ាត: ធ្វើនៅថ្ងៃ ២៨.១១.៧៧ អ្នកសួរឡាន(ដឹងធ្វើស្តីឡាន) អ្នកសារភាពជួន (មានដិតមេដៃទៀតអស់ហើយ) ។

ចារ៉ា: អា នេះខាងក្រោយជាបញ្ជីស្រង់អ្នកដែលចូលរួម ។

សារ៉ាត: ១៧ នាក់ ។

ចារ៉ា: ៣៧ នាក់ ?

សារ៉ាត: កង អនុប្រធានតំបន់ ៥០៥ ។

ចារ៉ា: កង ពួកនៅក្រចេះដែលថាអីស្គាល់ណឹង ?

សារ៉ាត: បាទ ខ្ញុំស្គាល់ ។

ចារ៉ា: ឥឡូវស្លាប់ឬនៅ ?

សារ៉ាត: គេថាស្លាប់ដែរ ប៉ុន្តែដំណឹងគេណា ។

ចារ៉ា: បាទ !

សារ៉ាត: ទំ ភូន អនុលេខាតំបន់ ១០៥ (ស្លាប់) ប៉ុន្តែអា នេះគេអត់ដាក់ស្លាប់ ។

ចារ៉ា: អត់ស្គាល់ទេ ខន ?

សារ៉ាត: បាទ សៃ ក៏អត់ស្គាល់ដែរ ។

ចារ៉ា: ស៊ុន ថន ?

សារ៉ាត: តំបន់ ៥០៥ ស៊ុន ថនស្គាល់ប្រធានពេទ្យកម្ពុជាតំបន់ ១០៥ ។

ចារ៉ា: ឥឡូវនៅរស់នៅទេ ស៊ុន ថន ?

សារ៉ាត: ស្លាប់ ។

ចារ៉ា: ស្លាប់ ?

សារ៉ាត: បាទ

ចារ៉ា: ថា ?

សារ៉ាត: ៦-ថា សមាជិកពាណិជ្ជកម្មតំបន់ ១០៥ស្ទាប់ ។

៧-ដែង យុទ្ធជនការពារ នៅរស់សព្វថ្ងៃនេះទេ នៅស្រែសង្កម ។

ចារ៉ា: នៅស្រែសង្កម ? ឈ្មោះដែង ?

សារ៉ាត: បាទ! ៨-វ៉ាន់ ទទួលខុសត្រូវខាងឡានមន្ទីរតំបន់ ១០៥ស្ទាប់ហើយ ។

៩-ស៊ី យុទ្ធជនបើកឡាន (និយាយភាសាជនជាតិ) តំបន់ ១០៥ ។

១០- ឡាប់ អនុប្រធានពាណិជ្ជកម្មតំបន់ ១០៥ ។

១១- ទូ ប្រធាននេសាទគ្រីនៅទន្លេស្រែពក ពាណិជ្ជកម្មតំបន់ ១០៥ ។

១២- ស៊ូដាន ប្រពន្ធឈ្មោះ ទូ (សើច) ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះគាត់ទៅមិនដឹងមន្ទីរនេសាទ ពាណិជ្ជកម្មតំបន់ ។

១៣- ចាន់ដើ សមាជិកកណៈមន្ទីរក១៦ (កាលមុនគាត់ធ្វើកណៈស្រុកកែវស៊ីម៉ា) ។

ចារ៉ា: នរណាគេអី ?

សារ៉ាត: ភាចាន់ដើ

ចារ៉ា: ចាន់ដើរហ្នឹង ?

សារ៉ាត: បាទ (សើច) នៅកណៈមន្ទីរ

១៥- ថន ប្រធានយុទ្ធនារីនៅមន្ទីរ ក១៧ ។

ចារ៉ា: នៅរស់ដែរ ?

សារ៉ាត: នៅ

ចារ៉ា: នៅឯណា ?

សារ៉ាត: នៅពាណិជ្ជកម្មខេត្ត ។ ថាធ្វើក្រូ ។

ចារ៉ា: នៅខេត្តតែម្តង ?

សារ៉ាត: បាទ នៅមណ្ឌលភិរ ។

ចាន: ស្រីប្រុស ថនហ្នឹង ?

សារ៉ាត: ស្រី

១៦- កាន់ ទទួលខុសត្រូវផ្នែកស្រែ ក១៦ ។

១៧- ប្រពន្ធ ឈ្មោះនិក មិនចាំឈ្មោះ (និយាយឡាវ) ដល់ណាហើយមិញ ?

ចារឹក: ដល់ សង !

សារីរៈ ១៨- សង អនុប្រធានមន្ទីរក-៣៧ (និយាយឡាវ) (ប៉ុន្តែខ្ញុំអត់ច្បាស់ដែរ ខ្ញុំអត់
ស្គាល់ដែរប្រហែលណឹងហើយ) ។

១៩- សៀន ប្រធានដឹកជញ្ជូនរបស់ពាណិជ្ជកម្មតំបន់ ១០៥ ។

ចារឹក: នៅជំរកនៃឆ្នាំស្រែ ស្រែជ្រៃ ?

សារីរៈ ២០- ហន គណៈមន្ទីរក១៦ (ឥឡូវនៅអន្តរក្រុង?) (និយាយឡាវ) ។

ចារឹក: ទៅរតនៈភីរី នៅខេត្តប្តូ ?

សារីរៈ នៅជនបទ

២១- ខាំកី ប្រធានមន្ទីរក៣៧ (និយាយឡាវ) ។

ចារឹក: ស៊ុន ថន ឈ្មោះនៅហ្នឹងអី ?

សារីរៈ ណឹងហើយ ។

ចារឹក: នៅឯណា ក៣៧ ?

សារីរៈ នៅរយ៍ ស្រុកកោះព្រែក

២២- កង ប្រធានបច្ចេកទេសខាងសិប្បកម្មតំបន់ ១០៥ ។ (ត្រូវ)

២៣- ធី (និយាយឡាវ) ប្រធានមន្ទីរទទួលភ្ញៀវនៅភាគខេត្ត កាលយួន នៅ ។

២៤- សែន ពីមុនជានិសាអង្គការ ។

ចារឹក: ស្គាល់ទេសែន ?

សារីរៈ (អត់ស្គាល់ទេ ប៉ុន្តែរៀងព្រាវៗ មិនច្បាស់ទេ) កំឡាំងរត់ទៅយួន

២៥- ញ៉ុន អនុកស្តការយោធាតំបន់ ១០៥ ។

២៦- ឡើន ប្រធានស្រែក១៦ ។

២៧- ឡាន ប្រធានចិញ្ចឹមគោក្របីនៅមន្ទីរក១៦ (សុទ្ធតែត្រូវទាំងអស់) ។

២៨- ឡាំ សមាជិកផ្នែកគោក្របីមន្ទីរក១៦ ។

២៩- ប៊ុន កងការពាររបស់ខាំ កូន ។

ចារឹក: ងាប់ហើយ ?

សារីរៈ ងាប់ហើយ:

៣០- ហល យុទ្ធជនម៉ាស៊ីនភ្លើងរបស់ពាណិជ្ជកម្មតំបន់ ១០៥ ។

៣១- រ៉ុន ជាអ្នកធ្វើអាកុយ ១០៥ ។

៣២ - ដេត

បារ៉ា: នៅរស់ដែរអី ?

សារ៉ាត: នៅកោះម្វើល យុទ្ធជនធ្វើបាយទឹក ។

បារ៉ា: អោយខាំ ភួន ?

សារ៉ាត: អោយខាំ ភួន

៣៣ - ខន យុទ្ធជនកាត់ដេរ ពាណិជ្ជកម្មតំបន់ ១០៥ ។

បារ៉ា: ខន អត់ស្គាល់ទេ ?

សារ៉ាត: អត់ស្គាល់ទេ

៣៤ - ដហ្វី យុទ្ធជនបើកឡាន ពាណិជ្ជកម្មគេយកទៅវៃចោល ។

បារ៉ា: គេយកទៅវៃចោលដែរ ?

សារ៉ាត: ៣៥ - ជ័យ ប្រធានពាណិជ្ជកម្មភាគទុត្តរ ។

៣៦ - អី អនុប្រធានជ័យ ចាត់ការនៅពាណិជ្ជកម្ម (អត់ស្គាល់ទេ) ។

៣៧ - យួន ប្រធានពាណិជ្ជកម្មរដ្ឋ បញ្ជាក់កំឡាំងនៅតំបន់ ១០៥ មិនច្បាស់ជាចាប់ឬ នៅទេ អស់ហើយ ។

បារ៉ា: អស់ត្រឹមណឹងអី... អ្នកមានឯកសារនេះមានឈ្មោះអ្វីហ្នឹងមែនឬក៏អត់ទេនេះ ?

សារ៉ាត: ឈ្មោះខ្ញុំ ?

បារ៉ា: នេះដែលគេស្រង់ចុងក្រោយ ? នេះ សារ៉ាត លាវពីមុនអង្គការចាប់មុនអង្គការចាប់ប្រធាន ក្រុមពេទ្យរបស់មន្ទីរក១៧ តំបន់ ១០៥ សារ៉ាត ហ្នឹងអី ឬមិនមែន ?

សារ៉ាត: បាទ ។

បារ៉ា: អញ្ចឹង ? មានទាក់ទងប្រវត្តិជាមួយឈ្មោះស៊ី ខាំភួន ។

សារ៉ាត: ស៊ី ខាំភួន ?

បារ៉ា: បាទ! ប្រហែលជាមាននៅក្នុងចំណោមណឹងបានគេស្រង់ឈ្មោះមនុស្សដែលគេស្រង់សុទ្ធតែគេ ធ្លាប់ទាក់ទងជាមួយអីអញ្ចឹងទៅណានិយាយ ?

សារ៉ាត: វាមិនសូវប៉ុន្មានទេអាណិតនោះ ។

បារ៉ា: អញ្ចឹង ?

សារ៉ាត: ខាំ ភួនមុនអង្គការចាប់ប្រធានមន្ទីរក១៧ របស់តំបន់ ១០៥ ត្រូវហើយដេត ភ្នឹង ។

ចារ៉ា: ដេតយ៉ាងម៉េច ?

សារ៉ាត: បាទ ដិតមិញក្នុង អាដេតធ្វើស្រែអតីតធ្វើស្រែបច្ចុប្បន្នប្រធានក្រុមមន្ទីរ ក១៧ ។ អំពីកំលាំង ក្បត់ស្រង់ចេញពីប្រវត្តិកក យីម ។

១- យើងអតីតជំនប់ជាប្រធានក្រុមស្រែធំឃុំ ស្រែធំស្រុកច្បារតំបន់ ១០៥ ។

ចារ៉ា: អាណិតស្គាល់ទេអី ?

សារ៉ាត: អត់ស្គាល់ទេ

២- មិ មេឃុំជាប្រធានឃុំស្រែធំឈប់ អង្គការកំទេច(អត់ស្គាល់ដែរ) ។

៣- ប្រជ្រើយក្រេប អតីតស្មៅឃុំជាសមាជិកឃុំស្រែធំឈប់អង្គការកំទេច ។

៤- ពកៀនសិទ្ធិ ក្នុងនៅក្នុងស្រែធំអង្គការកំទេចហើយ ។

ចារ៉ា: អ៊ីហេតុអ្វីបានស្រែធំសំលាប់ច្រើន ? ស្រែធំហ្នឹងវាទាក់ទងយ៉ាងម៉េចបានជាមួយពួកណុន ?

សារ៉ាត: ពួកណុនទាក់ទងជាមួយរដ្ឋការចាស់ (សើច) ។

ចារ៉ា: ភាគច្រើន ?

សារ៉ាត: (និយាយឡាវ) ៥- ឡុង យីម ខ្មែរនៅក្នុងស្រែធំ អង្គការកំទេចហើយ ។

៦- កាល ក្នុងឈ្មួសហករណ៍នៅឃុំស្រែធំ ឈប់ឆ្នាំ ១៩៧៦ ។

៧- ញ៉ង ទៅសហករណ៍មន្ទីរ អូបព្រៃ ៧៧ឈប់ ។

៨- ភ្នើញ ក្នុង អតីតមេក្នុង បច្ចុប្បន្នប្រជាជនសហករណ៍មីកី ឃុំស្រែធំ ស្រុកច្បារ ។

១០- ឡុងឈាម ខ្មែរ ។

ចារ៉ា: ខ្មែរទុកអាហ្នឹងធ្វើអីទេ ?

សារ៉ាត: អ្នកក្នុងសេរីកា ក្នុងសេរីការឃុំខ្នាច ស្រុកក្រចេះតំបន់ក្រចេះ បច្ចុប្បន្នក្តាប់មិនបាន ។

១១- ធីន ខ្មែរ បច្ចុប្បន្ន មេក្រុមសហករណ៍ឃុំស្រែធំ ស្រុកច្បារតំបន់ ១០៥ ។

១២- យុន ក្នុងអតីត ។

១៣- ទឹក ក្នុងតំបន់សហករណ៍ញីព្រៃ ឃុំស្រែធំស្រុកច្បារ ។

១៤- ស្រីន

១៥- អន់ ណាយ កាន់កុមារនៅសហករណ៍ឃុំស្រែធំ ។

១៦- វង់ វ៉ែន ចៅហ្វាយស្រុកច្បារ ខេត្តមណ្ឌលគីរី វង់ វ៉ែនហ្នឹងមេទ័ពក្តាប់ម៉ាប៉ាត់តា- យ៉ុងនៅកោះព្រៃក ។

ចារ៉ា: ស្ទាបប៉ូ នៅ ?

សារ៉ាត: ស្លាប់ហើយ បើថាមើយក្នុង នៅស្រុកច្បារ កាលមុនមើលឃ្លានសក្តិ ៣ ក្តាប់ស្រុកច្បារកាល ៧០ ។

១៧- ស៊ិន កូនកាត់ខ្មែរភ្នំ អតីតទាហាន ៨ឆ្នាំជាឈ្មួញសេដ្ឋកិច្ច ឃុំស្រែធំឆ្នាំ ១៩៧៤ អង្គការដកយកទៅដាក់ឃុំអន្ទិក ស្រុកក្តាប់មិនបានបច្ចុប្បន្នមិនដឹង ។

១៨- ក្រោង ភ្នំ ប៉ូលីស៥ ឆ្នាំ ដូច ស៊ិនដែរ (អត់ស្គាល់ទេ) ។

ចារ៉ា: ឆ្មុន នេះស្គាល់ទេ ?

សារ៉ាត: ថន ខ្មែរបច្ចុប្បន្នឈ្មួញសហករណ៍ស្រែធំអត់ស្គាល់ទេ ។

ចារ៉ា: ចុះឆ្មុន ?

សារ៉ាត: ថន ខ្មែរបច្ចុប្បន្នស្លាប់ សហករណ៍ស្រែធំស្រុកច្បារតំបន់១០៥ អូ! ឆ្មុនភ្នំប្រធានសហ- ករណ៍ ។

ចារ៉ា: នៅរស់ដែរ ?

សារ៉ាត: (គេថាស្លាប់បាត់ហើយ) នៅសហករណ៍ស្រែធំ, ឈៀក សមាជិកឃុំឈ្មួញ ។

ចារ៉ា: បេន ?

សារ៉ាត: បេន ខ្មែរប្រជាជនសហករណ៍ឃុំស្រែធំ ស្រុកច្បារតំបន់ ១០៥, សារីម ខ្មែរដែរ អតីតក្រុ បង្រៀន បច្ចុប្បន្នដូច បេន ដែរ ។

ចារ៉ា: ឆ្នាំ ៧៣អង្គការកំទេចចោល ?

សារ៉ាត: កំទេចចោល ប៉ុន្តែមនច្បាស់ឈ្មោះគេ អ្នកមិនច្បាស់មុខគេទេ សុវណ្ណ ។

ចារ៉ា: សុវណ្ណ ទាហានអាស៊ីដងសៃហូ ?

សារ៉ាត: (និយាយឡាវ) ។

ចារ៉ា: ក្រាម ភ្នំបច្ចុប្បន្ននៅក្រុម.....ស្រែធំ

សារ៉ាត: មេឃុំស្រែធំ កំទេចតែម្តង ។

សារ៉ាត: សហករណ៍មី ឃុំស្រែធំ ណាស់ ខ្មែរ ។

ចារ៉ា: លាង ?

សារ៉ាត: លាង បច្ចុប្បន្ននៅសហករណ៍ឃុំយោឡូ ១០៥ ។

ចារ៉ា: សាគ ?

សារ៉ាត: សាគ ខ្មែរបច្ចុប្បន្ននៅសហករណ៍ឃុំត្រាច ។

- បារ៉ា: អ្នកទាំងអស់នៅក្នុងចំណោមរបស់ កក់ យឹម មើលនៅក្នុងចំណោម ក្មេងអ៊ីនេះ ?
- សារ៉ាត: ក្មេងអ៊ី ហុន ។
- បារ៉ា: ហុន ?
- សារ៉ាត: ហុនប្រធានមន្ទីរសុខាភិបាល ចន ។
- បារ៉ា: ចន នៅខាងក្រោម ?
- សារ៉ាត: បច្ចុប្បន្នយ៉ាងម៉េច ?
- បារ៉ា: បច្ចុប្បន្នចាប់ចងនិយាយបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងសម័យប៉ុល ពតដែរ ?
- សារ៉ាត: ចន សេដ្ឋកិច្ចច្បារនាទីមេក្រុម ។
- បារ៉ា: នៅរស់ទេចនហ្នឹង ?
- សារ៉ាត: កំទេច វ៉ៃចោលហើយចនហ្នឹង(គេចាប់ដាក់ជាមួយយើងដែរចនហ្នឹង) មុនយើងបន្តិច (ចាប់មុន យើងប៉ុន្តែថា យកទៅដាក់កន្លែងយើងទេក្រោយមក) ណឹងហើយគេដាក់ខ្លោះ...មន្ទីរតាលេង ។
- បារ៉ា: នៅភ្នំក្រោលណឹង ?
- សារ៉ាត: បាទ នៅជិតគ្នាណឹង គឹមឡាយ, ក្រើម បច្ចុប្បន្នមេពួកយោធាស្រុកច្បារភឹង មេក្រុម យុទ្ធជន ស្រុកច្បារចាប់យើងបច្ចុប្បន្នប្រជាជនច្បារ ។
- បារ៉ា: ហោយ ធ្វើអីនេះ យុទ្ធជនស្រុកច្បារ ?
- សារ៉ាត: មែនទេ ។
- បារ៉ា: មែនទេអញ្ចឹង ?
- សារ៉ាត: ហោយ ផ្សេងទេ ។
- សារ៉ាត: ព្រៃ ស្រុកច្បារ ។
- បារ៉ា: យេង ?
- សារ៉ាត: យេង ស្រុកច្បារដែរចាប់ ធ្វើប ។
- បារ៉ា: ឈើប ?
- សារ៉ាត: ឈើប មេពួកស្រុកច្បារ ពេទ្យសង្គម ។
- បារ៉ា: ម្យ៉ែន ពេទ្យសង្គមរបស់ទាហាន ?
- សារ៉ាត: ម្យ៉ែន (នរណាគេអត់ស្គាល់ទេ) ។
- បារ៉ា: វ៉ាក់ ភិច អ៊ីទៅ ?

សេនាតៈ វាគ៌ប្រជាជន ។

ចារឹកៈ សហករណ៍តុញ ?

សេនាតៈ ស្រុកច្បារ តុញ ស្រុកច្បារ ។

ចារឹកៈ ក្រគំ ?

សេនាតៈ ដាក់នៅការដ្ឋានតំបន់រំដោះ, ជ្រៃ ។

ចារឹកៈ ជ្រៃម ?

សេនាតៈ មេត្តកដំបន្តនៅសហករណ៍ តុញស្រុកច្បារ ។

ចារឹកៈ រឺន ?

សេនាតៈ រឺន អតីតទាហានបច្ចុប្បន្នប្រជាជនស្រុកច្បារ ១០៥ ឈួន បារាំង ។

ចារឹកៈ ឈួន បារាំងបច្ចុប្បន្នដកទៅបរិស្ថានតំបន់ ១០៥ បរិស្ថាននៅកន្លែងណា តំបន់ ១០៥ ?

តូចៈ បរិស្ថានហ្នឹងគេដាក់តាំងពីកាលើករហូតមកដល់ពាមដីមៀតគេហៅឪពុកភាគ តែឈ្មោះមិនដឹង ឈ្មោះអីអតីតទាហានបច្ចុប្បន្នដកទៅការដ្ឋាន ១០៥ បីអតីតធ្វើជីវិតល បច្ចុប្បន្ននៅសហ- ករណ៍កាអ៊ូន ស្រុកច្បារ ដូរ បច្ចុប្បន្នប្រធានក្រុមកុមារនៅសហករណ៍កាអ៊ូន ។

ចារឹកៈ ច្រូន ?

សេនាតៈ អតីតទាហានបារាំងបច្ចុប្បន្ននៅការដ្ឋាន ១០៥ ព្រែង, អូតាព្រែង ។

ចារឹកៈ ប្រជាជន ?

សេនាតៈ ប្រជាជនសហករណ៍ ស្រែធំ ស្រុកច្បារ (វាខុសត្រង់ណឹងទៀត), ជ្រើកប្រជាជនសហករណ៍ ស្រែធំ បច្ចុប្បន្នចាប់ ។

ចារឹកៈ ឈន ?

សេនាតៈ ឈនដូចគ្នា ។

ចារឹកៈ ឈេត ?

សេនាតៈ ឈេត បច្ចុប្បន្នអ្នកមើលគោនៅស្រែធំ ស្រុកច្បារ ១០៥, ប្រាវ អ្នកថែរក្សានង្គ័ល រនាស់, ភ្លើក ប្រជាជនសហករណ៍ស្រែធំចាប់ ។

ចារឹកៈ ភេង ?

សេនាតៈ ភេង ប្រជាជនសហករណ៍ចាប់ ។

ចារឹកៈ ម៉េចបានជាសំបូរចាប់ម្ល៉េះ ?

សារ៉ាត: ម៉ារី បច្ចុប្បន្ននៅមន្ទីរស្រុកច្បារតំបន់ ១០៥ ។

ចារ៉ា: ភ្លើង, ម៉ារីស្គាល់ ?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់ដឹងខ្មែរ ដឹងឡាវអត់មានដាក់ ។

ចារ៉ា: អត់ដាក់ជនជាតិ ?

សារ៉ាត: ឈ្មោះនេះប្រហែលភ្នំ ។

ចារ៉ា: ពីលើល ?

សារ៉ាត: ញ៉ាវ បច្ចុប្បន្នសេដ្ឋកិច្ចមើលគោនៅសហគមន៍គ្រាច ស្រុកច្បារ ។

ចារ៉ា: ដុន ?

សារ៉ាត: ដុន នៅរោងជាងធ្វើជាល ។

ចារ៉ា: ស្គាល់អីទេ ?

សារ៉ាត: អត់ស្គាល់ទេ ។

ចារ៉ា: ជួយយុទ្ធជនយោធាស្រុកច្បារពុក ?

សារ៉ាត: ពុក មេពួកសេដ្ឋកិច្ចសហគមន៍គ្រាច ស្រុកច្បារ ។

ចារ៉ា: ដើម ?

សារ៉ាត: ដើម អតីតហានបីនាក់នៅក្នុងសហគមន៍ ។

ឆាត: និយាយមែនទែនណាស់ថា យោធាបំរុង កន្លែងណាដែលប្រុងវៃគ្នាខ្លាំងគេយកទៅសាបតែម្តង ពួកហ្នឹង ?

សារ៉ាត: ណាស់ហើយ ។

ចារ៉ា: ជឿន ?

សារ៉ាត: ជឿន អតីតសិស្សបច្ចុប្បន្ន ស្រុកច្បារ ។

ចារ៉ា: សុភាន់ ?

សារ៉ាត: សុភាន់ បច្ចុប្បន្ន

ចារ៉ា: ឡើងទៅយោធាតំបន់ ១០៥ វរសេនាតូចទី ១, ម៉ុ ?

សារ៉ាត: ម៉ុ ។

ឆាត: ម៉ុបច្ចុប្បន្នយោធាតំបន់ ១០៥ ?

ចារ៉ា: យ៉ន ?

សារ៉ាត: យ៉ែន យុទ្ធជនយោធាស្រុកច្បារ ។

ចារ៉ា: អត់សូវស្គាល់ទេណា ពួកហ្នឹង ?

សារ៉ាត: អត់ទេ អត់សូវស្គាល់ទេ ។

ចារ៉ា: សុទ្ធតែជនជាតិ ?

សារ៉ាត: សុទ្ធតែជនជាតិ អ្នកសារភាពហត្ថលេខាក្នុង អ៊ី ដឹងជនជាតិអី ក្នុង អ៊ី ។

ឆាត: ចប់ត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ?

សារ៉ាត: ចប់ (សើច) ។

ចារ៉ា: ក្នុង អ៊ីជាក្នុង ? ចំលើយរបស់ស្តី ? ឆាន ឈាន, ឡាយ ក្នុងឡាយ ក្នុង ណឹងប្រហែលជា ខ្មែរ តែដាក់ក្នុង(និយាយឡាវ) ?

សារ៉ាត: (និយាយឡាវ) ។

ចារ៉ា: នៅក្នុងចំលើយឡាយ ក្នុងមានឈ្មោះប្រហែលជាអាចស្គាល់ ?

សារ៉ាត: ភារាងឈ្មោះដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងប្រវត្តិឡាយ ក្នុង, ដឹង យុទ្ធនារីនៅសិល្បៈស្រុកតំបន់ ១០៥ ។

ចារ៉ា: មានឈ្មោះដឹង ទេម៉ែ ?

ម៉ែ: (និយាយឡាវ) ។

សារ៉ាត: (និយាយឡាវ) ។

ចារ៉ា: សៀវ ?

សារ៉ាត: សៀវ ។

ចារ៉ា: គណៈដឹកនាំសិល្បៈ ១០៥ចាប់ ?

សារ៉ាត: ឆែង អនុម, អោក ។

ចារ៉ា: អោក ?

សារ៉ាត: មេក្រុមសិល្បៈ ។

ចារ៉ា: សុទ្ធតែចាប់ ?

សារ៉ាត: ហ្នី អនុ, ណា យុទ្ធនារី ក-១១, ស៊ុន ប្រជាជនមន្ទីរក-២១ ចាប់សារិន តំបន់ ១០៥, សារិន ពាណិជ្ជកម្ម, វ៉ុន យុទ្ធជន ដែលគ្នាមិនដឹង ។

ចារ៉ា: ឡើន, រឿ ?

សារ៉ាត: ឡើយ យុទ្ធជន ៧៥ ដកទៅមន្ទីរស្រុកច្បារ, ឡាន ប្រុសមេក្រុមនៅមន្ទីរ ក-៣៧ (និយាយ ឡាន), ឡាំ អនុក្រុម, សុខន បច្ចុប្បន្នយុទ្ធជនមន្ទីរក-៣៧ដែរ, ឡើយ (និយាយឡាន) ។

ហារ៉ា: នៅរសំទេ ?

គូច: ទៅតាំងពី ៧៧ ។

ដារ៉ា: រ៉ុច ?

សារ៉ាត: ចាប់ ។

ហារ៉ា: រិន ?

សារ៉ាត: រិន ចាប់ ។

ហារ៉ា: ភីម, ហួរ ។

សារ៉ាត: ហួរប្រធានកាត់ដេរ ។

ហារ៉ា: កាត់ដេរមន្ទីរក-១៦ ?

សារ៉ាត: អូ! នៅរសំ ។

ហារ៉ា: នៅរសំដែរ ?

សារ៉ាត: មន្ទីរក-១៦ នៅ...

ហារ៉ា: នៅឯណាឥឡូវ ?

សារ៉ាត: ចាំមួយស្រកររបស់ខ្ញុំ ។

ហារ៉ា: នៅស្រែសង្កម ?

សារ៉ាត: បាទ!

ហារ៉ា: ហួរ ហ្នឹង ?

សារ៉ាត: បាទ !

គូច: កាត់ហ្នឹងរសំនៅជាមួយគា ខាំ ភួន ។

សារ៉ាត: ប្រធានកាត់ដេរមន្ទីរ ក-១៦ ពួកវាចាត់ ។ (រត់បាត់អី នៅស្រែសង្កម)

ហារ៉ា: កាលពីជំនាន់ណឹងរត់បាត់ រួចទៅ បាទទៅនៅស្រែសង្កម ?

សារ៉ាត: អាណឹងអត់រត់ទេ ។

ហារ៉ា: អត់ទេ រឿងរត់បាត់ណឹងពេលគេចាប់ឈ្មោះនេះទៅណឹងដឹងរត់ ដឹងនៅគ្នាមិនដឹងដែរ ?

សារ៉ាត: ចាប់ជាមួយពួកខ្ញុំដែរ ។

ចារី: បុព្វ ?

សារី: បុព្វ ។

ចារី: ប្រពន្ធខាំភួន ?

សារី: ហើយ ។

ចារី: អត់ទេ វាមានឈ្មោះ ហៅក្រៅបុព្វ ?

សារី: អូ! ប្រពន្ធខាំភួន (និយាយឡាវ) ។

ចារី: ខ្លួន ?

សារី: អូ ខ្លួនយុទ្ធជនក-១៦ ដែរ (និយាយឡាវ) ។

ចារី: នៅរស់ទេ ?

សារី: ស្លាប់ហើយ ។

ចារី: តាំង ?

សារី: (និយាយឡាវ) និរសាតា ខាំភួនចាប់ ។

ចារី: និរសាតាខាំភួន ?

សារី: បាទ, ប៉ុន ក៏និរសាដែរ ។

ចារី: និរសាតាខាំភួនដែរ ?

សារី: ណឹងហើយ និរសាតាខាំភួនដែរ ចូលក្នុងមូលដ្ឋានមុន ។

ចារី: សុទ្ធតែរាប់អស់ហើយ ?

សារី: អត់ទេ ដែន នៅ, អូ តាំងនៅ ។

ចារី: តាំងនៅឯណា ?

សារី: នៅស្រែសង្កម ។

ចារី: នៅស្រែសង្កមដែរ ?

សារី: បាទ!

ចារី: ក្លាយរបស់អី ?

សារី: បាទ!

ចារី: វិន ?

សារី: វិននៅនេះ ។

ចារឹក: តារី ?

សារឹក: យុទ្ធសារីក-១៦ (និយាយឡាវ) ។

ចារឹក: យួនខ្លីក ?

សារឹក: យួន ។

ចារឹក: ចាន់ ក៏យួន, ទីនេះក៏យួន, ខ្នក ចាប់ហើយ ?

សារឹក: ខ្នកចាប់ហើយ ។

ចារឹក: ខ្នកហ្នឹងនរណាគេ ?

សារឹក: ខ្នកហ្នឹងយួនទេដឹង ខ្នកហ្នឹង ។

ចារឹក: ជនជាតិស្ងៀង ?

សារឹក: ញួន និរសាខាំកូន អាណឹងគេដាក់កស្កុការ, ខាំកូនគណៈតំបន់ ១០៥ ។

ចារឹក: ចាន់ ៥ន គណៈតំបន់ ១០៥ ?

សារឹក: ស៊ុន ៥ន ។

ចារឹក: ស៊ុន ៥នទេអី ?

សារឹក: ស៊ុន ៥នហ្នឹងប្រធានលេខាក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ។

ចារឹក: នៅរស់ទេ ?

សារឹក: ស្លាប់បាត់ហើយ ប៉ុន្មានឆ្នាំ ។

ចារឹក: អញ្ជឹងនៅក្នុងភូមិណឹង នៅស្រែសង្កមអីមានអ្នកនៅរស់ច្រើនដែរតើ ? អ្នកជាប់ភ្នំក្រោល ?

សារឹក: គាត់ឈ្មោះ ឡាយ ក្លឹង គេហៅដុស នៅភូមិស្រែសង្កមណឹង ។

ចារឹក: ចុះបើយើងសួរគេៗ ប្រាប់ទេ ?

ចូច: គេប្រាប់ដូចអញ្ជឹង ប៉ុន្តែណែនាំគេយលគេឃើញមានឈ្មោះដូចឈ្មោះគាត់អញ្ជឹងគេដឹងអ្នកខ្លះ ណឹងសម័យនោះអ្នកខ្លះមិនដឹងអស់ទេព្រោះថានៅមន្ទីរនេហដ្ឋេង មន្ទីរនោះដ្ឋេងគេហៅថាមន្ទីរ គេនោះ ហើយសហករណ៍នោះដ្ឋេងសហករណ៍នោះដ្ឋេងចេះតែស្កាល់គ្នាចេះតែទៅប្រាប់ ទៅ ដូចចំលើយគេណឹងត្រូវម៉េចៗ ចំលើយឆ្លើយថា ទាហានមិនដឹងចាប់មិនដឹងនាប់ មិនដឹងជនជាតិ ស្ទី មិនអាចដាក់បានទេ ដឹងតែឈ្មោះ ប៉ុន្តែមិនអាចដឹងទាំងអស់បានដែរ អញ្ជឹងណាត្រូវរបស់ គេហើយ ។

ដារឹក: អញ្ជឹងបានខ្ញុំចង់សំភាសន៍អោយបានច្រើនដល់ យើងយកទៅផ្គុំគ្នាទៅវាអាចជាសាច់រឿងមួយ

បានអូ! ប្រហែលជាទៅស្រែសង្កមហើយទៅអោយដល់តែម្តង ទៅរកឈ្មោះអស់ណឹងនៅទីនេះ
ប្រហែលមានច្រើនទេ ?

តូច៖ មានច្រើនដែរ ។

ដារ៉ា៖ មានច្រើនដែរ ?

តូច៖ បាទ ដូចចំលើយៗ ខំកូនហើយណឹងគាត់លើកឡើងពីអ្នកដែលគាត់ស្គាល់នៃ នឹងប្រជាជននៅជា
មួយគាត់ ។

ដារ៉ា៖ បាទ !

តូច៖ ដែលជាដូចគាត់ស្គាល់អីយើងមិនបានស្គាល់គ្នាអញ្ចឹងណា គាត់ដឹងថាប៉ុន្តែ.....

សារ៉ាត៖ គេចាប់ខ្ញុំមុនបានចាប់ខំកូនជាក្រោយ ។

បារ៉ា៖ ចាប់អីមុន ?

សារ៉ាត៖ បាទ !

បារ៉ា៖ ហើយចាប់ខំកូនជាក្រោយ ?

សារ៉ាត៖ បាទ! ណោះខំកូនណោះ ។

តូច៖ អី (និយាយឡាវ)

សារ៉ាត៖ (និយាយឡាវ)

បារ៉ា៖ ដល់ពេលតែចាប់ច្រើនលេងទាំងខ្សែៗហ្នឹងណា ។

តូច៖ ទាំងខ្សែ ។

ដារ៉ា៖ តែខ្សែទាល់តែខ្សែកៀកហ្នឹង ដូចអីថាចំណាត់លេខប៉ុន្មានត្រូវកំទេច ចំណាប់ណាត្រូវដាក់កុក
ចំណាត់ណាត្រូវបញ្ជូនទៅការដ្ឋាន ។

សារ៉ាត៖ ហ្នឹងហើយ វាកន្លែងហ្នឹងវាពីរកន្លែងៗមួយគេហៅថាដូចឃើញថាសាលាគេថាជាកុក អញ្ចឹង ។

បារ៉ា៖ បាទ !

សារ៉ាត៖ កន្លែង១ កុកផ្សេងនោះវាកន្លែងមន្ទីរលេងហ្នឹងណា ។

បារ៉ា៖ បាទ !

សារ៉ាត៖ អាលឺណឹងគេ ។

តូច៖ (និយាយឡាវ)

សារ៉ាត៖ ដាក់ៗក្នុងដីក៏វាជិះឡានតាមផ្លូវភ្នំកាលិកឃើញតែបាតដើងហ្នឹងឯងដែលដាក់ខ្នោះនោះខ្នោះឈើ ។

ចារី: បាទ! ឃើញបាតជើងហ្នឹង ?

សាវ័ត: អង្គុយនឹងដី តើ អាណិតហើយអាប្អូនខ្ញុំដោះពីកន្លែងពួកខ្ញុំនឹងមកដាក់ខ្លោះណឹង២ខែទៀត បានដោះពីខ្លោះណឹងបានយកមកដាក់ការដ្ឋាន ។

តូច: បញ្ជូនមកក្រោយៗយើង ។

សាវ័ត: មកដាក់.....អាណិតសុទ្ធតែជុះកន្លែងហ្នឹង ។

ចារី: ជុះនៅកន្លែងណឹង ?

សាវ័ត: បាទជុះនៅកន្លែងហ្នឹង ប៉ុន្តែជើងជាប់ខ្លោះទាំងអស់ ។

ចារី: អញ្ជឹងអ្នកណាគេមកកើបមកអីទៅចុះ ? (សើច)

ឆាត: ចុះពូជាក់អីដាក់ជាក្រុម..... ហើយអ្នកណាអ្នកយកបោះចោល ?

តូច: អ្នកទោសគេដូចជា អ្នកណាភាវណ្ណតិច ឬក៏មិនត្រូវក៏ដោយគេដោះលែងអោយអ្នកនោះ ។ (និយាយឡាវ) ។

សាវ័ត: ប៉ុន្តែខ្ញុំ.....ដានហោងហ្នឹង មិនដឹងគេមានបំណងអញ្ជឹងទេ(និយាយឡាវ) ប៉ុន្តែកាលជិតស្និតជាមួយជួនកាលប្រាកដហើយអាណិតវាមិនខុសទេតាមរយៈបន្តបន្ទាប់មករហូតទាល់តែ ។